ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 612
ΠΕΜΠΤΗ
11
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 37 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ. 23
ΕΥΠΛΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 32.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 26.5, ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΕΩΣ ΜΕΤΡ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759,5

ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΗΛΘΕ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ

ΚΑΤ' ΟΥΣΙΑΝ, ΟΧΙ ΚΑΤΑ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

Ἡ Οἰκουμενικὴ ἐσώθη—ἐκτὸς ἀπροόπτου. Ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ἐπῆλθε συμφωνία — ἢ τοὐλάχιστον πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ. Ἡ γνώμη τῆς «Πρωΐας» καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ παραπεμφθοῦν τὰ ἐπίμαχα προβλήματα εἰς συμβούλιον εἰδικῶν ἔγινεν ἀσπαστή. Αἱ μεγάλαι μεταβολαί, αἵτινες μᾶς ὑπεδείχθησαν ἐν Γενεύῃ, πρόκειται νὰ συντελεσθοῦν, ἀλλ' ὄχι προχειρολογικῶς—ὄχι μεταξὺ τυροῦ καὶ ἀχλαδίου, ὅπως ἐγράψαμεν χθές. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι αἱ ἐπιφυλάξεις τοῦ κ. Τσαλδάρη δὲν ἔμειναν ἄνευ καρποῦ καὶ ἰδοὺ ὅτι ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνακτήσας τὴν ψυχραιμίαν του καὶ ἐπανευρὼν τὴν παλαιὰν μετριοπάθειαν συνέβαλεν εἰς τὴν ἀπόσβεσιν τῆς κρίσεως.

Ἀλλ' ἡ περιπέτεια, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθεν ἢ πρόκειται νὰ ἐξέλθῃ ἡ Οἰκουμενική, πρέπει ν' ἀποβῇ διδακτικὴ διὰ τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτήν, δηλαδὴ διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς ὅλων περίπου τῶν κοινοβουλευτικῶν κομμάτων. Πρέπει ὅλοι ν' ἀναγνωρίσουν — καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀναγνωρίσουν πρὸ πάντων οἱ κ. κ. Καφαντάρης, Τσαλδάρης καὶ Μεταξᾶς—ὅτι δὲν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πολιτικοῦ γοήτρου των αὐτὴ ἡ διὰ τῶν ἐφημερίδων ἀλεκτρυονομαχία, αὐταὶ αἱ ἀντεγκλήσεις, αὐταὶ αἱ ἀπειλαὶ περὶ παραιτήσεως, αὐταὶ αἱ μικρολογίαι καὶ... θερμολογίαι. Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ πρέπει ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι ἄλλοτε—εἰς τὴν προπολεμικὴν τοὐλάχιστον ἐποχὴν—αἱ πολιτικαὶ συζητήσεις διεξήγοντο εὐπρεπέστερον, ὅτι ἄλλοτε μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν μιᾶς κυβερνήσεως ὑπῆρχε περισσότερος ἀμοιβαῖος σεβασμός, περισσοτέρα εἰλικρίνεια, περισσοτέρα ἀβρότης. Ὀφείλουν ν' ἀναγνωρίσουν ἀκόμη ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ ἐξῆλθεν ἢ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν νέαν περιπέτειαν μειωμένη, τόσον μειωμένη, ὥστε ἡ ἐνδεχομένη ἀνατροπή της αὔριον νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ πολὺ οὔτε τοὺς μέχρι τῆς χθὲς θιασώτας της.

Εὐτύχημα βέβαια ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ μεγάλαι μεταβολαὶ ἐν τῷ οἰκονομικῷ ὀργανισμῷ τῆς χώρας δὲν πρόκειται νὰ γένουν ἀμελετήτως καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως πάντων τῶν κομμάτων. Εὐτύχημα ἀκόμη εἶναι ὅτι δὲν κατηγγέλθη ἀκόμη ἡ μεταξὺ τῶν κομμάτων ἀνακωχὴ ἢ ἐκεχειρία. Ἀλλὰ τὸ κύριον πρόβλημα, τὸ κυβερνητικὸν πρόβλημα, δὲν ἐλύθη ἐν τῇ οὐσίᾳ του. Τὸ πρόβλημα δὲ τὸ κυβερνητικὸν δὲν εἶνε ἡ παραμονὴ τοῦ Ὑπουργείου Ζαΐμη μὲ τὸν κ. Τσαλδάρην, ἢ τοῦ Ὑπουργείου Ζαΐμη ἄνευ τοῦ κ. Τσαλδάρη. Τὸ πρόβλημα τὸ κυβερνητικὸν εἶνε πῶς θὰ κυβερνᾶται πράγματι ὁ τόπος καὶ δὲν θ' ἀναρχῆται εἴτε μὲ τὴν Οἰκουμενικήν, εἴτε μὲ ἄλλην Κυβέρνησιν. Καὶ γνωρίζομεν πάντες ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὅπως καὶ πρὸ ἑνὸς μηνὸς καὶ πρὸ δύο μηνῶν, ἡ Οἰκουμενικὴ κυβερνᾷ, ἀλλὰ καὶ δὲν κυβερνᾷ. Καὶ γνωρίζομεν πάντες ὅτι αἱ δυσκολίαι τῆς ζωῆς αὐξάνουν, ὁ τιμάριθμος ἀνέρχεται, ἡ λῃστεία λυμαίνεται τὴν ὕπαιθρον, ὅτι ἕνας στρατηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, σταλεὶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, δὲν εὗρεν... ὑπασπιστὴν μεταξὺ τριακοσίων ἀξιωματικῶν (παγκαλιζόντων), ὅτι οἱ δυσηρεστημένοι κατὰ τῆς καταστάσεως πολλαπλασιάζονται—ὅτι αὐξάνονται τόσον πολύ, ὥστε ν' ἀμφισβητῆται ἂν τὸ Ὑπουργεῖον, κοινοβουλευτικῶς παντοδύναμον, ἀπολαμβάνῃ τῆς ΛΑΪΚΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΟΥΣΙΑΝ, ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ.

Η ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΑΝΕΠΤΥΞΕ ΤΑΣ ΑΝΤΙΘΕΤΟΥΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ

ΕΝ ΤΕΛΕΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΔΕΚΤΗ ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

Κατὰ τὰς γνωσθείσας τὴν νύκτα πληροφορίας, ἡ συζήτησις ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ διεξήχθη ἀκριβῶς ὡς ἑξῆς:

Η ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ὁ κ. Καφαντάρης λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον προέβη εἰς μακρὰν εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος, τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Ἐξέθηκε συγκεκριμένως τὴν ἀνάγκην τῆς νόμῳ σταθεροποιήσεως ἥτις θέλει ἐπιφέρει, εἶπε καὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν ὁμαλότητα, ἐπίσης δὲ θέλει διευκολύνει τὴν τακτοποίησιν τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὑπεστήριξεν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τόσον αὐτοῦ ὅσον καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ κύκλων, δὲν παρίσταται ἀνάγκη μακρᾶς ἐμπράκτου σταθεροποιήσεως, ἥτις ἄλλωστε ὑπάρχει ἤδη σχεδὸν ἀπὸ ἔτους.

Η ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΚΑΙ Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Καφαντάρης ἐξέθεσε πῶς κατ' ἀρχὰς ἐγεννήθη ἡ ἰδέα τοῦ περιορισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς ἐκδοτικὰς μόνον ἐργασίας, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπόδειγμα ὅλων τῶν Κρατῶν, καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς σταθεροποιήσεως. Ἀκολούθως ἀνέπτυξεν πῶς ἐκ τῆς σκέψεως ὅπως μὴ κλονισθῇ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐγεννήθη πρῶτον εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ κατόπιν ὑπεστηρίχθη καὶ ἐνταῦθα ἡ ἰδέα περὶ ἱδρύσεως νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία ἱκανοποιεῖ πληρέστερον τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου. Διότι μὲ τὰ ὑπάρχοντα ἀποθέματα εἰς χρυσὸν καὶ μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα ἐκ τῶν δανείων σταθεροποιήσεως, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀπόθεμα 100 ο)ο, ἴσον τουτέστι πρὸς τὸ κυκλοφοροῦν ποσὸν τῶν τραπεζογραμματίων, καὶ μέχρι ποσοῦ 60 ο)ο, ἴσως δὲ καὶ περισσότερον, τῶν μελλουσῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρχῃ εὐρὺ περιθώριον ἐκδόσεως νέων τραπεζογραμματίων, ἐφόσον τοῦτο ἤθελε κριθῇ ἀπαραίτητον εἰς τὸ μέλλον, χωρὶς ἐξ αὐτοῦ νὰ προέλθῃ ὁ ἐλάχιστος νομισματικὸς κλονισμός.

Μὲ τὰ ἀποθέματα αὐτά, ἐξήγησεν ὁ κ. Καφαντάρης, θὰ εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατος καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑποτίμησις τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, διότι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ εἰς χρυσὸν ἐξόφλησις τῶν τραπεζογραμματίων. Ἐνῷ δὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δημιουργεῖται ἰσχυρὸν ἐκδοτικὸν ἵδρυμα, εἶνε δυνατὴ ἐπίσης καὶ ἡ ἰσχυροποίησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία μετὰ τὸν χωρισμὸν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιδοθῇ ἐλευθεριώτερον εἰς τὰς τραπεζικάς της ἐργασίας, χωρὶς νὰ παύσῃ ἐν τούτοις καὶ εἰς τὸ μέλλον ν' ἀποβῇ ἵδρυμα ἀποβλέπον οὐχὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κερδοσκοπίαν ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τὴν γενικωτέραν ὠφέλειαν καὶ συνδεόμενον στενώτερον μετὰ τοῦ Κράτους ἢ αἱ ἄλλαι Τράπεζαι. Διὰ τοῦτο, ἐτόνισεν ὁ κ. Καφαντάρης, δέον νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, καὶ εἰς τὸ μέλλον, καὶ διὰ τῆς καταθέσεως τῶν χρημάτων τῶν διαφόρων καθιδρυμάτων καὶ διὰ τῆς ἀναθέσεως εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ἀντιρρήσεις — προσέθεσεν ὁ κ. Καφαντάρης — ἠγέρθησαν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τοῦ κ. Μαξίμου ἐν σχέσει πρὸς τὰ καλύμματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀνερχόμενα περίπου εἰς 3 ἑκατομμύρια λίρας, τὰ ὁποῖα προτείνεται ὅπως ἀφοῦ παραχωρηθοῦν εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν πιστωθῇ ἀναλόγως ἡ Ἐθνική.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐξήγησεν ὅτι οἱ κ. κ. Τσαλδάρης καὶ Μάξιμος θεωροῦν τοῦτο ἀθέμιτον πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς, μέλλοντα ν' ἀναβιβάσῃ τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν της εἰς τὸ υπερδιπλάσιον. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ζήτημα τεχνικόν, κατὰ τὸν κ. Καφαντάρην, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τελικῶς δύναται νὰ ἐπιφυλαχθῇ ν' ἀποφασίσῃ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλι-

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΝΤ' ΑΜΠΕΡΝΟΝ

Copyright «Πρωΐας» καὶ «London General Press»

Οἱ ἐμπειρογνώμονες πολλῶν χωρῶν κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη ἀσφαλῶς θὰ θεωρήσουν τὴν περίπτωσιν τῆς Γερμανίας καὶ τῶν νομισματικῶν της μέτρων ὡς κλασσικὸν πεδίον ἐξερευνήσεων. Τὸ κυριώτερον δίδαγμα, τὸ ὁποῖον συνάγεται ἐκ τοῦ γερμανικοῦ πειράματος κατὰ τὴν περίοδον τῆς πληθωρικῆς κυκλοφορίας, εἶνε ὅτι ἡ σταθερότης ἑνὸς νομίσματος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποκατασταθῇ μετὰ περίοδον πληθωρικῆς κυκλοφορίας, ἂν μὴ καὶ μέχρις ὅτου οἱ ἑξῆς ἀλληλένδετοι καὶ προκαταβολικοὶ ὅροι ὑπάρξουν: 1ον) ἡ ἔκδοσις χαρτονομίσματος δέον νὰ περιορισθῇ αὐστηρῶς, ἂν θέλωμεν νὰ μείνῃ σταθερὸν τὸ συνάλλαγμα· 2ον) ὁ αὐστηρὸς περιορισμὸς δέον νὰ προκηρυχθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ κοινόν.

Καταστρεπτικὴ πτῶσις προκαλεῖται ὄχι μόνον ὑπὸ ὄγκου νέου χαρτονομίσματος ὑπερβαίνοντος τὰς κυκλοφοριακὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, ἀλλ' ἐπίσης ὑπὸ τῆς πίστεως τοῦ κοινοῦ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐστηρὸν σύστημα ἐκδόσεως χαρτονομίσματος ὑπὸ τῆς ἐκδιδούσης ἀρχῆς. Ἡ μεταβολή, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς Γερμανίαν κατ' Ὀκτώβριον—Νοέμβριον τοῦ 1923, ἦτο ὄχι τόσον μετατροπὴ τῆς κλίμακος τῆς ἐκδόσεως χαρτονομισμάτων ἀπὸ μεγάλης εἰς μικράν, ὅσον καὶ ἀπεριορίστου ἐκδόσεως εἰς ἔκδοσιν αὐστηρῶς περιωρισμένην—εἰς ἔκδοσιν περιωρισμένην ὑπὸ τῆς διατηρήσεως ἑνὸς σταθεροῦ συναλλάγματος.

Ἡ ἔλλειψις τῆς ἐμπιστοσύνης ὁδηγεῖ εἰς ταχύτητα κυκλοφορίας τόσον μεγάλην, ὥστε ἐλάχιστον ποσὸν κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ κοινοῦ. Εὐθὺς ὡς ἐπανέλθῃ ἡ ἐμπιστοσύνη, ἡ ταχύτης αὐτὴ ἐλαττοῦται μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε τὸ κοινὸν κρατεῖ εἰς χεῖράς του τὸ χαρτονόμισμα ἐπὶ περισσότερον χρόνον καὶ ἀπορροφᾷ διὰ τὰς κυκλοφοριακὰς ἀνάγκας του πολὺ μεγαλύτερον ὄγκον χωρὶς ὑποτίμησιν τοῦ συναλλάγματος. Πρὸς τούτοις, εἰς περιστάσεις ὡς αἱ σημειωθεῖσαι ἐν Γερμανίᾳ, ἐπέρχεται αἰσθητὴ ὑποτίμησις τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τιμὴν τῶν εἰς ἄλλας χώρας· Εἴδη καὶ ὑπηρεσίαι προσεφέροντο ἐν Γερμανίᾳ εἰς τιμὰς ἀσυνήθως χαμηλάς.

Ἡ κυρία δυσκολία εἰς τὸ σταμάτημα τῆς παρακμῆς ἑνὸς ὑποτιμημένου νομίσματος πηγάζει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, εἰς πᾶσαν σχεδὸν περίπτωσιν ὑφίσταται μία ἐμφανὴς ἐλαττωματικότης τῶν μέσων κυκλοφορίας τοῦ χρήματος. Τὸ χρῆμα εἶνε ἀκριβὸν καὶ εἶνε δύσκολον νὰ ἐπιτευχθοῦν οἰκονομικαὶ εὐκολίαι. Πῶς, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ αὐστηροτέρου καὶ πλέον καθωρισμένου περιορισμοῦ τοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ χαρτονομίσματος; Ἠμπορεῖ νὰ τεθῇ ὁ περιορισμὸς οὗτος ἐν ἰσχύϊ χωρὶς πανικόν.

Πρέπει ὅμως νὰ κατανοηθῇ τὸ γεγονός, ὅτι μεγάλαι καὶ ἀπεριόριστοι ἐκδόσεις, μὴ προσηρμοσμέναι εἰς καθωρισμένον ἐπίπεδον τιμῆς ἔναντι τοῦ ξένου συναλλάγματος καὶ μὴ περιοριζόμεναι ὑπ' αὐτοῦ, δὲν αὐξάνουν τὴν συνολικὴν ἀξίαν τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος. Τὴν ἐλαττώνουν. Τοῦτο κατεδείχθη τόσον εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἡ πτῶσις τῆς ἀξίας ἑκάστου ἐκδιδομένου νομίσματος ἦτο μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν αὔξησιν τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ χαρτονομισμάτων. Ἡ ἀξία δὲν μετεβάλλετο ἀκριβῶς κατ' ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὴν ποσότητα· ἡ ἀξία ἔπιπτε περισσότερον παρ' ὅσον ἡ ποσότης ηὔξανεν. Ὅσον ταχύτερον ἐστρέφοντο τὰ πιεστήρια, ὅσον περισσότερα χαρτονομίσματα ἐτυπώνοντο, τόσον περισσότερον ἠλαττοῦτο ἡ ὁλικὴ ἀξία (εἰς χρυσὸν ἢ ξένον συνάλλαγμα) τοῦ συνολικοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ χαρτονομίσματος. Ἡ **ἱστορία δεικνύει, ὅτι σπανίως αἱ κυβερνήσεις ἔχουν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς ῥιζικῆς θεραπείας.** *Ἡ δειλὴ ἐφαρμογὴ ἐμπλάστρων, ἡ ἀνώδυνος ἐπιβράδυνσις τῆς ἐκδόσεως χαρτονομισμάτων, οὐδεμίαν θεραπείαν ἐπιφέρουν. Ἡ περίπτωσις ὁμοιάζει κάπως πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ὅπου ἡ μέθοδος τῆς βαθμιαίας ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ οἰνοπνεύματος τοῦ καταναλισκομένου ὑπὸ τοῦ ἀλκοολικοῦ ἀπεδείχθη ἀτελέσφορος. Ἡ βαθμιαία ἐλάττωσις δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος προκειμένου περὶ χαρτονομίσματος ἢ ὅσον εἶνε προκειμένου περὶ οἰνοπνεύματος. Αἰφνίδιος, σταθερὸς καὶ αὐστηρὸς περιορισμὸς εἶνε τὸ μόνον ἀντιφάρμακον.*

Ὑπάρχει ἕνα εἶδος εἰρωνικῆς δικαιοσύνης εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αἱ τάξεις, αἵτινες ἐν Γερμανίᾳ ὑπέστησαν τελικῶς τὰς βαρυτέρας ζημίας ἐκ τῆς πληθωρικῆς κυκλοφορίας, ἦσαν ἐκεῖναι αἵτινες διέκειντο εὐνοϊκώτατα πρὸς αὐτὴν κατὰ τὰ πρῶτά της στάδια.

Δύναται σχεδὸν νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ μόνον ποὺ ἐβγῆκε τελικῶς κερδισμένον ἀπὸ τὴν ἄκραν χαρτονομισματικὴν ἐξοίδησιν καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν σταθεροποίησιν, ὑπῆρξε τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ὡς ὀφειλέτης εὑρέθη ἐλαφρωμένον ἀπὸ ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ φορτίον τῶν προγενεστέρων ὑποχρεώσεών του. Ἄλλαι τάξεις, αἵτινες ἐπέτυχον ἀνακούφισιν ἐκ προγενεστέρων ὀφειλῶν, ὑπέστησαν σημαντικὴν ζημίαν ἔναντι τῆς οὕτω ἐπιτευχθείσης ἀνακουφίσεως. Δυσκόλως δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν εὐεργετικὸν δι' οἱασδήποτε κατηγορίας ἰδιώτην ὀφειλέτην, ὅταν συνεπληρώθη ὁ τέλειος κύκλος.

Θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀναμένῃ ὅτι τὸ κράτος, διεκφυγὸν τελικῶς τῶν προγενεστέρων χρεῶν του, θὰ ἔχανε μέγα μέρος τῆς πίστεώς του καὶ ὅτι θὰ ἐθεωρεῖτο πάντως εἰς προσεχὲς μέλλον ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ὡς ἀναξιόχρεως ὀφειλέτης. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν ἐπῆλθεν. Ἡ διατήρησις τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἡ συνέχισις τῆς συνηθείας τῆς ἀποταμιεύσεως εἶνε τὰ πλέον ἀξιοσημείωτα, ὅταν ἀναμετρᾷ κανεὶς τὸ ὁλικὸν ποσὸν τὸ θυσιασθὲν ὑπὸ τῶν πιστωτῶν. Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ ὁλικὸν ποσόν, οὗτινος ἀπηλλάγησαν οἱ ὀφειλέται, δημόσιον καὶ ἰδιῶται, ἀνῆλθε περίπου εἰς 10000 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν. Μία τόσον γιγαντιαία πίστωσις θὰ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ καταφέρῃ καίριον πλῆγμα κατὰ τῆς ἕξεως τῆς ἀποταμιεύσεως, ἀλλ' αἱ νομισματικαὶ περιπέτειαι τῆς Γερμανίας δὲν ἔσχον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ κοινοῦ. Εἰς οὐδεμίαν γερμανικὴν ἱστορίαν ὑπῆρξεν ἰσχυροτέρα παρ' ὅσον σήμερον ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀποταμιεύσεως, οὐδέποτε ἡ ἕξις τῆς ἀποταμιεύσεως ἦτο τόσον εὐρέως διαδεδομένη. Ἐξ ὅλων τῶν πηγῶν καὶ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Γερμανίας ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐξοικονομήσεως τοῦ χρήματος, τῆς ἐπενδύσεως αὐτοῦ, τῆς τοποθετήσεώς του εἰς ἀποταμιευτικὰς Τραπέζας καὶ ἄλλα τραπεζικὰ ἱδρύματα καταθέσεων, εἶνε εὐρυτέρα ἢ πρὸ τοῦ πολέμου.

Ἐνταῦθα δέον νὰ γίνῃ μνεία ἑνὸς ἄλλου στοιχείου τοῦ προβλήματος. Μία τῶν κινδυνωδεστέρων αἱρεσιῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ξένον συνάλλαγμα εἶνε ἡ ὑπόθεσις, ὅτι τοῦτο θεμελιωδῶς ἐξαρτᾶται καὶ διέπεται ὑπὸ τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου. Ἡ εὐχερὴς αὐτὴ ἐξήγησις, ἥτις οὐδεμίαν ὑποστήριξιν εὑρίσκει εἰς οἱονδήποτε παραλληλισμὸν μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων καμπυλῶν τοῦ συναλλάγματος καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ἐγένετο τόσον εὐρέως ἀσπαστὴ ὥστε εἶνε ὑπαίτιος διὰ πολλὰ ἐσφαλμένα καὶ δὴ καταστρεπτικά, μέτρα τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τῶν χωρῶν, αἵτινες ἔχουν περιπλακεῖ εἰς νομισματικὰς δυσχερείας.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ γενικὴ πίστις εἰς τὴν θεωρίαν ταύτην ἀπεπλάνησε τόσον τοὺς θεωρητικούς, ὅσον καὶ τοὺς κεφαλαιούχους ἀπὸ τὴν ἀναζήτησιν μιᾶς ἀληθοῦς ἐξηγήσεως τῶν φαινομένων καὶ πιθανῶς ἐπεβράδυνε τὴν σταθεροποίησιν κατὰ δύο σχεδὸν ἔτη. Ἡ θεωρία αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς σύγχυσις αἰτίας καὶ ἀποτελέσματος· ἤ, ἀκόμη, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι πρόκειται περὶ συγχύσεως μεταξὺ τῶν ἐπιδράσεων, αἵτινες ἐπηρεάζουν τὴν κίνησιν τῶν κυμάτων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τῶν ἰσχυροτέρων δυνάμεων, αἵτινες κυβερνοῦν τὴν ἄμπωτιν καὶ παλίρροιαν τῶν κατωτέρων στρωμάτων. Εἶνε ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ ἐπιθυμία πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξαγωγῶν καὶ εἰσαγωγῶν δὲν ἤγαγεν, ὅπως εἰς μερικὰς ἄλλας χώρας, εἰς μέτρα διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀτομικῶν δαπανῶν ἢ εἰς τὴν λῆψιν περιοριστικῶν διατάξεων. Αἱ διατάξεις αὗται θὰ δυσηρέστουν τὸν πληθυσμὸν καὶ θὰ κατεστρατηγοῦντο. Ὁ κόσμος θὰ ἠνόει ὅτι, οἱασδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ ἀληθὴς ἐξήγησις τῆς νομισματικῆς ἀταξίας ἐξ ἧς ὑπέφερεν ἡ χώρα, τὸ ἀντιφάρμακον δὲν συνίστατο εἰς τὴν νηστείαν καὶ τὴν προσευχὴν καὶ ὅτι ἡ αὐτοταπείνωσις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποτελέσῃ θεραπείαν τοῦ ὑποτιμημένου μάρκου.

Τὸ γερμανικὸν παράδειγμα ἄγει εἰς τὸ γενικὸν συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀνάρρωσις ἐξ ἑνὸς καταστροφικοῦ καθεστῶτος, συναλλαγματικοῦ καὶ νομισματικοῦ, ἀπαιτεῖ ὡρισμένους ὅρους. Εἶνε δὲ οὗτοι: **(1) Αὐστηρὸς** *περιορισμὸς τοῦ κυκλοφοροῦντος νομίσματος, συνυποδηλῶν καὶ συνεπαγόμενος συστηματικὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ. (2) Ῥητὴ διακήρυξις περὶ τοῦ περιορισμοῦ τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην. Ἐπὶ πλέον (α) αὐστηρῶς καθωρισμένον καὶ ἀναλλοίωτον ἐπίπεδον τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, ἐξασφαλιζόμενον ὑπὸ Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἄλλου ὀργανισμοῦ ἐφωδιασμένου μὲ τοὺς προσήκοντας πόρους καὶ τὴν προσήκουσαν ταυτότητα τοῦ σκοποῦ· (β) νέα μορφὴ νομίσματος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ ἀναξιοπίστου νομίσματος, καθόσον ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινοῦ εὐκολώτερον παραχωρεῖται εἰς ἕνα νέον νόμισμα παρὰ ἐπαναφέρεται εἰς νόμισμα ἤδη ἀπολέσαν τὸ ἀξιόπιστον αὐτοῦ· (γ) κάποιο φανταστικὸν στοιχεῖον διεγεῖρον τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τὸ νέον νόμισμα.*

Πλὴν τῶν φυσικῶν ὅρων, ἀναγκαῖον εἶνε καὶ ἕνα ψυχολογικὸν στοιχεῖον. Εἰς τὴν Γερμανίαν τοῦτο παρεσχέθη ὑπὸ τοῦ Ρέντενμαρκ. Ἡ ὄπισθεν τοῦ Ρέντενμαρκ τεθεῖσα ἐγγύησις θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδειχθῇ, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, φανταστικὴ καὶ τοιαύτη γενικῶς ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν ἐμπειρογνωμόνων, ἀλλὰ δι' αὐτῆς τὸ νόμισμα ἐπεβλήθη εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ.

Πράγματι, τὴν ἐμπιστοσύνην ἐγέννησεν ὄχι μόνον ἡ ἀμφίβολος ἐγγύησις ἡ τεθεῖσα ὄπισθεν τοῦ Ρέντενμαρκ, ἀλλὰ ἡ ἀπατηλὴ ἐντόπισις ἐκ μιᾶς ἐγγυήσεως, ἥτις εἶχε συζητηθῇ ἐν σχέσει μὲ προγενέστερον σχέδιον καὶ ἐγκαταλειφθῇ, τῆς προτάσεως τουτέστιν ὅπως ἕκαστον χαρτονόμισμα ἀντιπροσωπεύῃ διδομένην ποσότητα σιτηρῶν. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἦτο νεκρόν, ἀλλὰ κάποιον ἄρωμα ἐμπιστοσύνης διεχύθη εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, παραχθὲν ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ ἀπτὴ ἐγγύησις μιᾶς ὡρισμένης ποσότητος σιτηρῶν ὑφίστατο. Τὸ ἀμφιβόλως πραγματικὸν τοιουτοτρόπως ἐνισχύθη ὑπὸ τοῦ ἀσφαλῶς μὴ ὑπάρχοντος. Εἰς τὰ ζητήματα νομισματικῆς κυκλοφορίας ὁ ψυχολογικὸς παράγων δὲν εἶνε νὰ παραμεληθῇ, ἀλλὰ εἶνε ἐξάρτημα τῶν ὑλικῶν ὅρων. Πολλὰ διδάγματα δύνανται νὰ συναχθῶσιν ἐκ τῆς πείρας τῶν γερμανικῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν περίοδον τῆς νομισματικῆς καταρρεύσεως.

Ὑποκόμης D' ABERNON

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Μὲ τὸν κ. Παῦλον Βαλερὺ

(Νέον μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, τὸν βαθύνουν ποιητήν, τοῦ ὁποίου τὸ δυσνόητον ἔργον ἀνεστάτωσε τὰς θεωρίας περὶ ἀγνῆς καὶ μὴ ποιήσεως).

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς πηγὴν ποιήσεως καὶ ποιητῶν, διὰ τὴν σκοτεινότητα τοῦ ἔργου του, διὰ τὴν μετρικήν, διὰ τὰς αὐθαιρεσίας τοῦ Κλωντέλ, διὰ τὴν αὐθάδειαν τοῦ Μωρεάς, διὰ τὴν «ὕβριν» τοῦ Κλεμανσώ.

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Αὔγουστος. — Ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ καλοῦ μου Διδασκάλου τῆς Κριτικῆς, τοῦ Γεωργίου Μπραντές, εἶχα παραλάβει μίαν αὐστηροτάτην συμβουλήν:

«Μὲ τοὺς Μεγάλους Ἄνδρας πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς Μεγάλος. Ἐνώπιον τῶν Μικρῶν, ἀκόμη Μεγαλύτερος».

Ἕνας ἀκαθόριστος πανικὸς μὲ εἶχε καταλάβει, μὲ τὴν σκέψιν ὅτι ὁ μεγαλύτερος σύγχρονος ποιητὴς τῆς Γαλλίας μὲ ἐπερίμενε. Κυριακὴ πρωΐ, οἱ Παρισινοὶ δρόμοι εἶναι ἔρημοι. Ἐξεκίνησα πεζὸς διὰ νὰ ξαναφρεσκάρω τὴν μνήμην μου, νὰ δυναμώσω τὴν τόλμην μου, νὰ παλαίψω μὲ τὰς σκέψεις ποῦ μοῦ σφυρηλατοῦσαν τοὺς κροτάφους. Καὶ μὲ τὴν πάλην καὶ μὲ τὴν τόλμην καὶ μὲ τὸ φρεσκάρισμα, ἔφθασαν μίαν ὥραν ἀργότερα ἀπὸ τὴν ὡρισμένην. Ὅταν μία γρηὰ ὑπηρέτρια μοῦ ἄνοιξε τὴν θύραν, ὅλοι μου οἱ παλμοὶ εἶχαν συγκεντρωθῆ εἰς τὰ χείλη της ποῦ θὰ μοῦ ἐπρόφεραν τὴν τιμωρίαν τῆς ἀργοπορίας μου ἢ τὴν ἄπειρον ἐπιείκειαν. Ὅταν εἰσῆλθον, ὅταν ἄφησα τὸν πῖλον μου εἰς τὸν ξύλινον ἀγροτικὸν πάγκον τοῦ προθαλάμου, ὅταν μετ' ὀλίγα δευτερόλεπτα ὡδηγήθην εἰς τὸ μεγάλο σαλόνι, εἶχα πλέον ἀποκτήσει τὴν δύναμιν τῆς διπλῆς εὐνοίας ποῦ εἶχε δείξει πρὸς ἐμὲ ὁ ποιητής.

Γύρω μου εἰς τοὺς τοίχους, ἐπάνω εἰς τὰ ἔπιπλα, ἐπάνω εἰς τὸ πιάνο ποῦ ἀκουμβᾷ εἰς τὴν ῥίζαν τῶν μεγάλων παραθύρων, εἰς τὰ καθίσματα, παντοῦ, ὑπῆρχον ζωγραφικοὶ πίνακες, διάφοροι εἰς σχήματα καὶ εἰς ἐκτέλεσιν, χρώματα ζωηρά, ἔντονα, γαλάζια, κίτρινα, κόκκινα, μία ὁλόκληρος αἴθουσα ἐκθέσεων. Καὶ πόσα ἄνθη ζωγραφισμένα εἰς τὸ σαλόνι αὐτό, ὅπου δὲν ὑπῆρχεν ὁ παραμικρότερος ἀληθινὸς μίσχος.

Ὄρθιος, μόνος, «ἐὰν οἱ Θεοὶ ἀφήνουν κάποιον μόνον» δὲν εἶχα τίποτε ἐμπρός μου ποῦ θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἑλκύσῃ τὴν ἐπαγγελματικὴν περιέργειαν. Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν πινάκων εἶναι ὅπως συνηθίζεται σύμβολα διὰ μεμυημένους. Εἰς ἕνα μικρὸ στρογγυλὸ τραπέζι δύο βιβλία: Τὸ ἕνα δῶρον μιᾶς συγγραφέως πρὸς τὸν ποιητήν, μὲ τὴν πρώτη σελίδα γεμάτην ἀπὸ τὴν γυναικείαν ἐκείνην χονδρὴν καὶ στρογγυλὴν καλλιγραφίαν, ὡσὰν καπνοὶ λιβανίσματος. Τὸ ἄλλο, ἕνας τόμος τῶν «Θελγήτρων» ὁ ὁποῖος ἦτο προωρισμένος νὰ μοῦ προσφερθῇ ἀργότερα ἀφιερωμένος μὲ συμπάθειαν. Μὲ εἶχε τόσον τυραννήσει ἡ σκέψις τῆς συνομιλίας μου μὲ τὸν ποιητήν, ὥστε ἡ περιέργειά μου εἶχε περιορισθῆ εἰς τὸν στίχον τοῦ Ναρκίσσου:

Λάμψε λοιπόν, τοῦ δρόμου μου ἀγνὸν τέρμα.

Ὁ κ. Παῦλος Βαλερὺ δὲν ἔχει καθόλου ἐκεῖνο ποῦ λέγομεν ῥωμαντικὴν ἔκφρασιν. Εἶνε ὁ τυραννισμένος σκεπτικιστής, ὁ ἀδυνατισμένος σοφός, μὲ τὰς αὐλακωμένας παρειὰς ποῦ συναντᾷ κανεὶς συχνὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἀκροθαλασσιᾶς. Ἐγεννήθη πέραν ἐκεῖ πρὸς τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς θαλάσσης, κατάντικρυ εἰς τὴν γαλλικὴν ἀκτήν, καὶ ἡ ἅλμη τοῦ ἐξέρανε τὸ πρόσωπον, ὅπως ἡ Μεσόγειος ἀπετύπωσε τὰς ἀναλαμπάς της εἰς τὰ μάτια του. Αὐτὴ ἡ φυσιογνωμία, ἐὰν δὲν ἦτο Λατινική, μόνον ἑλληνικὴ ἠμποροῦσε νὰ εἶνε. Ἔτσι λ. χ. φαντάζομαι τὸν Τελετάρχην τῶν Ἐλευσινίων. Μοῦ σφίγγει τὸ χέρι σχεδὸν χωρὶς λίκνισμα. Μὲ καλημερίζει εἰς τὴν γλῶσσαν μου γεγονὸς ποῦ μοῦ ἐπροκάλεσε τὴν ἰδίαν ἐκείνην ὑπερηφάνειαν τὴν ὁποίαν ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν γνωστὴν φράσιν τοῦ Μωρεὰς ὁ κριτικὸς Παῦλος Σουνταί:

«Ἐὰν οἱ Ρωμαῖοι ὁμιλοῦν σήμερον ἰταλικά, οἱ Ἕλληνες ὁμιλοῦν πάντοτε ἑλληνικά».

Ἦτο φυσικόν, ὁ ἀγνότερος ἑλληνιστὴς καὶ ἕνας Ἕλλην, νὰ ὁμιλήσουν διὰ τὴν Ἁγνὴν Ὡραιότητα. Πράγματα ποῦ ξεφεύγουν ἀπὸ τὴν σύντομον αὐτὴν ἀφήγησιν.

—Καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν σοφίαν σας, συνεχίζει ὁ κ. Βαλερύ, μᾶς ἐκληρονομήσατε καὶ συγχρόνους ποιητάς. Ὁ Ἀνδρέας Σενιὲ ἦτο Ἕλλην ἐκ μητρός.

—Μήπως δι' αὐτὸ ἐξεφράσατε τὴν λύπην σας, ὅτι ὁ Λαφονταὶν δὲν ἐπεδόθη περισσότερον εἰς τὸ εἰδύλλιον διὰ νὰ προλάβῃ τὴν δόξαν τοῦ Σενιέ.

—Ὄχι! Ὄχι! Ἀλλὰ ὁ Λαφονταὶν εἶχε ὅλα τὰ προτερήματα διὰ μίαν τέτοιαν ἐξέλιξιν. Ὁ Ἄδωνίς του τὸ ἀποδεικνύει. Ἀλλὰ ὁ Ἀνδρέας Σενιὲ ἐπηρέασε τὸν Βίκτωρα Οὐγκὼ εἰς ὅ,τι ἔχει τὸ γραφικόν, τὸ ὁποῖον ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἀνέπτυξε περισσότερον. Ὁ Οὐγκὼ ἦτο εἴκοσι ἐτῶν ὅταν πέθανε ὁ Σενιέ, τοῦ ὁποίου ἡ ποίησις ἐὰν εἶχε λησμονηθῆ ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας, εἰς τὴν Ρεστωρασιόν, ἐπανεφέρθη εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Ἀνδρέα Σενιὲ εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Παρνασσιακῶν ὑπῆρξε σημαντική. Ἐπηρέασε ἀκόμη καὶ τὸν Ἐρεντιᾶ. Καὶ εἶνε πολὺ περίεργον τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κατὰ τὸ ἥμισυ Ἕλλην αὐτὸς ποιητής, ὑμνούμενος ἀπὸ ἕνα ποιητὴν Κουβανόν. Ἡ γαλλικὴ ποίησις ποῦ θεωρεῖται ὡς πολὺ ἰδιάζουσα, ἦτο πάντοτε καταγωγῆς καὶ αἵματος ξένων πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ὁ Ντ' Ἀννούντσιο ἔγραψε γαλλικά. Ὁ Σβινμπούρν ἔγραψε ποιήματα γαλλικὰ καὶ μάλιστα ἕνα ἑλληνικόν. Καὶ ἔπειτα ὁ Μωρεάς.

—Τὸν ἐγνωρίσατε;

—Τὸν ἐγνώρισα περὶ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του. Καὶ εἶνε πολὺ ἐκπληκτικὸν τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχαιρε φήμης ἀμορφώτου, ἐνῷ ἦτο ἐξαιρετικὰ μορφωμένος. Αὐτὴ ἡ ψευδὴς φήμη ὠφείλετο, ὑποθέτω, εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἐφέρετο κάποτε ἐξαιρετικὰ δυσάρεστα μὲ μερικούς, καὶ ἀπηυθύνετο πρὸς ἄλλους μὲ μεγίστην αὐθάδειαν. Ὁ καυγᾶς μὲ τὸν Βερλαὶν εἶναι περίφημος. Ὁ Μωρεὰς ἀγαποῦσε τὴν βοημικὴν ζωήν. Ἔπαιζε σκάκι εἰς τὸ καφενεῖον Βασσὲτ ὅπου καὶ τὸν συναντοῦσα κάποτε μαζὶ μὲ τὸν Φίλιππον Μπερτελὼ (τὸν σημερινὸν διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν) καὶ τὸν Μπρὰκ (τὸν σοσιαλιστὴν βουλευτήν). Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν περνοῦσα μαζί των τὰ βράδυα ὁ Μωρεὰς μᾶς ἀπήγγειλε στίχους.

—Ἀπηγγέλλατε καὶ σεῖς;

—Ποτέ. Ὁ Μωρεὰς ἐγνώριζε μοῦ φαίνεται τοὺς πρώτους μου στίχους. Κατόπιν ἐγὼ ἀπεχώρησα τῆς σκηνῆς.

—Ἀρχίζει ἡ περίφημος αὐτὴ εἰκοσαετὴς μελέτη! Τί ἐκάματε ἀκριβῶς εἰς τὰ εἴκοσι αὐτὰ χρόνια τῆς σιγῆς σας;

—Ἤμουν ἕνας φελὸς ἐπὶ τῶν κυμάτων. Αἱ περιπτώσεις ἔκαμαν τὸν ἑαυτόν μου ὅ,τι ἤθελαν. Ἐσωτερικῶς εἶχα τηρήσει μίαν στάσιν πλέον ἢ ἐνεργητικήν. Ἐξωτερικῶς πλέον ἢ παθητικήν. Δὲν ἐζήτησα τίποτε, δὲν ἠρνήθην τίποτε. Ἕνα εἶδος ἐξωτερικοῦ μοιραίου καὶ ἐσωτερικοῦ ὀργασμοῦ. Ὀφείλω πάρα πολλὰ εἰς τὴν ἀπομόνωσίν μου αὐτήν.

—Ἂς ὁμιλήσωμεν, ἐὰν θέλετε διὰ τὴν σκοτεινότητα τοῦ ἐξεζητημένου ἑρμητισμοῦ τῶν ποιημάτων σας.

—Παρντόν! Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἐξεζητημένον. Ἡ σκοτεινότης διὰ τὴν ὁποίαν ὁμιλεῖτε ὑπάρχει εἰς τὸ ἀσυνήθιστον τοῦ ἀναγνώστου. Καὶ σᾶς τὸ ἐξηγῶ: Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅρων ποῦ θέτω εἰς τὸν ἑαυτόν μου.

1ον. Ὅρος τοῦ τύπου.

«Εἶνε βέβαιον ὅτι περιοριζόμενος κανεὶς εἰς τὸ νὰ ἀποφύγῃ τὰς κοινὰς ἐκφράσεις καὶ ὅπερ σοβαρώτερον, τὰς ἐκφράσεις ποῦ λέγονται clichès [illegible]

2ον. Ὅρος τῆς οὐσίας.

«Εἰς τὴν περίοδον τῆς ἀπομονώσεώς μου, ἔπλασα ἕνα εἶδος τρόπου τοῦ φιλοσοφεῖν—ἂν καὶ ἡ λέξις δὲν εἶναι ἀκριβής—ὁ ὁποῖος μὲ κυριαρχεῖ. Ὅταν γράφω, δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑπολογίζω τοὺς συλλογισμοὺς ποῦ θὰ προκαλέσουν τὰ γραπτά μου. Χρησιμοποιῶ τὴν σκέψιν μου, διότι ἔχω πεισθῆ ὅτι ὁ ἀναγνώστης θὰ εὑρεθῇ συχνὰ ἐνώπιον ἐκφράσεων καὶ συνδυασμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν ἐκπλήξουν, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι πρέπει πάντοτε, κατὰ τὴν γνώμην μου, νὰ λυθοῦν διὰ τοῦ συλλογισμοῦ. Ὀφείλουν νὰ διατρέξουν τὸν ἴδιον δρόμον ποῦ διήνυσα ἐγὼ ὁ ἴδιος. Ἐν ὀλίγοις, τὸ ὑπονοούμενον τοῦ ἔργου μου, καθιστᾷ αὐτὸ δυσχερές.

«Δὲν λείπουν τὰ πνεύματα ποῦ μὲ ἠνόησαν καὶ ἡ ἑλκυστικότης των εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία, παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἀντίδρασιν ποῦ συνήντησα, μὲ ὑπεστήριξε πάντοτε. Θεωρῶ ἐξαιρετικῶς περίεργον, ὅτι εὗρον ἕνα ἀριθμόν, σχετικῶς μεγάλον, προσώπων ἀρκετὰ σημαντικῶν, ποῦ μὲ ἐπέβαλλον, παρὰ τὴν σκοτεινότητα καὶ τὸ φυσικὸν αἴσθημα τῶν πολλῶν. Ἐκεῖνο ποῦ θὰ ὠνόμαζα, πελατείαν μου, ἀποτελεῖται ἐκ διαφόρων τμημάτων: Μηχανικοί, ἱερεῖς, ἔμποροι, οἱ ὁποῖοι «τρελλαίνονται» γιὰ μένα. Πρὶν δημοσιευθοῦν εἰς τόμον μερικὰ ποιήματά μου, ἔκαμνα μίαν διάλεξιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας μου, ἕνας ἐπιβλητικὸς κύριος μὲ ἐπλησίασε καὶ μοῦ ὡμολόγησε ὅτι εἶχε ἀντιγράψει τὰ ἔργα μου μὲ τὸ χέρι. (Τὰ ἔργα τοῦ κ. Βαλερὺ εἶναι δυσεύρετα). Ἦταν ἕνας καθηγητὴς Λυκείου. Εἰς τὴν Τουλούζ, εἰς μίαν ἄλλην διάλεξιν, ἡ αὐτὴ σκηνὴ ἐπανελήφθη. Ἐνόμισα ὅτι εἶχα νὰ κάμω πάλιν μὲ ἕνα ἄλλον καθηγητὴν Λυκείου. Κάθε ἄλλο. Ἦτο ὁ ταγματάρχης τῆς περιφερείας. Εἶναι πολὺ περίεργο τὸ πρᾶγμα αὐτό. Ἔτσι ἠνόησα ὅτι στηρίζομαι ἐπὶ κοινοῦ ὄχι ἀκαθορίστου. Ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους θὰ ἠμποροῦσε σχεδὸν κανεὶς νὰ ὀνομάσῃ, ἄνθρωποι ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ ἔργον μου μὲ ἄφρονα ἀφοσίωσιν.

—Τί κατηγορίας ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἐλευθέρου στίχου;

—Δὲν κάμνω κανενὸς εἴδους συνταγήν. Ὁ καθένας κάμνει ὅ,τι θέλει. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἐλεύθερος στίχος δὲν ἐξαιρεῖ τὸν κανονικὸν καὶ τὸν ἀντίθετον. Ὁ ἐλεύθερος στίχος δὲν ὑπῆρχε. Τὸν ἐφεῦρον καὶ ὑπῆρχον πολλοὶ ὡραῖοι ἐλεύθεροι στίχοι. Τὴν μόνην ἀντίρρησιν ποῦ θὰ εἶχε κανεὶς διὰ τὸν ἐλεύθερον στίχον εἶναι ὅτι εἶχε ὡς συνέπειαν ἕνα ἐκφυλισμὸν τῆς γλώσσης, ἡ ὁποία ἐξηρθρώθη. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἐλεύθερος στίχος ὠθεῖ πολὺ πρὸς τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν προχειρολογίαν. Ἔτσι φθάνομεν εἰς μίαν παραμέλησιν τοῦ τύπου καὶ τῆς γλώσσης χωρὶς νὰ κερδίζωμεν ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως. Κάποτε ὁ ἐλεύθερος στίχος ἐνοχλεῖ. Ὑποθέσατε ἄλλωστε ὅτι ἐφευρίσκετο σήμερον ὁ κανονικὸς στίχος. Τί δὲν θὰ ἔλεγαν! Ἀλλὰ τίποτε δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀπαγορεύσῃ. Ὑπῆρχεν ἕνας ἀρχαῖος ποιητής σας ποῦ ἐσκέφθη νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν χρῆσιν τοῦ Σίγμα. Πῶς θὰ τὰ ἐκατάφερνε δὲν ξεύρω.

—Οἱ ἐλεύθεροι στίχοι τοῦ Κλωντὲλ ἐπηρέασαν.

—Ὁ Κλωντὲλ εἶχε πάντοτε ἐπιρροήν. Ἔκαμε ὡραῖα πράγματα. Διὰ τοὺς στίχους του, λαμβάνει, λέγει, ὡς βάσιν τὴν ἀναπνοήν του. Μὰ ὅλος ὁ κόσμος δὲν ἔχει τοὺς αὐτοὺς πνεύμονας μὲ τὸν Κλωντέλ. Αὐτὸ εἶναι αὐθαίρετον. Ἠμπορεῖτε νὰ εἴπητε αὔριον, ὅτι μετρᾶτε μὲ τὸν ἀγκῶνα. Ὅλος ὁ κόσμος δὲν ἔχει τοὺς αὐτοὺς ἀγκῶνας. Ὁ κανονικὸς στίχος εἶναι ἡ γενικὴ μετρική. Παίζει τὸν ἴδιον ῥόλον μὲ τὸ μέτρον καὶ τὸ χιλιόγραμμον. Καὶ ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν ἐλευθερίαν του: Τὴν ἐλευθερίαν ἐναντίον τῆς κανονικότητός του ἥτις ὅμως παραμένει.

—Γράφετε κάπου ὅτι «ἡ πειθαρχία τοῦ στίχου, ἐμπνέουσα μερικὰς ἰδέας, ἐξαιρεῖ πολλὰς ἄλλας». Πῶς τοῦτο ἀληθεύει;

—Εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον ἀληθές, καθόσον ἡ πειθαρχία αὐτὴ μεταβάλλει κάποτε αὐτὴν τὴν οὐσίαν τῆς ἰδέας. Πρέπει νὰ ἀκολουθήσετε τὸν στίχον. Σᾶς ἐπιβάλλει περιορισμούς. Ἀλλὰ εἶναι ἡ χορδὴ ἐκείνη ποῦ ἀντηχεῖ. Μοῦ φαίνεται πῶς ὁ Μπερτελὼ ἀναζήτει μὲ τὸν Μωρεὰς τὴν ὁμοιοκαταληξίαν τοῦ triomphe. Δὲν ὑπάρχει. Πρέπει νὰ ἐγκαταλείψετε τὸν θρίαμβον. Ὑποθέσατε ὅτι σᾶς δίδουν τὴν μετόπην ἑνὸς ναοῦ καὶ σᾶς λέγουν νὰ σκαλίσετε τὴν γέννησιν ἑνὸς Θεοῦ. Ὁ γλύπτης ἔχει περιωρισμένον χῶρον διὰ νὰ δημιουργήσῃ. Πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ ἐντὸς τῶν ὁρίων. Θὰ κάμῃ τὰ ἄλογα γονατισμένα, θὰ συσφίξῃ τὰ πρόσωπα, καὶ ἀπὸ τὸ γονάτισμα καὶ τὴν σύσφιξίν των θὰ ἐπωφεληθῇ. Τί τὰ θέλετε! Ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος τὴν καθώρισε τελείως τὴν σκέψιν αὐτήν:

L'ottimo artista
non a 'ltro concetto...

«Ὁ τέλειος καλλιτέχνης δὲν ἔχει ἄλλην σκέψιν, ἀπὸ τὸ πῶς θὰ χωρέσῃ ὅλην του τὴν ἰδέαν εἰς τὸ κομμάτι τῆς πέτρας».

—Λέγετε πῶς ὀφείλετε τόσα πολλὰ εἰς τὸν Μαλλαρμὲ ὥστε κανεὶς δὲν τολμᾷ νὰ

Εἰς τὴν 5ην σελίδα

Τὰ ὀνόματα τῶν Δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, τῶν συμπεριληφθέντων εἰς τὸ Γενικὸν Μητρῷον τῶν Μικτῶν Συμβουλίων.

Τὰ οἰκουμενικὰ γυμνάσια

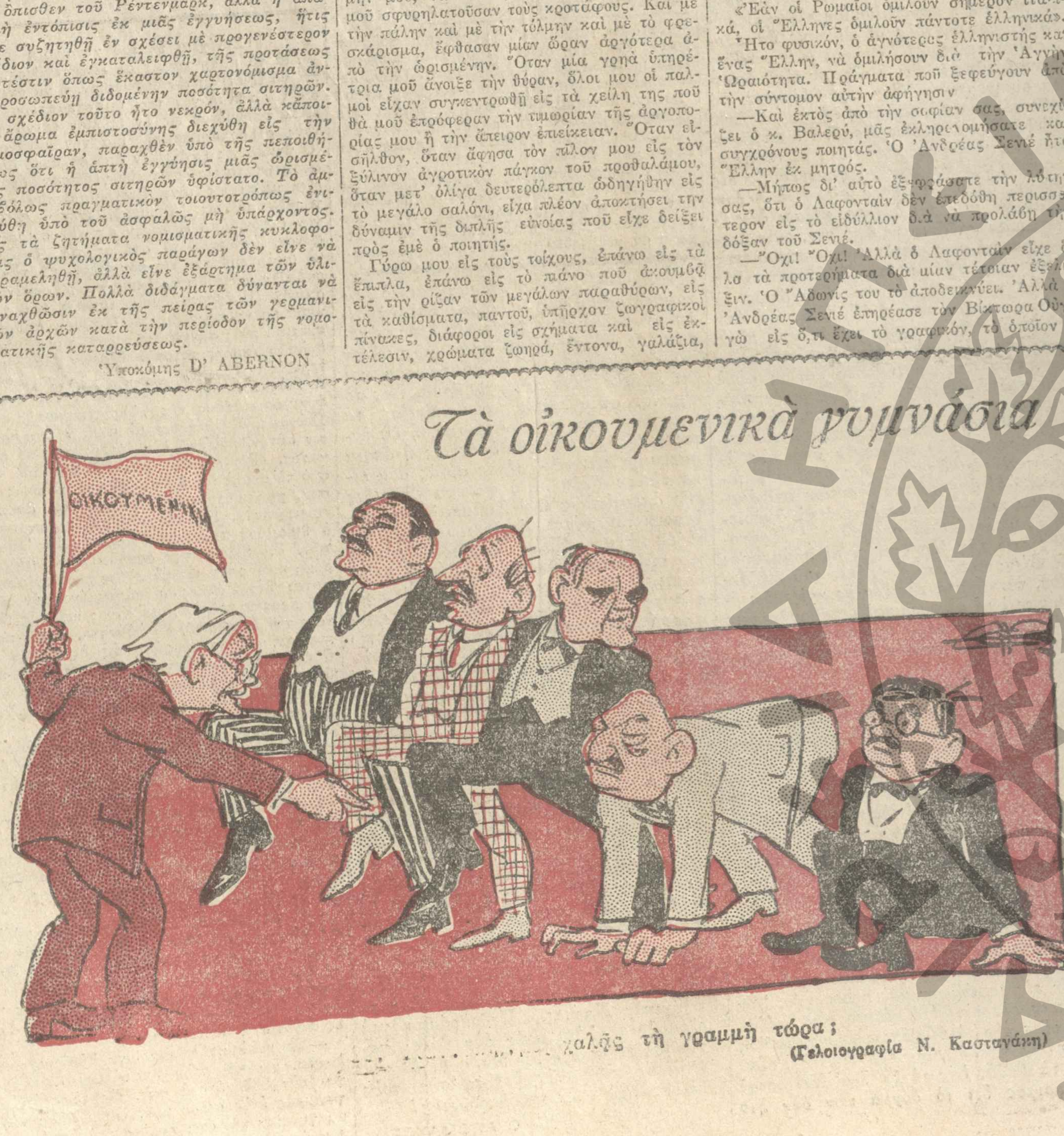

[illegible] καλῆς τὴ γραμμὴ τώρα;
(Γελοιογραφία Ν. Κασταγάκη)

Εἰς τὴν 3ην σελίδα

«Μπενίτο Μουσσολίνι, ὁ Ἄνθρωπος καὶ Ἀρχηγός», τὸ 5ον ἄρθρον ἐκ τοῦ πολυκρότου ἔργου τῆς Μαργαρίτας Σαρφάττι.

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ.	15

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΠΙΝΙΑ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

εν ὅπερ καὶ θὰ μεριμνήσῃ ὅπως μὴ γίνῃ ἀθέμιτος πλουτισμὸς καὶ μὴ θιγοῦν ὁπωσδήποτε τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου.

ΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Μετὰ τὸν κ. Καφαντάρην, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Τσαλδάρης, ὅστις ἐτόνισεν ἐξ ἀρχῆς ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα σήμερον συντρέχουν ἰδιαίτεραι τραπεζικαὶ συνθῆκαι δημιουργηθεῖσαι κατόπιν μακρᾶς πράξεως, ἥτις καὶ ἐξύψωσε τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς ἵδρυμα διεθνοῦς κύρους καὶ πίστεως ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ τῆς ἰδίας καὶ τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ Κράτους. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ γίνῃ τυφλὴ καὶ ἐνταῦθα μίμησις τῶν ξένων ὑποδειγμάτων, ἡ ὁποία ὑπάρχει φόβος, ὅτι θὰ ἐζημίωνεν ὅλα ταῦτα τὰ συμφέροντα.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν, ἐξήγησεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ἡ σύστασις ἰδιαιτέρας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης θὰ καθίστα ἀδύνατον τὸν βίον εἰς τὴν Ἐθνικήν, θὰ ἦτο δηλαδὴ ἀμέσως πρόξενος καταστρεπτικῶν ζημιῶν εἰς αὐτήν. Μόνον δὲ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ν' ἀφεθοῦν εἰς αὐτὴν (τὴν Ἐθνικήν) τὰ μνημονευθέντα καλύμματα, ἀνερχόμενα πλέον τοῦ 1 δισεκατομμυρίου δραχμῶν, θὰ ἠδύνατο ὁ χωρισμὸς οὗτος νὰ καταστῇ ἐπωφελὴς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, δυνάμενος ν' ἀναβιβάσῃ τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν της ἀπὸ 45 χιλιάδας, ὡς ἔχουν σήμερον, εἰς 115 χιλιάδας. Ἀλλὰ τοῦτο, παρετήρησεν ὁ κ. Τσαλδάρης, θ' ἀπετέλει ἀθέμιτον πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διότι τὰ καλύμματα εἶναι προϊὸν τοῦ ἐκδοτικοῦ δικαιώματος, καὶ δὲν εἶναι κατὰ συνέπειαν ὀρθὸν ν' ἀφεθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ὡς πρὸς τὴν σταθεροποίησιν, ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξέφερε τὴν γνώμην, ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ αὕτη πρόωρος, πρὶν ἢ προηγηθῇ μακροτέρα τῆς μέχρι τοῦδε ἔμπρακτος σταθεροποίησις, καθόσον ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ἡ σταθεροποίησις αὕτη νὰ ἦτο ἄδικος, κανονιζομένη αὐθαιρέτως, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ μὴ ἦτο σταθερὰ ἐφόσον δὲν θὰ προηγεῖτο ἐξωτερικὸν οἰκονομικὸν ἰσοζύγιον καὶ ἰσοζύγιον προϋπολογισμοῦ.

Ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τούτων τοῦ κ. Τσαλδάρη διεξήχθη μακρὰ διεξοδικὴ συζήτησις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη, τοῦ δευτέρου ἐπιμένοντος εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς σταθεροποιήσεως ὑφ' οὓς ὅρους ἐξέθεσε προηγουμένως καὶ ὑποστηρίζοντος ὅτι ἡ μόνη ὑφισταμένη διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀπόψεών του καὶ ἐκείνων τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τοῦ κ. Μαξίμου, ἀφεώρα κυρίως εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐν λόγῳ καλυμμάτων ἥτις ὅμως ἀπετέλει τεχνικὴν λεπτομέρειαν ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναται ν' ἀποφασίσῃ τελικῶς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ὁ κ. Καφαντάρης διευκρίνισε προσθέτως, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὅτι ἐπιθυμεῖ μὲν καὶ αὐτὸς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀλλὰ χωρὶς κανένα ἀθέμιτον πλουτισμὸν αὐτῆς.

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀκολούθως, ὡμίλησεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὅστις ὑπεστήριξε τὴν διεθνῆ ἄποψιν τῆς συστάσεως ἰδιαιτέρας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἐξάρας τὴν ἐπαφὴν εἰς ἣν εὑρίσκονται αἱ καθαρῶς Ἐκδοτικαὶ Τράπεζαι τῶν διαφόρων Κρατῶν καὶ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ διεθνὴς ὑποστήριξις, ἰδίᾳ δὲ τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας, διὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος ἑκάστης χώρας, ἡ ὁποία ὅμως ὑποστήριξις δὲν παρέχεται χωρὶς τὴν λειτουργίαν καθαρῶς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων, παρετήρησεν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὅπερ καὶ ἀποτελεῖ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Τσαλδάρη, δύναται νὰ λυθῇ συμβιβαστικῶς. Πρὸς τοῦτο, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος προέτεινε τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνωμόνων ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς Κυβερνήσεως ἐπιφυλλασσομένης νὰ λάβῃ τελικὴν ἀπόφασιν ἐν προκειμένῳ.

Ὡς πρὸς τὴν σταθεροποίησιν, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐτόνισεν ὅτι βεβαίως καθ' ἣν στιγμὴν ἀποφασισθῇ τελικῶς ἡ ἐφαρμογὴ τῆς σταθεροποιήσεως, θὰ πρέπῃ νὰ ὑπάρχουν ὅλαι αἱ ἄλλαι οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ζήτημα ὅπερ πρέπει νὰ λυθῇ τότε, ὅταν πρόκειται νὰ ληφθῇ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς ἐφαρμογῆς.

Εἰς ταῦτα ὁ κ. Καφαντάρης ἀντιπαρετήρησεν ὅτι πάντως ἡ σύστασις τῆς νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς σταθεροποιήσεως καί, κατὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς δημοσιονομικῆς ὑποεπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ σταθεροποίησις δέον νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ βραδύτερον 6 μῆνας μετὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὴν σύστασιν τῆς νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Μετά τινας διασαφηστικὰς ἐρωτήσεις τοῦ κ. Ἀγγελοπούλου — ὅστις σημειωτέον δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν γενικὴν συζήτησιν— ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Παπαναστασίου ὅστις ἐτόνισε ὅτι τὸ προέχον ζήτημα, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἔχει ληφθῆ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, πρὸ τῆς μεταβάσεως εἰς Γενεύην τῆς Κυβερνητικῆς ἀποστολῆς. Διὰ πρώτην φοράν, εἶπεν, ἀπὸ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς ἐλήφθη ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀποβλέψωμεν ὄχι εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τιμῆς τῆς δραχμῆς, ἀλλὰ εἰς τὴν σταθεροποίησιν αὐτῆς καὶ τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ μόνον χάραξιν κατευθύνσεων ἀλλὰ καὶ ἀποφάσεως πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῆς τῆς σταθεροποιήσεως εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον.

Τοῦτο, εἶπεν, ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα διότι ἂν διὰ τῆς σταθεροποιήσεως δὲν ἐπανορθωθοῦν αἱ ζημίαι αἱ προκληθεῖσαι ἐκ τῆς ἐκπτώσεως τῆς δραχμῆς, ἀποφεύγονται ὅμως αἱ ταλαντεύσεις αὐτῆς, αἱ τόσον καταστρεπτικαὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν καὶ νέαι ζημίαι καὶ ἀστάθεια δημοσιονομικὴ καὶ γενικώτερον οἰκονομική. Καὶ εἶνε μὲν δυνατὸν ἡ σταθεροποίησις εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐκτεθῇ εἰς κινδύνους ἐκ πολιτικῶν καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ δημοσιονομικῶν ἀνωμαλιῶν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἐξασφαλισθῇ. Εἶνε δὲ ὀρθὸν τὸ λεχθέν, ὅτι ἡ δημοσιονομικὴ τακτοποίησις εὑρίσκεται εἰς ἀλληλεπίδρασιν μὲ τὴν σταθεροποίησιν καὶ ἀμέσως καὶ ἐμμέσως, λόγῳ τῆς ἐπικειμένης εἰσροῆς κεφαλαίων μετὰ τὴν σταθεροποίησιν. Πάντως ὅμως τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου τῆς ἐφαρμογῆς τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τῆς τιμῆς αὐτῆς θὰ ἀποφασισθῇ ὅταν θὰ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐφαρμογή, διότι ὅ,τι σήμερον ἀποφασίζεται εἶναι ἡ κατεύθυνσις τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον. Ἐὰν ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα ἠθέλομεν πεισθῇ, ὅτι αἱ γενικαὶ οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις τῆς σταθεροποιήσεως δὲν συντρέχουν, φυσικὸν εἶναι νὰ ἀναβληθῇ αὕτη καὶ εἰς τοῦτο δὲν θὰ ἔχῃ ἀντίρρησιν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ἂν ἔτι ἀνελήφθησαν δεσμεύσεις.

Κατὰ συνέπειαν, εἶπεν, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς σταθεροποιήσεως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν, κατόπιν τῶν μέχρι τοῦδε ἀποφάσεων, διαφωνίαι. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης ὁ κ. Παπαναστασίου ὑπέμνησεν, ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἶχεν ἐγκριθῇ ἡ ἀποδοχὴ ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας τῆς προτάσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν περὶ μετατροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς ἐκδοτικὸν ἵδρυμα. Κατόπιν ἀνεκοινώθη ἡ ἰδέα περὶ συστάσεως νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἐφ' ἧς ὅμως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ἀπόφασιν, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ δὲν γνωρίζομεν τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ γίνῃ ἡ σύστασις αὐτῆς. Κατ' ἀρχήν, εἶπεν, ἡ τοιαύτη λύσις τοῦ ζητήματος τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης ἔχει πολλὰ ὑπὲρ αὐτῆς, διότι προσαρμόζεται περισσότερον εἰς τὰς ὑπαρχούσας συνθήκας καὶ δὲν διαταράσσει τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις καὶ τὴν οἰκονομικὴν ζωήν, ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ὁποίας ἔχει τοὺς πλοκάμους της σήμερον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ἀλλὰ πάντως ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς συστάσεως τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ συζητήσῃ καὶ θὰ λάβῃ ἀποφάσεις ὅταν λάβῃ γνῶσιν τοῦ σχετικοῦ σχεδίου. Καὶ εἰς τοὺς ὅρους τούτους περιλαμβάνεται, φυσικά, καὶ τὸ ζήτημα τοῦ καλύμματος, ὅπερ θὰ λύσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀποβλέπον εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἓν ἰσχυρὸν ἐκδοτικὸν ἵδρυμα, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ζημιωθῇ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὄχι ὅμως καὶ νὰ προσπορισθῇ ὠφέλη ἐξαιρετικά, τὰ ὁποῖα οὐδόλως εἶνε δυνατὸν νὰ δικαιολογηθοῦν. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης θὰ διατηρήσῃ ἰδιαιτέραν θέσιν εἰς τὴν κοινωνικήν μας οἰκονομίαν. Τοῦτο καθίσταται φανερόν, ἐὰν ρίψῃ τις τὸ βλέμμα εἰς τὸν ἰσολογισμόν της, ὅστις δεικνύει, ὅτι ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ καταθέσεων τὸ ἥμισυ περίπου διατίθεται διὰ τραπεζιτικὰς ἐργασίας οἱουδήποτε εἴδους μὲ ἰδιώτας καὶ Τραπέζας, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ μόνον χρησιμοποιεῖται διὰ πιστώσεις πρὸς τὸ Κράτος καὶ εἰς ἐργασίας σχέσιν ἐχούσας μὲ τὴν ἐκδοτικήν της ἰδιότητα. Καὶ μετὰ τὴν σύστασιν τῆς νέας ἐκδοτικῆς Τραπέζης θὰ παραμείνῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναγκαίως πιστωτὴς τοῦ Κράτους καὶ θὰ εὑρίσκεται μετ' αὐτοῦ εἰς ἀναγκαῖον δεσμόν. Καὶ διὰ τοῦτο τὸ Κράτος θὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν εὔνοιάν του τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἐξιχθῇ μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε νὰ προσπορίσῃ εἰς αὐτὴν ὠφέλη, αὐξάνοντα αὐτομάτως τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν της. Μίαν ὑποχρέωσιν ἔχει τὸ Κράτος, νὰ μὴ προκληθῇ ζημία εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ.

ΑΝΑΓΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ὡς πρὸς τὰς γεωργικὰς πιστωτικὰς ἐργασίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁ κ. Παπαναστασίου εἶπεν, ὅτι εἶνε ἀκριβὲς ὅτι αὕτη προήγαγε πολὺ μέχρι τοῦδε τὴν ἀγροτικὴν πίστιν, ἔχουσα κατὰ τὸν τελευταῖον ἰσολογισμόν της πρὸς τοῦτο διαθέσει 641 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἀλλ' εἶνε ἀναμφίβολον ὅτι καὶ ὡς ἐκδοτικὴ Τράπεζα καὶ ἂν περιορισθῇ εἰς Τράπεζαν καταθέσεων εἶνε ἀδύνατον εἰς τὸ μέλλον νὰ ἱκανοποιήσῃ πλήρως τὰς γεωργικὰς πιστωτικὰς ἀνάγκας διότι δὲν συμβιβάζεται ἀπολύτως πρὸς τὴν λειτουργίαν της ὡς ἐκδοτικῆς Τραπέζης ἢ Τραπέζης καταθέσεων, ὁσονδήποτε καὶ ἂν αὐτὴ δὲν ἀποτελέσῃ εἰς τὸ μέλλον καθαρῶς κερδοσκοπικὸν ἵδρυμα. Διὰ τοῦτο παρίσταται ἀνάγκη μερίμνης ἀπὸ τοῦδε πρὸς ἱκανοποιητικωτέραν ὀργάνωσιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως. Πρὸς τοῦτο παρουσιάζεται σήμερον ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία λόγῳ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ λόγῳ τῆς δυνατότητος τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως (εἰσοδημάτων της) ὅπερ καὶ μετὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων θὰ εἶνε ἀρκετὸν ὅπως ἀποτελέσῃ βάσιν μιᾶς Γεωργικῆς Τραπέζης.

Ἡ Τράπεζα αὕτη μέλλουσα νὰ συσταθῇ διὰ συμβάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Ε.Α.Π. θὰ εἶνε ἀπηλλαγμένη ἐντελῶς κομματικῶν ἐπεμβάσεων καὶ δὲν θὰ πρόκειται νὰ προκαλέσῃ καμμίαν ζημίαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, διότι εἶνε δυνατὸν νὰ περιορισθῇ κατ' ἀρχὰς εἰς λογιστικὰ Τραπεζικὰ ἐνεργοῦσα εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τὴν ἵδρυσιν Γεωργικῆς Τραπέζης θεωρεῖ ἀπαραίτητον ὁ κ. Παπαναστασίου καθ' ὅσον μετὰ τὸν περιορισμὸν τῆς εἰσροῆς χρημάτων ἐξ Ἀμερικῆς καὶ τὴν μεγάλην ὕψωσιν τοῦ τόκου ὁ γεωργικὸς κόσμος κινδυνεύει νὰ ὑποδουλωθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον ἂν δὲν ληφθῇ ἐγκαίρως μέριμνα περὶ πλήρους ἱκανοποιήσεως τῶν πιστωτικῶν ἀναγκῶν του, καὶ δι' αὐτὸ προκαταβολικῶς θεωρεῖ ὡς ὅρον τῆς διευθετήσεως τοῦ χωρισμοῦ τῆς Τραπέζης ἀπὸ τῶν ἐκδοτικῶν ἐργασιῶν, τὴν ἵδρυσιν ἰδιαιτέρας ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Καταλήγων ὁ κ. Παπαναστασίου ἐδήλωσεν ὅτι ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις συμφωνεῖ εἰς τὴν ἵδρυσιν νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀκολούθως ἐτόνισε τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν τῆς νομισματικῆς σταθεροποιήσεως, ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς καὶ παρετήρησεν ὅτι ἡ ἵδρυσις νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης δὲν δύναται νὰ ἔχῃ σημασίαν, ἂν δὲν προηγηθῇ ἡ σταθεροποίησις τοῦ νομίσματος. Εἶναι σύμφωνος ἐπίσης εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς σταθεροποιήσεως, ἂν συντρέχουν ὅλαι αἱ οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις.

Ὡς πρὸς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν, ἐξαίρει τὴν ἀνάγκην ὅπως μὴ κλονισθῇ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα δὲ τῶν καλυμμάτων ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ τεχνικὴν λεπτομέρειαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔχει ὅλην τὴν ἐλευθερίαν ἀργότερα νὰ ἀποφασίσῃ, ἀφοῦ ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην τῶν ἐμπειρογνωμόνων. Ἐπέμεινεν ὅμως ὁ κ. Μεταξᾶς εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως ἀποφάσεως ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ζητημάτων, καθόσον οἱανδήποτε παρέλκυσιν θεωρεῖ ἐπιζημιωτάτην.

Ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τούτων τοῦ κ. Μεταξᾶ ἐπηκολούθησε διαλογικὴ συζήτησις, τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐπιμένοντος ὅπως προκαταβολικῶς λυθῇ καὶ ἀπὸ οὐσιαστικῆς καὶ ἀπὸ τυπικῆς ἀπόψεως τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων.

Τούτου ἀναγνωρισθέντος ὡς ἀδυνάτου, λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν στοιχείων, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ συζήτησις συνεχισθῇ εἰς νέον ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁρισθὲν διὰ τὴν 7ην μ.μ. σήμερον.

σκεφθῇ τί θὰ ἦσθε σήμερον ἐὰν ὁ Μαλλαρμὲ δὲν προϋπῆρχε.

—Νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε ὁ Μαλλαρμὲ καὶ ὅτι ἐξακολουθοῦσα νὰ γράφω στίχους ὅπως πρὶν τὸν γνωρίσω; Ἆ! Θὰ ἔμενα εἰς τὸν πρῶτόν μου Νάρκισσον. Θὰ ἔκαμνα καλὴν ποίησιν ἴσως πλέον ρευστὴν καὶ περισσότερον ἐφευρετικήν. Θὰ προσπαθοῦσα νὰ προκαλέσω αἴσθησιν δι' ἐντυπώσεων. Θὰ ἤμουν περισσότερος ἐλεύθερος, καὶ ἴσως περισσότερον ἐνδιαφέρων. Πάντως θὰ ἔκαμνα μίαν ποίησιν ὑψηλῆς μουσικότητος! Αὐτὴ ἦτο ἡ τάσις μου καὶ ᾐσθανόμην ὅλας τὰς δυσκολίας. Ἠσθανόμην π. χ. ὅτι ὁ Μαλλαρμὲ εἶχε θεωρητικῶς δίκαιον νὰ θέλῃ τὸν περιορισμὸν τοῦ θέματος. Κατασκευὴ ἑνὸς πίνακος χωρὶς θέμα. Ἕνα ποίημα χωρὶς τὴν ἐξωτερικὴν κάτοψιν, χωρὶς τὸν κινηματογράφον. Ὁ Μαλλαρμὲ τὸ θεωροῦσε ὡς κριτήριον. Ἡ ἀφορμὴ ἐξαφανίζεται. Μένει ἡ ἠχὼ τῶν στίχων, καὶ ἔτσι εἰς τὸ τέλος δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὁ ὁμιλῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀνθρώπινον στόμα. Μεταφερόμεθα εἰς τὸ Ἀπόλυτον τῆς λαλιᾶς. Ἀγαποῦσα τὸν τρόπον αὐτὸν τῆς σκέψεως. Εἰς τὸν Μαλλαρμὲ εἶδα τὸν ἄνθρωπον ποῦ ἔθεσε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ κυριωτέρου σημείου καὶ εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐπιμείνῃ. Ἀντελήφθην ὅτι κατασκευάζοντες τὸν κόσμον αὐτὸν γεωμετρικῶς, φθάνομεν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ὑπολοίπου τοῦ Παγκοσμίου. Ὁ Μαλλαρμὲ μοῦ ἔδειξε πῶς εἰς τὴν ποίησιν ἠμποροῦσε νὰ εἰσχωρήσῃ ἡ ἀφῃρημένη σκέψις. Ἀπεμακρυνόμεθα ἔτσι ἀπὸ τὴν φιλολογίαν. Καὶ αὐτὸ ἐγύρευα.

—Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν φιλολογίαν, δηλαδὴ τὸ σκότωμα τοῦ αἰσθήματος.

—Δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ ἀλλὰ εἰς τὸν ἀναγνώστην ἡ δημιουργία τοῦ αἰσθήματος. Τὰ ἰδικά μου αἰσθήματα δὲν ἐνδιαφέρουν κανένα, μήτε τὸν ἀναγνώστην καὶ τἀνάπαλιν. Εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τοῦ αἰσθήματος πρέπει νὰ ἔχετε τοῦτο ὑπ' ὄψιν: Ἐὰν εἶμαι μουσικός, ξεύρω ὅτι παίζων ἕνα ὡρισμένον ὄργανον, προκαλῶ κλάμματα, καὶ ὅτι μὲ τοὺς ὀξεῖς τόνους τοῦ βιολιοῦ ταράσσω τὰ νεῦρα. Τὸ αἴσθημα εἰς τὴν φιλολογίαν εἶναι ἡ ἐνέργεια ἐπὶ τῶν συμπαθητικῶν τάσεων τοῦ ὄντος καὶ ἠμπορεῖτε νὰ τὸ κάμετε μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ψυχραιμίαν. Εἶναι τοῦτο ἀνεξάρτητον μὲ τὰς τάσεις τοῦ συγγραφέως. Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν αἰσθηματικότητα τοῦ ἀναγνώστου. Ἐὰν εἶναι ἄτυχος εἰς τὸν ἔρωτα ἀρκοῦν δύο ἀνώδυναι λέξεις διὰ νὰ τὸν κάμουν εὐτυχῆ. Ὁμιλήσατε περὶ εὐτυχίας εἰς τὰς κυρίας· θὰ τὰς κάμετε ὅλας νὰ συμμαζευθοῦν ἐδῶ μπροστά σας. Δὲν παρίσταται ἀνάγκη αἰσθήματος. Ἔρχεται μόνον του ὅταν χρειάζεται.

—Πῶς ἐξηγεῖται τὴν ὑβριστικὴν στάσιν τοῦ Κλεμανσῶ ἐναντίον σας;

—Δὲν βλέπω ποῦ ὑπάρχει ὕβρις. Ἀγνοῶ τί εἶπεν ὁ Κλεμανσῶ, διότι δὲν τὸ εἶπεν εἰς ἐμέ. Πρόκειται περὶ σπερμολογιῶν. Ὁ Κλεμανσῶ μὲ γνωρίζει πολὺ καλά. Τοῦ ἔκαμα μίαν ἐπίσκεψιν τυπικὴν μόλις ἐξελέγην εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Μιλήσαμε ἐκτενῶς διὰ τὸν Κλῶντ Μονὲ μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Κλεμανσῶ ἦτο τόσον συνδεδεμένος καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο φίλος μου. Ἀργότερα, ὅταν ὁ Μονὲ πέθανε, ἐνόμισα ὅτι εἶχα τὴν ἄδειαν, λόγῳ τῆς φιλίας ποῦ συνέδεε τοὺς δύο αὐτοὺς ἀνθρώπους, νὰ γράψω καὶ εἰς τὸν Κλεμανσῶ διὰ νὰ τὸν συλλυπηθῶ. Μοῦ ἀπήντησε διὰ νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ.

—Μὰ αὐτὸς εἶπεν ὅτι ἀγνοεῖ...

—Ἆ! Ἐννοῶ! Ἀγνοεῖ τὸ ἔργον μου. Καὶ τὸ εἶπε. Μὰ εὑρίσκω ὅτι ἔκαμε πολὺ καλὰ νὰ τὸ εἴπῃ.

Ὁ κ. Βαλερὺ τοποθετεῖ εἰς τὸ μάτι τὸ μονόκλ ποῦ κρέμεται ἐπάνω εἰς τὸ γιλέκον του, ζαρώνει περισσότερον τὸ πρόσωπον, καὶ ἀκολουθῶν τὸν ρυθμὸν τοῦ ἤχου τὸν ὁποῖον ἀφήνει τὸ μολύβι μου ἐπάνω εἰς τὸ σημειωματάριόν μου, ἀφήνει νὰ πέσουν μὲ εὐρυθμίαν αὐταὶ αἱ φράσεις:

—Ἐγὼ γνωρίζω καλὰ τὸν Κύριον Γεώργιον Κλεμανσῶ.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ

Τέλος πάντων οἱ Χιλιασταὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ μᾶς ἀφήσουν ἡσύχους οὔτε στιγμήν. Σχεδὸν κάθε πρωῒ ἡ ὑπηρέτρια θὰ μᾶς φέρῃ ἕνα καλοτυπωμένον φύλλον ἐφημερίδος, τὸ ὁποῖον ηὗρε ριγμένον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα. Τί εἶνε; Νέον δημοσίευμα τῶν Χιλιαστῶν, περιέχον τὴν ὁμιλίαν κάποιου Ἄγγλου ἢ Ἀμερικανοῦ εἰς τὸ Σικάγον ἢ τὸ Λίβερπουλ καὶ ἐπαναλαμβάνον τὴν στερεότυπον δήλωσιν ὅτι τὸ τέλος τοῦ κόσμου εἶνε ἐγγύς. Δὲν περιορίζεται δὲ ἡ προπαγάνδα μόνον εἰς τὴν διανομὴν ἐφημερίδων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διανομὴν ὁλοκλήρων τόμων βιβλίων, ὡς δὲ κατ' ἐπανάληψιν ἀνηγγέλθη ἤδη ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων, εἰς πολλὰς ἐξ αὐτῶν ἔκαμον τὴν ἐμφάνισίν των καὶ πράκτορες τῆς νέας αἱρέσεως προσπαθοῦντες νὰ προσηλυτίσουν ὀπαδούς. Τί σοῖ λοιπὸν ἄνθρωποι εἶνε αὐτοὶ οἱ Χιλιασταὶ καὶ τί ἐπιδιώκουν; Ἀπὸ τὰ δημοσιεύματά των τὰ ὁποῖα ἔχω ὑπ' ὄψιν μου, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τοῦ ἐτησίου συνεδρίου των, τὸ ὁποῖον συνῆλθε καὶ φέτος στὸ Παρίσι, ἠμπορῶ νὰ συνοψίσω εἰς τὰς ἑξῆς ὀλίγας γραμμὰς τὰ κατ' αὐτούς: Πρεσβεύουν ὅτι μὲ τὸ τέλος τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπέλθῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1927, ὁ Χριστὸς θὰ ἐμφανισθῇ περιτριγυρισμένος ἀπὸ ἀγγέλους ἐπάνω εἰς ἕνα σύννεφον καὶ τοὺς μὲν δικαίους θὰ τοποθετήσῃ εἰς τὸν Παράδεισον, ὅπου θὰ παραμείνουν χίλια χρόνια, ἕως ὅτου ἡ γῆ ἀλλάξῃ καὶ γίνῃ τέλειος πλανήτης εἰς τὸν ὁποῖον θὰ μεταφερθοῦν οὗτοι μετὰ τὰ χίλια ἔτη πρὸς αἰωνίαν πλέον ἐν αὐτῇ διαμονήν, τοὺς δὲ ἀδίκους θὰ ἐξαφανίσῃ τελείως! Ἀπὸ τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐννοεῖ πᾶς τις ὅτι ἡ αἵρεσις εἶνε ἀρκετὰ συμφερτική. Ἐὰν εἶσαι δίκαιος, θὰ πᾷς εἰς τὸν Παράδεισο, θὰ παραμείνῃς ἐκεῖ χίλια ἔτη, ἕως ὅτου ἡ Γῆ ἐπισκευασθῇ, δηλαδὴ ἀποκτήσῃ ὅλα τὰ νεώτερα κομφόρ, καὶ κατόπιν θὰ μεταφερθῇς εἰς αὐτήν, ὅπου θὰ ζήσῃς αἰωνίως πλέον. Ἐὰν πάλιν εἶσαι ἄδικος, κόλασι δὲν ἔχει, οὔτε καζάνια νὰ βράζουν, οὔτε διαβόλους νὰ σὲ τρυποῦν μὲ πυρακτωμένες τσιμπίδες. Μόνον ὅτι θὰ ἐξαφανισθῇς ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀπάνω-κάτω ὅπως τὸ τυρὶ ἡ φέτα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, καὶ δὲν θὰ σὲ ἐπανίδῃ κανεὶς τοῦ λοιποῦ, πρὸς μεγάλην θλῖψιν, ἰδίως τῶν δανειστῶν σου, τῶν ὁποίων ἔσκασες κανόνι αὐτὰ ποῦ σοῦ ἐδάνεισαν. Μεθ' ὅλην ἐν τούτοις τὴν συμφερτικότητά του, τὸ νέον δόγμα δὲν φαίνεται νὰ κατακτᾷ καὶ πολὺ ἔδαφος, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὰς ἀρὰς καὶ τὰς ἀπειλὰς τὰς ὁποίας ἐκτοξεύουν οἱ ὀπαδοί του ἐναντίον τοῦ ἀμερίμνου κόσμου, ὅστις ἐννοεῖ νὰ διασκεδάζῃ, μολονότι οἱ σεισμοὶ τῆς Μογγολίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, αἱ πλήμμυραι τοῦ Μισσισιπῆ, αἱ ἐκρήξεις τοῦ Βεζουβίου, τὰ κύματα τῆς ζέστης καὶ τοῦ ψύχους καὶ αἱ οἰκονομικαὶ μεταρρυθμίσεις τοῦ κ. Καφαντάρη προαναγγέλλουν τὸ ἐπικείμενον ἄφευκτον τέλος τῆς γηΐνης ζωῆς!

Διὰ νὰ εἴμεθα ὅμως εἰλικρινεῖς, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ παρατηρουμένη ἀδιαφορία τοῦ κόσμου πρὸς τὴν Χιλιαστικὴν αἵρεσιν δὲν εἶνε καὶ τελείως ἀδικαιολόγητος. Ἀπὸ τοῦ 1863, ὁπότε ἡ αἵρεσις αὕτη ἱδρύθη εἰς τὴν Βασιγκτῶνα, οἱ ἱδρυταὶ καὶ ὀπαδοί της δὲν κάμνουν ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ προαναγγέλλουν τὸ τέλος τοῦ κόσμου ὡς μέλλον νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τὸ ἑκάστοτε τρέχον ἔτος. Τοιουτοτρόπως τὸ τέλος τοῦ κόσμου, κατὰ τοὺς Χιλιαστάς, θὰ ἐπήρχετο εἰς τὰ 1864 καὶ πρὸς τοῦτο ἐκαλοῦντο οἱ ἄνθρωποι νὰ παύσουν τὰ γλέντια καὶ τοὺς χοροὺς καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς μετάνοιαν καὶ προσευχήν. Ἐν τούτοις εἰς τὰ 64 ὁ κόσμος δὲν ἐχάλασε, οὔτε εἰς τὰ 65, ὅπως ἐπροφητεύθη, οὔτε εἰς τὰ 75, οὔτε εἰς τὰ 1915, οὔτε εἰς τὰ 1925. Εἰς τὰ 1927 οἱ Χιλιασταὶ **βλέποντες ὅτι τὸ δόγμα των δὲν ἦτο** *δυνατὸν ἐπ' ἄπειρον νὰ μιμῆται τὸ Ἐνοικιοστάσιον τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ δίδῃ ἀναβολὰς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀπεφάσισαν νὰ δηλώσουν ὁριστικῶς πλέον ὅτι ἄλλη ἀναβολὴ δὲν θὰ ἐδίδετο καὶ ὅτι ἐφέτος πάει πιὰ χαθήκαμε. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ λοιπὸν εὑρίσκονται τὰ πράγματα τὴν στιγμὴν ταύτην, ἡ δὲ ἔντασις τῆς χιλιαστικῆς δράσεως ἡ ὁποία παρατηρεῖται τὰς ἡμέρας αὐτὰς δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ φανερὰ ἔνδειξις τῆς ἀποφάσεως τῶν Χιλιαστῶν νὰ χαλάσουν τὸν κόσμον ἐντὸς τοῦ 1927. Θὰ τὸ ἐπιτύχουν; Ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν ἔχω οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν. Χωρὶς δὲ νὰ εἶμαι Ἱερεμίας καὶ νὰ θέλω νὰ προαναγγείλω εἰς τοὺς Νινευΐτας τὴν ἀποφασισθεῖσαν καταστροφήν των, ἑνώνω καὶ ἐγὼ τὴν φωνήν μου μὲ τὴν φωνὴν τῶν Χιλιαστῶν καὶ τοιουτοτρόπως οἱ δύο μαζί, πρίμο, σεγκόντο, λέγομεν εἰς τὴν ἁμαρτωλὴν ἀνθρωπότητα:*

— Μετανοεῖτε καὶ προσεύχεσθε! Ἀφήσατε πλέον τὸ Τσάρλεστον, τὸ «Τροκαντερό», τὰ γλέντια, τὰ μπαὶν μίξτ, τὰ λυκόσκυλα, τὶς κυλόττες, τὰ φαρδοπαντέλονα, καὶ ὅλες τὶς ἄλλες σαχλαμάρες καὶ προετοιμάσατε τὸν ἑαυτόν σας διὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν. Ὁ κόσμος θὰ χαλάσῃ ἀφεύκτως ἐντὸς τοῦ 1927, πρέπει δὲ νὰ εἶνε κανεὶς τυφλὸς διὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν ἐπερχομένην καταστροφήν, ἀφοῦ αἱ ἑταιρεῖαι Οὔλλεν καὶ Πάουερ, ὡς ἀνηγγέλθη, ἐπεκτείνουν τὰς ἐργασίας των τώρα καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀρχίσασαι πρό τινων ἡμερῶν ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν Κράτος. Πεζοδρόμιον γιὰ πεζοδρόμιον Ἀσιατικὸν δὲν θέλει παραμείνει εἰς τὴν θέσιν του, οὐαὶ δὲ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τοὺς ἁμαρτωλούς, τοὺς ἀδίκους καὶ τοὺς πεζοποροῦντας!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Μοντέρνα παραμύθια

Ὄνος φέρων λεοντῆν

Ὁ κὺρ Μέντιος ἕνας γκρίζος γάϊδαρος ἑνὸς μυλωνᾶ, ὅπως πηγαινοερχόταν στὸ χωριό, φορτωμένος γεννήματα, ἔβλεπε μὲ ζήλεια τὰ στάχυα τοῦ σταριοῦ νὰ ψηλώνουν μέσα στὰ χωράφια, χαϊδεμένα ἀπὸ τ' ἀγέρι καὶ καμαρωμένα ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πολλὰ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ἔπνεε μένεα γιὰ τὸν ἐγωϊσμὸ τῶν ἀνθρώπων.

— Ἄνθρωποι ἐγωϊσταὶ καὶ κακορρίζικοι, μόνον γιὰ σᾶς καλλιεργεῖτε τὰ ὡραῖα πράγματα, καὶ μόνον γιὰ τὴν κοιλιά σας φροντίζετε. Σὲ μᾶς, τὰ φτωχὰ ζῶα ποῦ τόσο κοπιάζουμε γιὰ σᾶς, δὲν ἔχετε παρὰ ἕνα ἐλεεινὸ σανό, σπάνια καμμιὰ χούφτα κριθάρι, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας μᾶς φορτώνετε σὰν ζῶα καὶ παίζετε μὲ τὸ στυλιάρι στὴν ράχη μας. Δὲν θὰ τύχῃ καμμιὰ εὐκαιρία; Δὲν θ' ἀφήσω στάχυ γιὰ στάχυ ἐδῶ μέσα!

Ἡ εὐκαιρία ἔτυχε—τώρα πῶς μὴ ρωτᾶτε. Αὐτὰ ἔχουν οἱ μῦθοι!—καὶ ὁ Μέντιος περιβεβλημένος λεοντὴν ἔμπαινε στὰ σπαρμένα τὰ χωράφια καὶ τὰ ἔκανε γῆς Μαδιάμ, χωρὶς κανένας νὰ τολμᾷ νὰ ξεμυτίσῃ. Ἕνα λιοντάρι στὸ χωριό. Ποιὸς μπορεῖ νὰ τὰ βάλῃ μ' ἕνα λιοντάρι; Τὸ κακὸ ἐμαθεύτηκε στὰ γύρω χωριά, ἔγιναν λιτανεῖες, ἐξορκισμοί, ἀλλὰ τοῦ κάκου. Τὸ λιοντάρι ἐξακολουθοῦσε νὰ τρομοκρατῇ τὸ χωριὸ καὶ νὰ μὴν ἀφήνῃ χωράφι γιὰ χωράφι.

Μιὰ μέρα, ὅπως ἐμούγκριζε κι' ἐπηδοῦσε, ἔπεσε ἡ λεοντὴ κι' ἐφάνη ὁ κὺρ Μέντιος, ἀλλὰ τὸν ἄφησαν νὰ φύγῃ ἀνενόχλητος. Οἱ παλληκαράδες τοῦ χωριοῦ δὲν ἠθέλησαν νὰ μαθευθῇ ὅτι ἕνας γάϊδαρος τοὺς εἶχε τρομοκρατήσει τόσον καιρό, κι' ἔτσι ἐξακολουθοῦν ὡς τώρα νὰ διηγοῦνται στὸ χωριὸ ὅτι ἕνα φοβερὸ καὶ τρομερὸ λιοντάρι εἶχε φανῆ κάποτε, καὶ δείχνουν ἀκόμα τὴν λεοντὴ τοῦ τρομεροῦ θηρίου!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Δεξίωσις ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ»

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Αὔγουστος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐπὶ τῆς μοιραρχίδος «Ἀβέρωφ» διωργανώθη χθὲς ὑπὸ τοῦ ναυάρχου κ. Μαχᾶ δεξίωσις εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν ὑπερδιακόσια πρόσωπα τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας τῆς Θεσσαλονίκης. Μεταξὺ τούτων διεκρίθησαν ὁ Γεν. Διοικητὴς καὶ ἡ κ. Καλεύρα, ὁ στρατηγὸς Σταυριανόπουλος, ὁ ἐπιτελάρχης κ. Ζαλέπας, ὁ Μητροπολίτης κ. Γεννάδιος, ὁ Λιμενάρχης κ. Κατσαμπῆς, ὁ φρούραρχος καὶ ἡ κ. Τζανακάκη, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς καὶ ἡ κ. Καλοχριστιανάκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Οἰκιάδου, ὁ κ. ἡ κ. καὶ αἱ δίδες Λεκοῦ, ὁ Γ. Πρόξενος τῆς Γερμανίας καὶ ἡ κ. Βέμπερ, ὁ Πρόξενος τῆς Τουρκίας καὶ ἡ κ. Σαΐτ βέη, ὁ πρόξενος τῆς Ἀμερικῆς, οἱ κ.κ. Γκὺς καὶ Στεπάνοβιτς διευθύνοντες τὰ προξενεῖα Γαλλίας καὶ Σερβίας, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μάτσαν, ὁ πρόξενος τῆς Ἀλβανίας καὶ ἡ κ. Σοῦλα, ὁ ὑποπρόξενος τῆς Ἰταλίας κ. Σαντοῦτσι, ὁ ὑποπρόξενος τῆς Ἱσπανίας καὶ ἡ κ. Ἐσρατῆ, οἱ πρόξενοι τῆς Πορτογαλλίας καὶ ἡ κ. Ἀρδίττι, τῆς Ἰαπωνίας καὶ ἡ κ. Σαλτιέλ, τῆς Φινλανδίας κ. Μόλχο, τῆς Πολωνίας κ. Ναχαμᾶ, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ δὶς Βαρλαμίδου, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐ. Ἐπιμελητηρίου καὶ ἡ κ. Παπακωνσταντίνου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βενιέρη, κ. καὶ κ. Ἀγγελάκη, κ. καὶ δὶς Γερμανοῦ, κ. καὶ κ. Δάλλα, κ. Μισυρλόγλου, συνταγματάρχης Μπακιρτζῆς, κυρία καὶ δίδες Γεωργιάδου, κ. καὶ κ. Παπανικολάου, κ. καὶ κ. Ἐρίν, κ. καὶ κ. Ἀλτιντόπ, κ. καὶ δὶς Μελανίδου, κ. καὶ δὶς Δαλέγκα, κ. καὶ κ. Ἀσσὲρ Μαλλάχ, κ. καὶ δίδες Κούσκουρα, κ. καὶ κ. Μοδιάνο, κ. καὶ κ. Ἀρριγκόνι, κ. καὶ κ. Εἴτμαν, κ. καὶ δίδες Φαράτσι, κ. καὶ δίδες Βάρδα, δὶς Πολίτου, κ. καὶ δὶς Παρθένη, κ. καὶ κ. Κλωναρίδου, κ. καὶ δὶς Κριεζῆ, κ. καὶ κ. Φλωρεντίν, κ. καὶ κ. Φερνάντεζ, κ.κ. Ριάδης, Χώφφμαν, Σαπόρτα, Ζός, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Μαρκουλάκη, κ. καὶ κ. Δημητριάδου, κ. καὶ κ. Μαγκίντζογλου, δίδες Μιχαήλ, Καβαλαχίδου, Καρασοπούλου, Παπαζιάν, κ. καὶ κ. Μανθοπούλου, κ. καὶ κ. Μπραχάλη καὰ γενικῶς ὅ,τι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ κοσμικὴ Θεσσαλονίκη εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ».

Ὁ Μοίραρχος, οἱ κυβερνῆται τῶν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ πολὺ περιποιητικοί.

Α.Κ.

Τὰ σπεσιαλιτὲ τῆς Γερμανίας

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 10. (Ἀσύρματος).—Τρεῖς ὑπάλληλοι τῶν περιφήμων γερμανικῶν χημικῶν ἐργοστασίων τῆς Φραγκφούρτης συνελήφθησαν κλέπτοντες μυστικὰ ἔγγραφα καὶ σχέδια διὰ τὴν σύνθεσιν σπουδαίων φαρμάκων, ἐν οἷς καὶ τοῦ πυραμιντόν, διὰ τὸ ὁποῖον προσεφέρθη εἰς αὐτοὺς ἓν ἑκατομμύριον μάρκων ὑπό τινος ἀγγλικῆς χημικῆς ἑταιρείας. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἦσαν ἕτοιμοι ν' ἀναχωρήσουν μὲ τὰ ἔγγραφα καὶ σχέδια ὅταν συνελήφθησαν.

Ὅταν αἱ γυναῖκες μεθοῦν

Κατόπιν μηνύσεως τῆς Στέλλας συζύγου Ἰωαν. Τεμπένη συνελήφθησαν ὁ Σταῦρος Πουλῆς ἰδιοκτήτης τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14593 λεωφορείου αὐτοκινήτου καὶ ὁ σωφφὲρ αὐτοῦ Ἰωανν. Μπαλαμπίνης κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀποπείρᾳ βιασμοῦ τῆς μηνυτρίας, καὶ ἐπὶ ἀφαιρέσει 17 χιλ. δραχμῶν τὰς ὁποίας αὕτη ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς.

Οἱ συλληφθέντες προσαχθέντες εἰς τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισματοδικεῖον ἠθωώθησαν, διότι ἡ μηνύτρια ἐδήλωσεν ὅτι τὰ καταγγελθέντα ἦσαν ψευδῆ καὶ ὅτι εὑρισκομένη ἐν μέθῃ δὲν ἠνόει τί κατήγγελλε.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ἡ ὥριμος χήρα

ΠΙΠΤΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΣΟΦΕΡ ΘΥΜΑΤΑ

Ὥριμος μὲν ἀλλὰ διατηροῦσα ὅλα τὰ θέλγητρά της εἰς τὰ ὁποῖα προσέδιδον ἔτι περισσότερον τὰ μαῦρα τῆς νωπῆς ἀκόμη χηρείας της, ἐστέκετο εἰς τὴν γωνίαν Πατησίων καὶ Πανεπιστημίου, προφανῶς ἀναμένουσα μέσον συγκοινωνίας.

—Εἶσαι ἐλεύθερος; ἠρώτησε τὸν σωφὲρ διερχομένου ταξί.

Ἐκεῖνος εἰς ἀπάντησιν ἐσταμάτησε καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ αὐτοκινήτου.

—Τέρμα Πατησίων! διέταξεν ἡ ὡραία ὥριμος χήρα.

Καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἐξεκίνησεν ὁλοταχῶς.

* * *

—Μὴ τρέχεις πολὺ καϋμένε! παρεκάλεσε στὸ δρόμο τὸν σωφέρ.

—Μὴ φοβᾶσθε! τὴν διεβεβαίωσεν ἐκεῖνος.

—Πῶς νὰ μὴ φοβᾶμαι, ποῦ σήμερα εἶμαι χήρα ἐξ αἰτίας σας! εἶπε καὶ συγχρόνως τῆς ἐξέφυγε βαθύτατος ἀναστεναγμός.

Ὁ σωφὲρ φαίνεται ὅτι συνεκινήθη ἀπὸ τὴν λεπτομέρειαν αὐτὴν καὶ ἐμετρίασε τὴν ταχύτητα.

—Πῶς συνέβη τὸ δυστύχημα κυρία; ἠρώτησε μετὰ ὀλιγόστιγμον σιωπὴν ὁ σωφέρ, μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατήσῃ τὴν περιέργειάν του.

—Μὴ μοῦ θυμίζεις καϋμένε, τὴν τραγῳδίαν αὐτήν... ἀπήντησε κατασυγκεκινημένη ἐκείνη.

—Νὰ μὲ συγχωρῆτε, κυρία... ἔσπευσε νὰ διορθώσῃ ὁ ἀδιάκριτος σωφέρ.

Ἐπηκολούθησε σιωπὴ πάλιν τὴν ὁποίαν ὅμως αὐτὴν τὴν φορὰν διέκοψεν ἡ ὥριμος, ἀλλὰ ὡραία πάντοτε χήρα.

—Ὁ μακαρίτης, εἶχεν ἕνα ἐλάττωμα! εἶπε, ἀρχίζουσα ἐξ ἰδίας πλέον πρωτοβουλίας τὴν διήγησιν τοῦ τραγικοῦ τέλους τοῦ συζύγου της. Ἦτανε πολὺ ἀφηρημένος στὸ δρόμο... Πέρυσι, τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἐποχὴ στὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου πῆγε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἕνα πεζοδρόμιο στὸ ἄλλο χωρὶς νὰ προσέξῃ ἕνα αὐτοκίνητο ποῦ κατέβαινε μὲ μεγάλη ταχύτητα καὶ βρέθηκε κάτω ἀπὸ τοὺς τροχούς!

—Ἔμεινε στὸν τόπο; ρώτησε ὁ σωφέρ.

—Ὄχι! Πέθανε ἔπειτα ἀπὸ δύο μέραις στὴν κλινικὴ τοῦ Γερουλάνου!

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ αὐτοκίνητο ἔφθασε στὸ Λυσσιατρεῖο.

—Στάσου! εἶπε στὸ σωφέρ.

—Θὰ σᾶς περιμένω; ἠρώτησεν ἐκεῖνος.

—Ναί!

Καὶ ἡ ὥριμος ἀλλὰ καλοδιατηρημένη χήρα εἰσῆλθε εἰς ἕνα ἐκεῖ μικρὸ δρομάκι.

* * *

Πόσο περίμενε ὁ σωφὲρ δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστόν. Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ ὡραία χήρα δὲν ξαναφάνηκε.

Ἐν τῷ μεταξὺ κάποιος ἄλλος ἐπιβάτης ἐπῆρε τὸ ταξὶ καὶ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν Ὁμόνοιαν ἔδωκεν ἕνα πενηντόδραχμον εἰς τὸν σωφέρ— ὁ ὁποῖος εἰρήσθω ἐν παρόδῳ τὸ φυσοῦσε καὶ δὲν κρύωνε διὰ τὸ πάθημά του— διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν κοῦρσαν καὶ τοῦ δώσῃ τὰ ρέστα.

Διὰ τὸν ἀτυχῆ σωφὲρ ἐπηκολούθησε τότε δευτέρα ἔκπληξις, ὀδυνηροτέρα τῆς πρώτης: Δὲν εἶχε πεντάρα στὴν τσέπη του. Ἡ ὡραία χήρα, καθ' ἣν στιγμὴν τοῦ διηγεῖτο τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ μακαρίτου, ἔχωσε σιγά, σιγὰ τὸ χέρι της στὴν ἐξωτερικὴ τσέπη καὶ τοῦ ἐπῆρε ὅλας τὰς μέχρι τῆς ὥρας εἰσπράξεις τὰς ὁποίας προχείρως ὁ σωφὲρ ἔθετεν ἐκεῖ.

Ὁ διπλοαπατηθεὶς σωφὲρ ἔσπευσε νὰ καταγγείλῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν δώσας συγχρόνως καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ὡρίμου ἀλλὰ ὡραίας χήρας. Καὶ τὸ χθεσινὸν ἀστυνομικὸν δελτίον, μεταξὺ ἄλλων περιελάμβανε:

«Συνελήφθη ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ Η' τμήματος Ἀσφαλείας ἡ Μαρία Παπαϊωάννου τοῦ Μιχαὴλ γεννηθεῖσα εἰς Σῦρον καὶ κατοικοῦσα ἐνταῦθα Ὀλύμπου 4 ἐτῶν 35 χηρεία διατελοῦσα, διότι τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν εἰσελθοῦσα εἰς τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Ἀχιλ. Μπόντζου κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν διαδρομὴν εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων τοῦ ἀφήρεσε 350 δραχμάς. Ἡ συλληφθεῖσα ἀποσταλήσεται τῇ ἁρμοδίᾳ δικαστικῇ ἀρχῇ».

Ὁ ἀστυνομικὸς

Αἱ Δελφικαὶ ἑορταὶ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐχορήγησεν εἰς τὸν κ. καὶ τὴν κ. Σικελιανοῦ ἄδειαν, ὅπως αἱ Δελφικαὶ ἑορταὶ τελῶνται ὑπ' αὐτῶν ἀνὰ ἑκάστην διετίαν.

Ἡ χολέρα στὴ Βασόρα

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 10. (Ἀσύρματος).—Ἀνηγγέλθη ὅτι ἕνεκα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐπιδημίας τῆς χολέρας 400 θάνατοι συνέβησαν εἰς Βασόραν. Ὁ ἀντιχολερικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν κατοίκων ἐκτελεῖται μετὰ μεγάλης δραστηριότητος καὶ μέχρι τοῦδε ἐνεβολιάσθησαν 54.000 ἄνθρωποι.

Ἀθλητισμὸς

—Ἔφθασε χθὲς ὁ νέος ποδοσφαιριστὴς τῆς «Ἑνώσεως» Ἐμμανουηλίδης

Μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἄνδρος» ἔφθασε χθὲς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κωσταντάρα καὶ τοῦ κ. Νεγρεπόντη ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ἐν τῇ ξένῃ ποδοσφαιριστῶν μας κ. Ε. Ἐμμανουηλίδης. Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ὁμάδα τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως». Θὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν γραμμὴν τῶν κυνηγῶν, κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα, ὡς ἔξω δεξιά. Ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου, ὡς βεβαιοῖ ὁ κ. Νεγρεπόντης, θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ οἱ ἄλλοι δύο παῖκται.

—Ἀνεχώρησεν ὁ κ. Κοσμόπουλος

Κατόπιν τῆς εὑρεθείσης συμβιβαστικῆς λύσεως, μὲ τὴν ἐδῶ ἕδραν τῆς Ἑταιρείας Διαμαντοπούλου, ὁ πρόεδρος τοῦ «Ἡρακλέους» κ. Κοσμόπουλος ἀνεχώρησε χθές, ἐπιστρέφων εἰς Θεσσαλονίκην.

—«Πάοκ»—«Ἡρακλῆς»

Διὰ τὴν σειρὰν διαβαθμίσεως ἡ «Πάοκ» ἐνίκησε τὸν «Ἡρακλέα» μὲ 1 τέρμα ἔναντι Ο καὶ ὄχι τὸν «Ἄρην» ὡς χθὲς ἐγράφη.

—Ἡ ἀθλητικὴ ἡμερὶς τῆς Κυριακῆς

Ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος προμηνύεται ἡ ἀθλητικὴ ἡμερὶς τῆς Κυριακῆς, τὴν ὁποίαν διοργανώνουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ δύο ἐκλεκτὰ σωματεῖά μας «Πανιώνιος» καὶ «Πανελλήνιος». Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει πρῶτον πρωτοτύπους ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδήλωσαν ἤδη συμμετοχὴν 10 σωματεῖα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ «Ἡρακλῆς» Θεσσαλονίκης, ἡ «Παναχαϊκὴ» Πατρῶν καὶ ὁ «Φίλιππος» Καβάλας.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων περιλαμβάνει, μεταξὺ ἄλλων, 6 πρωτότυπα ἀγωνίσματα σκυταλοδρομίας, ὁμαδικά, τὰ ὁποῖα γίνονται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐν συνδυασμῷ μὲ τοὺς ἐν λόγῳ ὁμαδικοὺς ἀγῶνας θὰ γίνουν καὶ οἱ γυναικεῖοι ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες τοῦ «Πανιωνίου».

—Ἡ κάθοδος τῆς «Μικτῆς Ἀλεξανδρείας»

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας θὰ ληφθῇ ἀπόφασις διὰ τὸ ζήτημα τῆς εἰς τὴν πόλιν μας καθόδου τῆς Μικτῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος Ἀλεξανδρείας. Θεωρεῖται βέβαιον, παρὰ τὴν σχετικὴν ἀπαγόρευσιν, νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια διὰ τὴν τέλεσιν τῶν συναντήσεων τῆς ἐν λόγῳ ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος.

—Ἕνα μεγάλο μὰτς πυγμαχίας

Ὁ τελευταίως ἐκ Κων)πόλεως ἐλθὼν ἐκλεκτὸς πυγμάχος Χαράλαμπος, νικητὴς τῶν Τούρκων πυγμάχων Κιουτσοὺκ Κεμὰλ καὶ Βεντάτ, προσεκάλεσεν εἰς ἀγῶνα οἱονδήποτε πυγμάχον ἐν Ἑλλάδι. Τὴν πρόσκλησιν ἀπεδέχθη ὁ γνωστὸς Ρουμάνος πυγμάχος Τσέζαρ, τὸ δὲ μὰτς θὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός.

W.

Ἡ σημερινὴ πρώτη

Ὑπὸ τῆς ὀπερέττας τοῦ «Πανελληνίου» ἀναβιβάζεται ἀπόψε μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας καὶ πλουσίου σκηνικοῦ διακόσμου «Ὁ βαρκάρης τοῦ Βόλγα».

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Μ. Ζηκάκη ἐξεδόθη τὸ Νέο Ἀλφαβητάριο «Ὁ Μικρὸς Σπουργίτης» τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Δ. Δεληστέτρου.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ἐξεδόθη «Σύστημα ὀρθογραφίας» περιλαμβάνον τὰ μέρη τῆς γραμματικῆς τὰ περιέχοντα ὀρθογραφικοὺς κανόνας μετ' ἀσκήσεων ἐπὶ φράσεων τῆς ἁπλῆς γλώσσης καὶ τῆς καθαρευούσης, τοῦ κ. Ι. Καρακατσάνη.

Ταχυδρομεῖον

ΠΕΜΠΤΗ, 11 Αὐγούστου 1927 — «Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν, (Ρουμανικὸν) 10 π.μ. Κων)πολιν, Κωνστάντζαν, (Ρουμανικὸν) 11 π.μ. Σμύρνην, «Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Αἴδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην, «Χρυσαλλὶς» 2 μ. μ. Καρδάμυλα, Λῆμνον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, «Μαίρη» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, «Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Σάμην, Φισκάρδον, Ἁγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, «Δωρὶς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βυτρινιτσαν, Γαλαξείδιον, «Ἕλενα Μ.» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, «Ἔλση» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους 40, Βρινδήσιον, «Νικόλαος» 2 μ.μ. Κυπαρίσσιον, Γέρακα, Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Καλάμας, «Ἐλευθερία» 2 μ.μ. Σύρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κύθνον, «Γ. Τόγιας» 2 μ.μ. Σύρον, Τῆνον, Μύκονον, Εὔδηλον, Σάμον.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ»

«ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ»

ΤΟΥ ΣΤΑΝΤΑΛ (HENRI BEYLE)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Διὰ νὰ μάθῃ κανεὶς ἂν εἶναι ἔνοχος, πρέπει νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἐφημέριον, ἢ νὰ ἀναγνώσῃ τὸν κατάλογον τῶν ἁμαρτημάτων, ὅπως εἶναι τυπωμένος εἰς ἓν βιβλίον ἐπιγραφόμενον: «Προπαρασκευὴ διὰ τὴν μετάνοιαν». Ὁ Φαβρίκιος ἐγνώριζεν ἀπὸ στήθους ὅλα τὰ ἁμαρτήματα εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, ὅπως τὰ εἶχε μάθει εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν σχολὴν τῆς Νεαπόλεως. Ἀποστηθίζων τὸν κατάλογον αὐτόν, ἅμα ἔφθασεν εἰς τὴν σειρὰν τοῦ φόνου, ἐκτύπησε τὸ στῆθος του, ὁμολογῶν τὸ ἁμάρτημά του εἰς τὸν Θεόν, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅμως ὅτι τὸ ἔκαμεν εὑρισκόμενος ἐν ἀμύνῃ. Ἐπέρασεν ὅμως ταχέως καὶ χωρὶς καθόλου νὰ προσέξῃ, τὰ διάφορα ἄρθρα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν «συμπόνιαν», τὴν ἐξαγορὰν δηλαδὴ ἐκκλησιαστικῶν θέσεων διὰ χρημάτων. Ἐὰν τοῦ ἐπροτείνετο νὰ ἐξαγοράσῃ ἀντὶ ἑνὸς Λουδοβικείου τὴν θέσιν τοῦ πρώτου ἀρχιγραμματέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Πάρμας, θ' ἀπέκρουε μὲ φρίκην τὴν πρότασιν αὐτήν, καὶ ἐνῷ δὲν ἐστερεῖτο οὔτε πνεύματος, οὔτε λογικῆς, δὲν τοῦ ἐπέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸ μυαλὸ ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τοῦ κόμητος Μόσκα, χρησιμοποιουμένη ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀπετέλει «συμπόνιαν». Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς συνίσταται ὁ θρίαμβος τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἰησουϊτῶν, ὅτι δίδουν τὴν συνήθειαν νὰ μὴ προσέχῃ κανεὶς καὶ εἰς τὰ πλέον προφανῆ πράγματα. Εἷς Γάλλος, ἀναθρεμμένος ἐν μέσῳ τοῦ προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς εἰρωνίας τοῦ Παρισιοῦ, θὰ ἠδύνατο, χωρὶς κακοπιστίαν, νὰ κατηγορήσῃ ὡς ὑποκριτὴν τὸν Φαβρίκιον, τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ἥρως μας ἤνοιγε τὴν ψυχήν του πρὸς τὸν Θεὸν μὲ ἄκραν εἰλικρίνειαν καὶ βαθυτάτην συγκίνησιν.

Ὁ Φαβρίκιος δὲν ἐξῆλθε τῆς ἐκκλησίας, παρὰ ἀφοῦ προπαρεσκεύασε τὴν ἐξομολόγησιν τὴν ὁποίαν προετίθετο νὰ κάμῃ τὴν ἐπομένην. Εὗρε τὸν Λουδοβῖκον καθισμένον ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ εὐρέος λιθίνου περιστυλίου, τὸ ὁποῖον ἐγείρεται ἐπὶ τῆς πλατείας πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Πετρωνίου. Ὅπως μετὰ σφοδρὰν καταιγίδα ὁ ἀὴρ καθαρίζεται, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Φαβρικίου ἦτο ἥσυχος, εὐτυχὴς καὶ ἀνανεωμένη.

—Εἶμαι πολὺ καλά. Δὲν νοιώθω καθόλου τὶς πληγές μου, εἶπεν ὁ Φαβρίκιος εἰς τὸν Λουδοβῖκον, πλησιάζων αὐτόν. Πρέπει ὅμως νὰ τοῦ ζητήσω συγγνώμην, γιατὶ σοῦ μίλησα ἀπότομα ὅταν ἦρθες νὰ μοῦ μιλήσῃς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὴν ὥρα ποῦ προσευχόμην. Ποῦ βρίσκονται ἡ δουλειές μας;

—Σὲ πολὺ καλὸ σημεῖον. Εὕρηκα κατάλυμα, ὄχι καὶ πολὺ κατάλληλον, βέβαια, γιὰ τὴν Ἐξοχότητά σας, εἰς τὸ σπίτι τῆς γυναικὸς ἑνὸς φίλου μου. Εἶναι πολὺ νόστιμη γυναῖκα καὶ ἔχει πολὺ στενὰς σχέσεις μὲ ἕνα ἀστυνομικόν. Αὔριο θὰ ὑπάγω νὰ δηλώσω ὅτι μᾶς ἔκλεψαν τὰ διαβατήριά μας, κι' ὅλα θὰ πᾶνε καλά. Θὰ πληρώσωμε μονάχα τὰ ταχυδρομικὰ τῆς ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν θὰ γράψῃ ἡ ἀστυνομία εἰς τὸ Καζὰλ Ματζιόρε, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ ἐὰν ὑπάρχῃ πράγματι ἐκεῖ κάποιος Λουδοβῖκος Σὰν-Μικέλε, ὁ ὁποῖος ἔχει ἕνα ἀδελφὸν Φαβρίκιον, ποῦ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δουκίσσης Σανσεβερίνα εἰς τὴν Πάρμαν. Ἐτελείωσαν ὅλα. Ἐσωθήκαμε!

Ὁ Φαβρίκιος ἐπῆρε ἀμέσως ὕφος σοβαρόν. Παρεκάλεσε τὸν Λουδοβῖκον νὰ περιμείνῃ μίαν στιγμήν, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν σχεδὸν τρέχων, καὶ μόλις ἐξαναμπῆκε καὶ πάλιν ἐγονυπέτησε καὶ ἐφίλησε τὶς πλάκες τῆς ἐκκλησίας.

—Εἶναι θαῦμα, Θεέ μου, ἐφώναξε μὲ δάκρυα στὰ μάτια. Μόλις εἶδες τὴν ψυχή μου ἕτοιμη γιὰ τὴν μετάνοια, μὲ ἔσωσες. Ὕψιστε Θεέ! Ἴσως κάποτε σκοτωθῶ ἄξαφνα. Θυμήσου τότε τὴν ψυχική μου κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκομαι σήμερα.

Μὲ ἐνδείξεις ὑπερτάτης χαρᾶς ἀπεστήθισε καὶ πάλιν τοὺς ἑπτὰ ψαλμοὺς τῆς μετανοίας. Πρὶν ἐξέλθῃ ἐπλησίασε μίαν γραῖαν καθημένην πρὸ μιᾶς μεγάλης Παναγίας, παραπλεύρως εἰς ἓν τρίγωνον ὀρειχάλκινον κηροπηγίου. Αἱ ἄκραι τοῦ τριγώνου τούτου ἦσαν γεμᾶτες ἀπὸ μυτερὰ σίδερα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ εὐλάβεια τῶν πιστῶν προσεκόλλα μικρὰ κηρία τὰ ὁποῖα ἤναπτε πρὸ τῆς Παναγίας ἐκείνης τοῦ Τσιμαμπουέ. Ἑπτὰ κεριὰ ἦσαν μόνον ἀναμμένα ὅταν ὁ Φαβρίκιος ἐπλησίασεν, καὶ ὁ Φαβρίκιος ἐσημείωσε τὸ γεγονὸς τοῦτο εἰς τὴν μνήμην του, διὰ νὰ τὸ θυμηθῇ ἀργότερα.

—Πόσο στοιχίζουν τὰ κεριά, ἠρώτησε τὴν γυναῖκα.

—Δύο πεντάρες τὸ ἕνα.

Ἦταν μικρὰ κεράκια, ψιλὰ σὰν κονδύλια καὶ μάκρους ἑνὸς ποδὸς μόνον.

—Πόσα κεριὰ ἀκόμη τὸ τρίγωνό σου;

—Ἑξῆντα τρία, ἀφοῦ εἶναι ἀναμμένα ἑπτὰ τώρα.

Ἆ! Ἐσκέφθη ὁ Φαβρίκιος. Ἑξῆντα τρία καὶ ἑπτὰ κάνουν ἑβδομῆντα. Κι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ θυμηθῶ.

Ἐπλήρωσε τὰ κεριά, ἐτοποθέτησε ὁ ἴδιος καὶ ἄναψε τὰ ἑπτὰ πρῶτα, ἐγονυπέτησε διὰ νὰ προσευχηθῇ καὶ εἶπεν εἰς τὴν γραῖαν ἐγειρόμενος.

—Εἶναι γιὰ μιὰ χάρι ποῦ μοῦ ἔγινε.

—Πεθαίνω τῆς πείνας, εἶπεν ὁ Φαβρίκιος εἰς τὸν Λουδοβῖκον, ἅμα τὸν συνήντησε.

—Μὴν πᾶμε σὲ κανένα καπηλεῖον. Πᾶμε εἰς τὸ σπίτι ποῦ θὰ μείνωμεν. Ἡ οἰκοδέσποινα θὰ πάῃ νὰ μᾶς ἀγοράσῃ ὅτι χρειάζεται γιὰ νὰ προγευματίσωμε. Θὰ μᾶς κλέψῃ καμμιὰ φράγκο, κι' αὐτὸ θὰ τὴν κάμῃ νὰ ἐνδιαφέρεται περισσότερο γιὰ μᾶς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Καθ' ἃς ἔχομεν ἀσφαλεῖς πληρ οἱ ἐκ Μακεδονίας πρόσφυγες βουλ ζητήσουν ὅπως ἡ ἐπὶ τοῦ προσφυγ νοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιληφθῇ τήματος τῆς καταστροφῆς τῆς ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ ὁποία ἐπλῆξε τοὺς ἐκεῖ πρόσφυγας.

Ἡ ἀνομβρία καὶ ἄλλοι δυσμενεῖς τολογικοὶ ὅροι κατέφερον καίριον κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ πληθυσμοῦ.

Ἡ καταστροφὴ εἶνε σχεδὸν τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν κυρίως, γίζεται, ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὸ ἔτος νὰ διανεμηθοῦν εἰς μόνους τοὺς φυγας ἀγρότας ὑπὲρ τὸ ἓν ἑκατομ κάδων σίτου καὶ κριθῆς διὰ τὴν σπ

Ἐπίσης πληροφορούμεθα, ὅτι οἱ γες βουλευταὶ Μακεδονίας θὰ προ σχετικὰ διαβήματα καὶ παρὰ τῇ Ἐ Ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἐξασφάλισιν καὶ τῆς ἐκ μέρους ἐνισχύσεως.

—Τὸ προεδρεῖον τῆς «Ποάδα»

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τοῦ προεδρ Π.Ο.Α.Δ.Α., χθὲς εἰς ἔκτακτον συνε παρουσίᾳ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐφορ ἐπιτροπῆς, ἐγένετο ἡ παράδοσις τῆ κήσεως τῆς ὀργανώσεως Π.Ο.Α.Δ. τοῦ παλαιοῦ Δ. Συμβουλίου εἰς τὸ λεγὲν τοιοῦτον.

Ἀκολούθως ἀμέσως τὸ νέον Δ. Σ λιον διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατ εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς:

1) Μιχαὴλ Τσιγδέμογλου πρόεδρος, χιλλεὺς Κυριακίδης ἀντιπρόεδρος, σταντῖνος Καβαδέλλας ἀντιπρόεδ Σόλων Εὐδοξιάδης γεν. γραμματεύς, φοκλῆς Μπαλόγλου ταμίας.

—Αἱ συντάξεις τῶν ἀναπήρων

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆ νοίας κ. Κύρκου ἀναμένεται ἐντὸς τῆ σεχοῦς ἑβδομάδος ἡ δημοσίευσις τοῦ λεστικοῦ διατάγματος διὰ τὴν ἐφα τοῦ νόμου τῆς περικοπῆς τῶν συντάξ ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία λεῖται εἰς τὴν ταξινόμησιν τῶν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν συνταξιο τρόπον ὥστε νὰ δυνηθῇ ἐν καιρῷ νὰ γάγῃ τὸν σχετικὸν ἔλεγχον.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ἁρμοδία ὑπηρεσία, ἐφιστᾷ τὴν προσοχ κυρίως ἐπὶ τῶν ἐξαφανισθέντων εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην παρετη αἱ πλεῖσται τῶν ἀνωμαλιῶν.

—Διὰ τὴν «Νέαν Σμύρνην»

Πληροφορούμεθα, ὅτι ἐντὸς τῆς δος θὰ συνέλθουν εἰς σύσκεψιν εἰς πουργεῖον τῆς Προνοίας, οἱ πρόσφυ λευταὶ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ ὁ κ. γὸς τῆς Προνοίας, καθ' ἣν θὰ συζη διάφορα ζητήματα σχετικὰ μὲ τὴν δόμησιν τῆς Νέας Σμύρνης.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω σύσκεψιν θὰ νομοσχέδιον περὶ ὑποθηκεύσεως τῶν δων τῆς Ν. Σμύρνης εἰς ἰδιώτας ζας, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συνάψεω ων ἀνοικοδομήσεως.

Ἐπίσης θὰ συζητηθῇ νομοσχέδιον τελείας τῶν ἀδειῶν ἐπὶ τῶν διαφό κοδομησίμων ὑλῶν πρὸς ἀνοικοδόμη Ν. Σμύρνης.

—Τὸ ἐπίδομα τῶν φοιτητῶν

Μεταξὺ τῶν προσφύγων φοιτητῶ τηρεῖται κατ' αὐτὰς μεγάλη δυσφορ τὸ ζήτημα τῆς καθυστερήσεως τῆς λῆς τοῦ ἐπιδόματος αὐτῶν.

Πληροφορούμεθα, ὅτι τὸ συμβούλ ὁμοσπονδίας τῶν προσφύγων φοιτη διαμαρτυρηθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὑπουργοὺς κ.κ. Καφαντάρην καὶ Κύ

—Προσφυγικαὶ ὁμολογίαι

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ προσφ δανείου ἀνταλλαξίμων ἐγένοντο πρ τητοῖς μὲν εἰς ἐλαχίστην τιμὴν 595.50, μεγίστην 600 καὶ τελευταία ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ 596.50—601 καὶ ταίαν 598.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

Προχθὲς Σάββατον οἱ κ.κ. Στέφ. Χ φανσον βιομήχανος καὶ Ἰωάν. Βασιλ Τμ)ρχης ὑπουργ. Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δέξαντο ἐκ τῆς κολυμβήθρας εἰς κοινὴ λεσιν βαπτισίων, ὁ μὲν πρῶτος τὸ ἄρ τοῦ δευτέρου ὀνομάσας αὐτὸ Ἀλέξανδρ δὲ δεύτερος τὸ κοριτσάκι τοῦ πρώτου μάσας αὐτὸ Λουκίαν. Τοὺς εὐχόμεθα νὰ σουν.

Π. Αν.

Πένθη

Μετ' εἰλικρινοῦς θλίψεως ἐπληροφορ τὸν αἰφνιδίως ἐπελθόντα θάνατον τοῦ νίδα Μ. Παπαδοπούλου, τέως διευ τῆς Ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας «Ἐθνικ ἀδελφοῦ τοῦ ἡμετέρου φίλου κ. Θωμ παδοπούλου.

Καταστήματα

ΡΥΘΜΟΣ. Νέαι ἀφίξεις. Κρ Toiles de Jouy ὑφάσματα γενικῆς πλώσεως, χαρτιὰ ταπετσαρίας, μου μάδες πατωμάτων, Στὼρ Ἡλιου νόπανα κ.τ.λ. εἰς τὸν οἶκον εἰδῶν πλώσεως Βουλῆς 20 «ΡΥΘΜΟΣ»

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ ψαροκώσταινα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὀθέλλος».
ΚΥΒΕΛΗΣ. Ἡ β' σειρὰ τῆς «Μ νας».
ΙΝΤΕΑΛ. «Σαπουνόφουσκες».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. Ἀργεῖ.
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ἡ μεγάλη δούκισσα κ γκαρσόν».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ὁ Βαρκάρης τοῦ Βόλγ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ. (Θίασος οἱ «Νέ Ἀργεῖ.
ΚΩΣΤΑΚΗ. (Λεωφόρος Συγγ «Κόκκινος μύλος», 6' σειρά.
ΛΑΟΥ. «Οἱ δύο δουλίτσες».
Α.Ο.Δ.Ο. «Μαρία ἡ Πενταγιώτισσα
ΡΕΚΟΡ. «Στὰ Παραπήγματα».
ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ. «Ὁ Βαφτιστικός».

Κινηματογράφοι καὶ Βαριετέ

ΠΑΡΘΕΝΩΝ (Καλλιθέας). «Εἴδωλον ἀργίλλου».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Λευκὸς Σουλτάνος» Βαριετέ.
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Κλόουν» καὶ βαριετέ.
ΑΛΣΟΣ. «Μπαρόκο».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Παρισινὴ κούκλα».
ΜΑΓΕΙΑ. «Εὔθυμος χήρα».
ΔΙΑΝΑ (Π. Φαλήρου). «Ἡ γυναῖκα κόσμου».
ΙΡΙΣ (Λένορμαν—Παλαμηδίου) δωρα».
ΗΛΥΣΙΑ. «Πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸν ρωτα».
ΜΙΚΡΟΝ ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Ὁ Τόμι ἡ ἀγελάδα του».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ πριγκήπισσα τῆς δας».
ΚΑΝΤΑΡΕΛΗ (Σταθμὸς Λαρισ «Ἡ Κίρκη».

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩ

Καλοῦνται πάντες οἱ οἰκισταὶ οἱ μὴ ὑπογράψαντες συμβόλαια ἢ προσύμφωνα ἵνα προσέλθωσι τὸ ταχύτερον καὶ τακτοποιηθῶσι, ἄλλως θέλουσιν ὑποστῇ παντὸς καιώμα[illegible]ς των.

Δηλοῦται καὶ πάλιν ὅτι κάθε οἰκόπεδον σιευμένον πλέον τῶν τριῶν δύσεων διαγραφ ται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν οἰκοπέδων οὐδεμιᾶς ὀχλήσεως ἢ ἄλλης διατυπώσεως συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους πωλήσεως Ἑταιρίας.

Αἱ νέαι τάσεις τοῦ Ποιν. Δικαίου

Οἱ κοινωνικοὶ παράγοντες τοῦ ἐγκλήματος

Μελέτη τοῦ κ. Β. Παπαβασιλείου

Συνεχίζοντες τὰς παρατηρήσεις ἡμῶν ἐπὶ τῶν αἰτίων τοῦ ἐγκλήματος, ἃς ἐξεθέσαμεν εἰς προηγούμενα ἄρθρα, συμπεραίνομεν ὅτι οἱ παράγοντες τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος δύνανται νὰ συνοψισθῶσι κατὰ τοὺς συγγραφεῖς Garofalo (1), Polletti (2) εἰς τοὺς ἑξῆς: εἰς τὴν ἀγωγὴν καὶ παίδευσιν, εἰς τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας, καὶ εἰς τοὺς φυσικοὺς παράγοντας (κλίμα, κατάστασις τοῦ ἐδάφους, ἐποχαί, ἐτησία θερμοκρασία, μετεωρολογικαὶ συνθῆκαι, ἀγροτικὴ παραγωγὴ κλπ.) παραλλήλως δὲ πρὸς τὴν διάκρισιν ταύτην αἱ ἐγκληματικαὶ στατιστικαὶ ἐν αἷς καὶ ἡ ἡμετέρα ἀφιεροῦσι στήλας βαθμοῦ ἐκπαιδεύσεως, ἐπαγγέλματος κλπ.»

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

1) Ἡ ἐκπαίδευσις κατά τινας ἀνθρωπολόγους (Lapouge) δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ κοινωνικήν τινα ἐπιρροήν, διότι αὕτη ἀδυνατεῖ νὰ καταστρέψῃ ριζικῶς τὰ κληρονομικὰ ἔνστικτα, ἀφοῦ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀγωγῆς δὲν δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσι κληρονομικῶς, ἀλλὰ ἡ μόνη ἐπίδρασις ἣν ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἀτόμου εἶνε ἡ προσφορὰ εἰς τοῦτο ἐξωτερικοῦ πολιτισμοῦ.

«Ἡ ἐκπαίδευσις λέγει ὁ Marucci (σελ. 245) δὲν χρησιμεύει πάσως εἰς τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἐκ φύσεως εἶνε προωρισμένα διὰ τὸ ἔγκλημα· μεταβάλλει μόνον τὴν ἰδιότητα τῶν ἀτόμων τούτων εἰς δι' ἠπίων μέσων ἐγκληματικότητα». Ἀναφέρει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἰταλία ὅπου ἡ ἐκπαίδευσις ἤρχισε νὰ διαδίδηται εὐρύτατα μετὰ τὸ 1860 εἶδε μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην νὰ αὐξάνωσι κατ' ἀπειλητικὸν τρόπον οἱ ἀριθμοὶ τῆς ἐγκληματικότητος· τὴν γνώμην ταύτην δέχεται καὶ ὁ Garofalo λέγων ὅτι ἡ ἀγωγὴ δὲν παρίστᾳ παρὰ μίαν τῶν ἐπιδράσεων ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἐνεργοῦσι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὸν χαρακτῆρα τούτου.

Κατ' ἀντίθεσιν τῆς ἀντιλήψεως ταύτης συγγραφεῖς τινες (3) παραδέχονται ὅτι ἡ ἀγωγὴ ὑποβοηθεῖ τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀτόμου καὶ διορθοῖ τὰς ὀργανικὰς ἀτελείας ὅταν διαστρέφῃ τὰς ὑπερχούσας ἀρετὰς καὶ ἐπωφελεῖς τάσεις αἵτινες εὑρίσκονται ἐν τῷ γίγνεσθαι παρὰ τῇ κοινωνίᾳ, καθ' ὅσον παρ' ἑκάστῳ ἀτόμῳ ὑπάρχει τὸ σπέρμα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, αἱ ὠφέλιμοι τάσεις εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ αἱ ἐπιβλαβεῖς τοιαῦται, ἡ ψυχικὴ ἀγωγὴ ἐξελίσσει τὰς τάσεις τῆς φιλαλληλίας καὶ ἐξαφανίζει τὰς ἐγωϊστικὰς καὶ ἀντικοινωνικὰς τοιαύτας.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ. - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

2) Ἀλλὰ μεταξὺ πάντων τῶν κοινωνικῶν παραγόντων ἀριθμουμένων παρὰ τοῦ Ferri (πυκνότης πληθυσμοῦ, δημοσία γνώμη, ἔθιμα, θρησκεύματα, οἰκογενειακὴ σύστασις, ἀλκοολισμός, πολιτικός, διοικητικός, δικαστικὸς ὀργανισμὸς κλπ.) οἱ οἰκονομικοὶ παράγοντες προσφέρουσι τὴν πλέον ἀξιοσημείωτον συμβολήν. Τὴν γνώμην ταύτην τῆς ἐπιδράσεως εἰς τὴν ἐγκληματικότητα τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων, τινὲς μὲν παρεδέχθησαν ἀσυζητεὶ (4), τινὲς δὲ ἠμφισβήτησαν ἐντόνως.

Δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ γενικῶς ὅτι ἡ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν αὐξάνει ἰδίᾳ τὰς ὠφελίμους καὶ παραγωγικὰς τάσεις τῶν ἀτόμων καὶ συνεπῶς ἐμποδίζει κατά τινα τρόπον τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀντικοινωνικῶν καὶ ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν, ἀναχαιτίζει τὴν πρόοδον τοῦ ἐκφυλισμοῦ, προάγει τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα τόσον ὅσον τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις. Ἀλλ' ἡ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν δὲν ἐκτείνει ἐξ ἴσου εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον, δὲν διαδίδεται ἐξ ἴσου εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Κατὰ συνέπειαν ἡ δυσαναλογία εἰς τὴν διανομὴν τοῦ πλούτου ἐπάγεται πάντοτε ὡς συνέπειαν μίαν ἀντινομίαν.

Ἐὰν ὅλος ὁ πλοῦτος διετίθετο εἰς τὴν αὔξησιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, τὴν διατροφὴν τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐργασίας, τότε αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι θὰ ἐξήσκουν ἀναμφιβόλως μίαν ἀγαθοεργὸν κοινωνικὴν ἐπίδρασιν, θὰ ἔδιδον διέξοδον εἰς τὰς ὠφελίμους τάσεις τῶν ἀτόμων καὶ θὰ περιώριζον τὰς ἐγκληματικὰς τάσεις. Ἀλλ' ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἐργασία δὲν συμβιβάζονται πάντοτε καὶ τότε ὁ πλοῦτος διατρέφει νέους κοινωνικοὺς παρασίτους, νέας μορφὰς ἐνεργείας ἐστραμένας πρὸς τὸ κακὸν καὶ νέας μορφὰς ἐκφυλισμοῦ, διότι ὅταν ὁ πλοῦτος δὲν διατρέφῃ τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ τὸ ἐλάττωμα καὶ τὴν ὀκνηρίαν, τὰ ἠθικὰ αἰσθήματα τὰ περιορίζοντα τὰς ἐγκληματικὰς τάσεις δὲν δύνανται ν' ἀναπτυχθῶσι.

Ὁ Μ. Marucci (σελ. 134) παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ νόσος εἶνε ἐρριζωμένη ἐπίσης μεταξὺ τῶν εὐπόρων καὶ πεπαιδευμένων τάξεων. Δὲν ὀφείλει τις νὰ ποιῆται σύγκρισιν μεταξὺ τῶν εὐπορουσῶν τάξεων καὶ τῶν πτωχῶν τοιούτων, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ μὴ ἐργαζομένων.

Ἡ ἐργασία καθ' ἡμᾶς εἶνε ὁ κυριώτερος παράγων τῆς ἠθικῆς προόδου, τὸ κυριώτερον μέσον διὰ ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ διὰ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν τὰς φιλαλληλικὰς τάσεις. Ἐὰν γνώμη τις διατυπουμένη ὑπὸ τοῦ Garofalo ἐπιβεβαιουμένη καὶ ὑπὸ τῆς στατιστικῆς εἶνε ἀληθής, τοὐτ' ἔστιν ὅτι, ἐὰν τὰ ἐγκλήματα τῶν πτωχῶν δὲν ἀναλογοῦσιν εἰς τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον, καθ' ὃ ὁ ἀριθμὸς τῶν πενήτων ἀναλογεῖ πρὸς ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν, τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ γεγονός, ὅτι μεταξὺ τῶν προνομιούχων τάξεων εὑρίσκουσι προσφορώτερον ἔδαφος ἡ περιφρόνησις πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ὁ ἠθικὸς ἐκφυλισμὸς ὁ ἐκεῖθεν ἀπορρέων.

Ἄλλως ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ βελτίωσις τῶν γενικῶν οἰκονομικῶν τοιούτων, ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ αὐξάνει συχνάκις τὴν οἰκονομικὴν καχεξίαν. Οὕτως αἱ συνθῆκαι τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς αὐξάνονται καὶ αὐξάνουσι τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ τὰ μέσα πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν δὲν αὐξάνονται ἀναλόγως· κατὰ συνέπειαν ὑφίσταται μία δυσαναλογία τὴν ὁποίαν ὁ Garofalo ἐθεώρει ὡς τὴν κυρίαν πηγὴν τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας δι' ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, τοὐτ' ἔστιν ἡ δυσαναλογία μεταξὺ τῶν πόθων καὶ τῶν μέσων πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῶν, ὅπερ τόσον συνήθως εἶνε τὸ ἐλατήριον τῶν ἐγκλημάτων.

Ἡ ἐπίδρασις αὕτη τῶν οἰκονομικῶν ὅρων ὡς παρατηρεῖ ὁ Colajani εἶνε ἄμεσος μὲν ὅταν τὸ ἄτομον εἶνε ἐστερημένον τῶν μέσων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς, ἢ εἶνε ἔμμεσος ἕνεκεν τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν παραγόντων, οἵτινες λαμβάνουσι κατὰ σειρὰν τὴν διεύθυνσιν εἰς τὴν δύναμιν τῶν οἰκονομικῶν τοιούτων (βιομηχανικὸς ὀργανισμός, ὀκνηρία, ἀγυρτεία, μαστροπεία).

Ὁ Van Kan ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἐπιδράσεως ταύτης ποικίλλει ἀναλόγως τῆς μεθόδου μεθ' ἧς ἐξετάζει τις τοῦτο (1).

Ἡ ἀνάλυσις τῆς ἐγκληματικότητος ὡρισμένου ἔθνους, ὡρισμένου τόπου, ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ἀποκαλύπτει κατ' αὐτὸν τὴν ὕπαρξιν ἀναμφισβητήτου σχέσεως μεταξὺ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν στοιχείων τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἀλλ' αὕτη ἀποκαλύπτει ἅμα ἐπιδράσεις ἄλλου χαρακτῆρος· ἐξ ἐναντίας ἡ κατ' ἄλλον τρόπον μελέτη τ.ἔ. ἡ σύγκρισις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῆς περιουσίας—διότι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν ἀδικημάτων ἐνεργεῖ δραστηριώτερον τὸ οἰκονομικὸν ἐλατήριον—μετὰ τῶν ποικιλοτήτων τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς ἀξιοσημειώτου παραλληλισμοῦ, σχεδὸν πάντοτε σταθεροῦ μεταξὺ τῶν δύο φαινομένων, ἅτινα παριστῶσι τοὺς ὅρους τῆς συγκρίσεως.

Ἐὰν συμβιβάσῃ τις τὰς δύο ἀντιλήψεις, τοῦ Colajani καὶ τοῦ Van Kan δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι εἰς τὰς διαδοχικὰς αὐτῶν ποικιλίας ἐπιδρῶσιν ἀμεσώτερον ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῆς περιουσίας καὶ ἐμμεσώτερον ἐπὶ τῶν ἄλλων μορφῶν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ὅτι ὑπάρχει μία ἀξιοσημείωτος συμφωνία μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν διαφόρων μορφῶν τῆς ἐγκληματικότητος.

Ὁ Garofalo εἶνε ἐκεῖνος ὅστις εἰς τὴν θετικὴν σχολὴν ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὑπεστήριξε τὴν ἐπίδρασιν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος.

Κατ' αὐτὸν τὸ ἔγκλημα δὲν ἀπαιτεῖ παρὰ τῷ ἀτόμῳ ἰδιαιτέρας οἰκονομικὰς συνθήκας, ἀλλὰ εἰδικὰς φυσικὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι αἰτιῶσι τὴν ἀπουσίαν ἢ τὴν μείωσιν τοῦ ἐνστίκτου τῆς νομιμοφροσύνης.

Ἡ πενία συνήθως καταλήγει εἰς τὴν ἐπαιτείαν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἔγκλημα. Εἶνε πολὺ ἀληθές, ὅτι ἡ κλοπὴ εἶνε πολὺ διαδεδομένη εἰς τὰς ὑποδεεστέρας τοιαύτας, ἀλλὰ ἀντισταθμίζεται αὕτη εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις ὑπὸ τῆς χρεωκοπίας, τῆς πλαστογραφίας, τῆς ἐκβιάσεως, τῶν χρηματιστικῶν ψευδῶν, ἅτινα ἀποτελοῦσι μίαν ποικιλίαν τοῦ αὐτοῦ φυσικοῦ ἐγκλήματος.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὁ Garofalo θὰ ἤθελε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν γνώμην ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι δὲν εἶνε συνδεδεμέναι δι' ἑνὸς δεσμοῦ ἀναγκαίου, αἰτίου καὶ ἀποτελέσματος μετὰ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ὅτι ὅπως δύναταί τις νὰ εἶνε πτωχὸς καὶ τίμιος οὕτω δύναται νὰ ᾖ πλούσιος καὶ ἐγκληματίας.

Εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις δὲν ὑπάρχει ἀναγκαίως μία σχέσις αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ μεταξὺ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, διότι τὰ ἄτομα δὲν ἐνεργοῦσιν ἅπαντα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, δύναται νὰ συντρέχωσι καὶ ἄλλαι περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦσι μίαν διάφορον μορφὴν προσαρμογῆς ἢ μὴ εἰς τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον.

Ὁ Garofalo αὐτὸς παραδέχεται, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ καχεξία ἐκτείνεται ὡσαύτως εἰς τὴν τάξιν τῶν κεφαλαιούχων, διότι ὑπάρχει δυσαναλογία μεταξὺ τῶν πόθων καὶ τῶν μέσων πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῶν δὲν πρέπει λοιπόν τις νὰ ἐκπλήσσεται ἐὰν ἐπίσης εἰς τὴν τάξιν τῶν κεφαλαιούχων συναντᾷ ἐγκλήματα οἰκονομικῆς φύσεως.

Ἀφ' ἑτέρου αἱ ψυχικαὶ συνθῆκαι εἰς τὸ ἔνστικτον αὐτὸ τῆς νομιμοφροσύνης καὶ ἀρεστικὸν τῆς, εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὁποίου ὁ Garofalo τῆς ἐγκληματι ἀποδίδει ἐπίδρασίν τινα ἐπὶ τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων δὲν γεννῶνται εἰς τὸ ἄτομον δι' αὐτομάτου οὕτως εἰπεῖν γεννέσεως, ἀλλὰ εἰσὶν ἀποτέλεσμα συνόλου κοινωνικῶν παραγόντων εἰς τοὺς ὁποίους αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι καὶ ἂν δὲν εἶνε οἱ μόνοι, εἰσὶν οἱ πλέον ἐνδιαφέροντες.

Ὅταν παραδέχεταί τις ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς ἐγκληματικότητος δὲν ἐννοεῖ βεβαίως, ὅτι ἡ ἐπίδρασις αὕτη δέον νὰ ἐπαληθεύσῃ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἀλλ' ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ αὗται συνθῆκαι συνεισφέρουσιν ἀξιοσημείωτόν τι μέρος εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ἐγκληματικοῦ φαινομένου ὡς εἷς ἐκ τῶν πολλῶν παραγόντων, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ ἐγκληματικότης εἶνε κοινωνικὸν φαινόμενον πολὺ περίπλοκον καὶ δὲν δύναταί τις συνεπῶς νὰ τὸ ἐξηγήσῃ διὰ μόνης κατηγορίας παραγόντων, ἀλλὰ διὰ πολλαπλῶν τοιούτων.

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐγκληματικὴν στατιστικὴν ἀναλογοῦσι μεταξὺ 50 ἀδικησάντων 1 ἐπιστήμων καὶ 8 τυχόντες στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως (2).

Ἡ ἔρευνα αὕτη ἀποδεικνύει προφανῆ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐκπαιδεύσεως παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ἵνα ἡ ἀκριβὴς ἡ ἄνω σημειωθεῖσα ἀναλογία δέον νὰ εὑρεθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστημόνων ἐν Ἑλλάδι, καὶ τῶν τυχόντων στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, συγκριθῇ δ' οὗτος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀγνοούντων τέλεον γράμματα. Ἐπίσης δὲ ἡ στατιστικὴ ἔρευνα δύναται νὰ σταθμίσῃ τὴν ἐπιρροὴν τῶν λοιπῶν μνησθέντων παραγόντων οὕτως παρατηροῦμεν, ὅτι ἐκ τῶν ὑποπιπτόντων εἰς τὰ ἀδικήματα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν ὑπερβαίνει τὰς
τῶν ἄλλων ἐπαγγελματιῶν κατὰ μίαν ἀναλογίαν δεκαπλασίαν μὲν ἐὰν συγκρίνωμεν τὸν ἀριθμὸν τούτων πρὸς τὸν τῶν ἐπιστημόνων, τριπλασίαν δὲ πρὸς τὸν τῶν ἰδιοκτητῶν, ὁπόθεν ἐλέγχεται ὅτι οἱ κοινωνιολογικοὶ παράγοντες τῆς ἐγκληματικότητος σπουδαιότατα ἐνεργοῦσι (ὄντες ἀπείρως πλείονες ἢ οἱ ἀνθρωπολογικοὶ τοιοῦτοι).

Εἰς τὴν πλειονότητα ταύτην τῶν ἐργατῶν ἐγκληματιῶν συμπίπτουσι προφανῶς, ὡς παράγοντες ἐγκληματικότητος, ἡ ἔλλειψις μορφώσεως, ἡ ἀγωγή, αἱ κοινωνικαὶ προλήψεις, ἀλλὰ διαβλέπομεν παρ' ἡμῖν, ὡς τὸν κυριώτερον τῶν παραγόντων πάντων τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, καθόσον οἱ πρῶτοι τοιοῦτοι, δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε κοινοὶ μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, οἵτινες παρ' ἡμῖν δὲν διαφέρουσι κατὰ πολὺ τῶν ἐργατῶν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς μορφώσεως, τῆς ἀγωγῆς κλπ.

Πιστοῦται τοῦτο καὶ ἐκ τῆς παρατηρήσεως τῆς σημειώσεως ἡμῶν τῶν ἑκάστοτε αἰτίων τῶν ἀδικημάτων, ἰδίᾳ τῶν κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τοῦ προσώπου, καθ' ἃς αἱ οἰκονομικαὶ διαφοραὶ κατὰ τὴν πολύμορφον αὐτῶν ἐκδήλωσιν, ὑπερβάλλουσι κατὰ πολὺ τὰς αἰτίας τῶν ἀδικημάτων τούτων κατὰ μίαν ἀναλογίαν ἓν πρὸς δέκα. Ἐντεῦθεν ἀπολήγομεν εἰς τὴν παραδοχὴν τοὐλάχιστον τῆς θεωρίας τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος (milieu social) ἀφ' ἑνὸς ἐν συνδυασμῷ προφανῶς μετὰ τῶν συναφῶν ταύτῃ τῆς αἰτιοκρατίας (déterminisme) ὑφ' ἧς ἐμπνέεται ὁ ἐν ἰσχύϊ ποινικὸς ἡμῶν νόμος καὶ συνεπῶς εἰς τὴν παραδοχὴν ὡς αἰτίας τῆς ποινῆς, τὴν σκοπιμότητα (systeme utilitaire) καὶ τὴν ἀσκοπιμότητα οὐχὶ δὲ τὴν ἐκδίκησιν. Εὐλόγως ἄρα ἡ ἐγκληματικὴ κοινωνιολογία ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν ποινικολόγων ὅτι πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὸν θεμελιώδη ὁδηγὸν διὰ τὸν νομοθέτην εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἐγκληματικότητος ἀπὸ αἰτιολογικῆς καὶ κατασταλτικῆς ἀπόψεως, καθ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἔρευνα δύναται νὰ ἐπιτύχῃ νομοθετικὸν ἔργον ὄχι μόνον ἐπιστημονικόν, ἀλλὰ καὶ ἐξόχως κοινωνικόν.

ΒΑΣΙΛ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
πρώην Εισαγγελεύς

---

(1) Sociologia criminale.

(2) Del sentimanto nella scienra del doritfo penale 1882.

(3) Polletti Del sentimento nella seiensa del diritto penale. Veline 1882 σελ. 71 καὶ 72.

(4) Περὶ τούτου ὁ Haase ριζοσπάστης σοσιαλιστής, ἀρχηγὸς τοῦ τρίτου κόμματος πρὸς τῷ τοῦ Von List καὶ Birkmeyer λέγει «.... Ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἐγκληματολόγοι συμφωνοῦν εἰς τὸ ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι τὸ ποινικὸν δίκαιον εἶνε ἡττημένον εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐγκλήματος. Ἀλλ' εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς συγχρόνου σχολῆς τῆς ἐγκληματικῆς κοινωνιολογίας φαίνεται ὅτι σὺν τῇ βοηθείᾳ ἑνὸς νέου ποινικοῦ δικαίου συμφώνου πρὸς τὰς ἰδέας των θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ διεξαγάγωσι τὸν ἀγῶνα τοῦτον μετ' ἐπιτυχίας· λοιπὸν ἡ γνώμη αὕτη εἶνε ἐντελῶς ψευδής· αἱ ρίζαι τῆς ἐγκληματικότητος διήκουσιν, ὡς δὲν ἀρκοῦνται οἱ ἐκπρόσωποι τῆς σχολῆς ταύτης, εἰς αὐτὰς τὰς κοινωνικὰς σχέσεις.

Ἕνεκεν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ κοινωνικοῦ φαινομένου ἡ ἐγκληματικότης δὲν δύναται λοιπὸν νὰ ἐξετασθῇ ἀνεξαρτήτως τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν ζητημάτων. Κατὰ τὴν παροῦσαν αὐτῆς μορφὴν εἶνε στενῶς συνδεδεμένη μετὰ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ περιουσιακοῦ ὀργανισμοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀντλεῖ τὴν δύναμίν της· ἐπὶ τῶν καταδικῶν τοῦ ἔτους 1904, 121 καὶ 310 ἄτομα κατεδικάσθησαν μόνον διὰ τὸ ἀδίκημα τῆς κλοπῆς καὶ 25 ἐπὶ 788 ἄτομα δι' ἀπάτην. 7 ἐπὶ 440 δι' ἀποδοχὴν κλοπιμαίων καὶ 125 ἐπὶ 741 δι' ἄδικον ἐπίθεσιν καὶ τραύματα. Ἡ σχέσις μεταξὺ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὅρων ἐκδηλοῦται σαφῶς εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους. Ὅτι ἡ ἐγκληματικότης ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ εἶνε πρᾶγμα γνωστὸν πρὸ πολλοῦ καὶ τὸ ὁποῖον οὐδεὶς θὰ ἠμφισβήτει σήμερον.

Εἶνε ἠναγκασμένος τις νὰ θέσῃ μίαν παράλληλον μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τοῦ σίτου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγκλημάτων· ἐπεδείχθη ὅτι ἡ ἐπίδρασις τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων ἐξασκεῖται ὄχι μόνον ἐπὶ μιᾶς ἀλλ' ἐπὶ πλειόνων γενεῶν.

Ὁ καθηγητὴς Von List εἰς τὴν διάλεξιν αὐτοῦ «τὸ μέλλον τοῦ ποινικοῦ δικαίου» ἐξεφράσθη ὡς ἑξῆς: (das Straf recht Der Zukunft V.I, VI.IV. 40): Ἡ πενία ἥτις βαρύνει ἐπὶ τῶν γονέων καὶ ἥτις τοὺς συνέτριψεν, ἥτις ὑπήγαγε τὸν πατέρα ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ ἔρριψε τὴν μητέρα εἰς τὰς τάξεις τῶν ἱεροδούλων ἐκδηλοῦται διὰ τῆς ἐξασθενήσεως τῶν ζωϊκῶν δυνάμεων εἰς τὸ τέκνον. Ἀνατρέφεται τοῦτο ὑπὸ τὰς ἰδίας δυσμενεῖς συνθήκας καὶ ὑφίσταται τὴν ἐπιβλαβῆ ἐπίδρασιν τῶν κοινωνικῶν παραγόντων.

Ὁ Von List εἰς τὴν αὐτὴν διάλεξιν αὐτοῦ ἐξαγγέλλει σαφῶς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ὡς ἕνα τῶν παραγόντων τῆς αὐξήσεως γενικῶς τῶν ἀδικημάτων καὶ τῆς κλοπῆς ἰδιαιτέρως· διὰ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐξηγεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλοπῶν ἀλλ' ἡ ἐξήγησις αὕτη μονομερῶς δὲν δύναται νὰ κριθῇ ἐπαρκής, διότι εἰς ἐποχὰς εὐφορίας καὶ οἰκονομικῆς εὐπραγίας παρετηρήθη ἐπίσης αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος· ὁ αὐτὸς δὲ Von List εἰς τὴν ἐν Δρέσδῃ διάλεξιν αὐτοῦ κατὰ τὸ 1899 «τὸ ἔγκλημα ἐξεταζόμενον ὡς φαινόμενον κοινωνικοπολιτικὸν» (Das Straf recht V. Λ. Ν. 40, 51) παραδέχεται ὡς παράγοντα τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐγκληματικότητος, τοὐλάχιστον κατά τι μέτρον τὴν γενικὴν κατάστασιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, οὐχὶ μόνον ἀπὸ ὑλικῆς ἀπόψεως, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διανοητικῆς [illegible]

(1) Les causes economiques de la criminalité Paris 1903 σελ. 10—12.

(2) Ὑπολογισμὸς ἐπὶ τῇ βάσει δεδομένων στατιστικῆς Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, μέρος δον. Δικαστικὴ Στατιστική, ἔτος 1911.

ΟΥ ΕΙΚΟΣΙ

ΗΡ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙ

ΕΙΝΑΙ ΥΠΟ ΚΑ

Αἱ σύγχρονοι γυναῖκες

Τί ὑποχρεώσεις ἐπιβάλ

Ἡ ὡραιοτέρα χορεύτρια τοῦ κόσμου ἡ ἀσφαλισθεῖσα ἐναντίον τοῦ ἔρωτος ἀντὶ 100 χιλιάδων δολλαρίων.

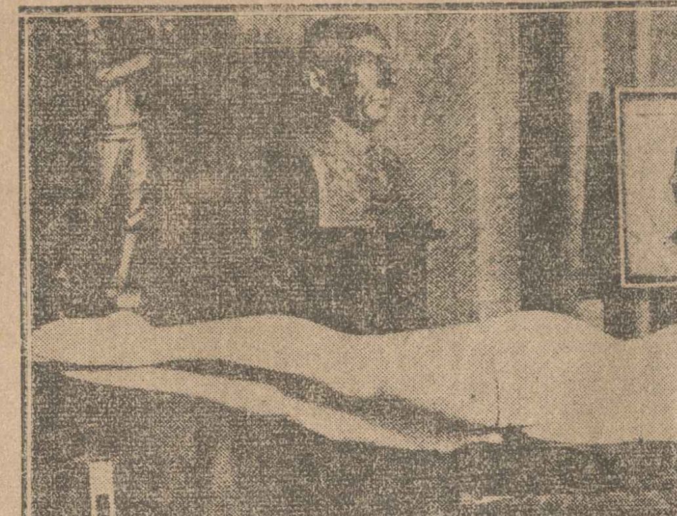

Εἰς τὴν στάσιν αὐτὴν μένει καθημερινῶς ἐπὶ πολλὴν ὥραν εἰς κινηματογραφικὸς ἀστὴρ διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν πλαστικότητα τοῦ σώματός της.

Ἐγχείρισις πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ρυτίδων.

Τὸ νὰ εἶνε κανεὶς ὡραῖος δὲν εἶνε μία κατάστασις, ἀλλὰ μία ἀδιάλειπτος δρᾶσις. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε ἀναμφιβόλως μία ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας ἀνακαλύψεις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Σοβαρῶς: Ἐφ' ὅσον τὸ περὶ ὡραιότητος ἰδανικὸν ἑνὸς λαοῦ συγχέεται μὲ τὸ περὶ ὑγείας ἰδανικόν του, τὸ πρόβλημα «Πῶς θὰ διατηρήσω τὴν νεότητα καὶ τὴν ὡραιότητά μου;» δὲν εἶνε μία ἁπλῆ κενοδοξία, ἀλλ' εἷς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων παραγόντων τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Οἱ Κινέζοι εἶνε ἕνας σοφώτατος λαός, ἐφ' ὅσον ὡς «πελάται» τιμοῦν τοὺς ἰατρούς των ὅταν εἶνε... ὑγιεῖς. Ἡ ἠθικὴ σημασία μιᾶς ὑγιεινῆς μερίμνης διὰ τὴν καλλονὴν δὲν εἶνε μικροτέρα τῆς πρώτης, τῆς ἀφορώσης δηλονότι τὸ σύνολον. Ἀλλὰ θὰ ἦτο τολμηρὸν ἐὰν ὑπεστηρίζομεν ὅτι αἱ σκέψεις αὗται καὶ μόνον ἐμπνέουν εἰς τὴν πραγματικότητα τὴν μεγάλην πλειονότητα, ἰδίᾳ τοῦ γυναικείου φύλου, εἰς τὴν ἀδιάλειπτον ἅμιλλαν της πρὸς ἀπόκτησιν μεγαλυτέρας ὁλονὲν ὑγείας καὶ ὡραιότητος. Ἡ σύγχρονος γυναῖκα ἔχει ἀνάγκην συνεχοῦς διαίτης πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐπιτετραμμένου βάρους της, ἔχει ἀνάγκην ἀσκήσεων, μασσάζ, λουτρῶν παντοίων, τεχνητῆς ἐφιδρώσεως, χιλίων δυὸ πραγμάτων ποῦ πρέπει νὰ κάμνῃ συμφώνως πρὸς τοὺς αὐστηροὺς κανόνας τῆς τέχνης. Πρέπει νὰ τρώγῃ, ἀκολουθοῦσα ὡρισμένην θερμογόνον δίαιταν, καὶ νὰ κοιμᾶται ὄχι ὅσον τῆς ἀρέσει, ἀλλ' ὅσον θέλουν αἱ συνταγαὶ τῆς ὡραιότητος. Ὅλ' αὐτὰ δὲ τὰ κάμνει μία γυναῖκα ὄχι βεβαίως διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου, οὔτε διὰ λόγους ἠθικῆς, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον διότι θέλει νὰ συμμορφώνεται πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς μόδας, διότι ἔχει τὴν προμητορικὴν φιλαρέσκειαν καὶ ἐννοεῖ νὰ θέλγῃ τὸν κύριον τῆς δημιουργίας. Χάριν αὐτοῦ ἡ ὡραιότης καταντᾷ ἓν στέμμα, καὶ ὡς τοιοῦτον γίνεται συχνὰ βάρος εἰς ἐκείνην ποῦ τὸ φέρει, ἡ ὁποία στενάζει κρυφά, χωρὶς νὰ ἠμπορῇ οὔτε νὰ ἐλπίζῃ κἂν ὅτι θὰ λυτρωθῇ μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὴν τυραννικήν του μεγαλοπρέπειαν. Ἀλλ' εἰς ἐκείνας ποῦ δὲν ἀκολουθοῦν τὴν δίαιταν τῶν ὡρισμένων θερμαντικῶν μονάδων τοῦ ἐπιτετραμμένου βάρους τοῦ σώματος, τῶν βασανιστικῶν ἀσκήσεων καὶ τόσων ἄλλων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον καταθλιπτικῶν πραγμάτων, ἀλλὰ προτιμοῦν τὴν φυσικὴν των τρυφερότητα καὶ τὴν ἄνευ τεχνικῶν παρεμβάσεων ἀνάπτυξίν των, θὰ εἶχε κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ φανατισμὸς τῶν ἀνδρῶν διὰ τὴν λεπτὴν γραμμὴν ἔχει δι' αὐτοὺς ὅσην σημασίαν ἔχει καὶ διὰ τὰς γυναῖκας ἡ ἠθικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος τῆς ὡραιότητος. Ἡ σκοπιμότης τῆς τελευταίας αὐτῆς θεωρίας εἶνε ἀμφίβολος, διότι εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπάρχουν καὶ ἄνδρες ποῦ ἀγαποῦν τὴν γυναικείαν ἀφροντισίαν καὶ τρυφερότητα καθὼς καὶ γυναῖκες ποῦ ἀκολουθοῦν μὲ φανατισμὸν τὴν ἀντίθετον τακτικήν. Τὴν ὡραιότητα ᾐσθάνθησαν ἀσφαλῶς ὡς φόρτον καὶ αὐτὲς ἀκόμη ἡ γιαγιάδες τῶν σημερινῶν γυναικῶν. Ἀλλὰ μόλις οἱ παπποῦδές μας ἀντήλλαξαν μαζί των τὸ δακτυλίδι τοῦ γάμου, ἡ καλὲς αὐτὲς γυναῖκες ἀπετίναξαν τὸ βάρος τοῦτο καὶ ἂν δὲν παρημέλησαν τελείως τὸν ἑαυτόν των, πάντως ἤρχισαν νὰ διάγουν ἕνα βίον ἄνετον καὶ ἀμέριμνον. Σήμερον ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶνε τελείως διάφορον, δόξα τῷ Θεῷ. Σήμερον ἡ γυναῖκες δὲν εἶνε ὡραῖες πρὸς χάριν τοῦ ἀνδρὸς—εἶνε ὡραῖες διότι ἔταξαν ὡς προορισμόν των τὴν ὡραιότητα. Δὲν βασανίζονται διὰ νὰ ἀρέσουν εἰς τὸν ἄνδρα· ὑποβάλλονται εἰς μύρια ὅσα μαρτύρια, διότι ἡ νεότης καὶ ἡ ὡραιότης εἶνε πλέον τὸ κύριον μέλημά των ὅταν ἐννοεῖται δὲν εἶνε μία ἀνάγκη, πρᾶγμα ποῦ συμβαίνει εἰς τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι διὰ τὴν αἰσθητικὴν ἀπόλαυσιν τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ παρουσιάζονται κάθε βράδυ ἐμπρὸς εἰς τὰ πολύχρωμα φῶτα τῆς λάμπας καὶ μέσα εἰς τὸν χείμαρρον τῶν προβολέων. Διὰ τὰς γυναῖκας αὐτὰς τὸ πρόβλημα «Πῶς θὰ διατηρήσω τὴν νεότητα καὶ τὴν ὡραιότητά μου;» εἶνε ζήτημα ζωῆς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κινηματογραφικοὺς ἀστέρας τοῦ Χόλλιγουντ, τοῦ Ὀλύμπου αὐτοῦ τῆς γυναικείας καλλονῆς, ὑποβάλλονται εἰς εἰδικὰς διαίτας διὰ νὰ μὴ ὑπερβοῦν τὸ ἀνώτατον ἐπιτετραμμένον ὅριον τοῦ βάρους των. Ἐκεῖνο ποῦ οἱ κοινοὶ θνητοὶ κάμνουν ὡς μίαν συνήθη ἐργασίαν διὰ νὰ ἐξουδετερώσουν τὰ κακὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἀκανονίστου ζωῆς, ὅπως ἔξαφνα τὴν γυμναστικὴν οἱ διάγοντες καθιστικὸν βίον, διὰ τὰ δυστυχῆ αὐτὰ κορίτσια καταντᾷ ἕνα καθημερινὸν μαρτύριον, τὸ ὁποῖον συχνὰ ἐνθυμίζει τὰ βασανιστήρια τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως. Αἱ ἀξιολύπητοι ἐκεῖναι ὑπάρξεις ποῦ παρουσιάζονται ὑπὸ τὴν μάσκαν τῶν καλλυντικῶν κρεμῶν καὶ τῶν ἀλοιφῶν των εἶνε ἁπλούστατα αἰχμάλωτοι τῆς ὡραιότητός των. Καὶ ἐπειδὴ ὅταν ἔχῃ κανεὶς κάτι ποῦ τοῦ εἶνε ἀπαραίτητον διὰ νὰ ζήσῃ τὸ ἀσφαλίζει εἰς μίαν ἀσφαλιστικὴν ἑταιρείαν, συμβαίνει ὥστε πρίμες τῆς ὄπερας ν' ἀσφαλίζουν τὸν λάρυγγά των, ἀκόμη καὶ τὰ δόντια των, χορεύτριες ν' ἀσφαλίζουν ἔναντι μεγάλων ποσῶν τὰ κομψά των πόδια, ἠθοποιοὶ τοῦ κινηματογράφου τὴς ὡραῖες μποῦκλες τῶν μαλλιῶν των καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Εἰς τὴν Ἀμερικήν, τὴν χώραν τῆς πρωτοτυπίας, συνέβη καὶ τὸ ἑξῆς ἀκόμη παραδοξότερον: Μία πτωχὴ χορεύτρια, ἡ ὁποία ἔχει τὴν φήμην τοῦ ὡραιοτέρου γκὲρλ τοῦ κόσμου, ἠσφαλίσθη ὑπὸ τοῦ ἀσπλάγχνου ἰμπρεσαρίου της ἐναντίον τοῦ... ἔρωτος, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο, βεβαίως, ὁ μόνος ἐπικίνδυνος ἀντίπαλος τῶν λαμπρῶν ἐπιχειρήσεών του. Ἡ ὡραιότης εἶνε ἀναμφιβόλως ἓν φορτίον — ἀλλ' ἐλάχιστα βάρη βαστάζει κανεὶς μὲ τόσην εὐχαρίστησιν.

Διὰ νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς, οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι πρέπει νὰ χαίρουν ἰδιαιτέρως, διότι ἡ διατήρησις τοῦ σώματος, αἱ ἀσκήσεις, τὸ μασσὰζ κ.λ.π. εἶνε πράγματι μία εὐεργεσία ἀπέναντι τῶν σκληρῶν ἀξιώσεων, τὰς ὁποίας ἐπρόβαλλεν εἰς τὰς πιστάς του τὸ παλαιὸν ἰδανικὸν περὶ κάλλους. Ὅταν ἐνθυμηθῇ κανεὶς τὴς μακρυὲς οὐρές, τοὺς στηθοδέσμους, τὰ κρινολῖνα, τὶς περοῦκες καὶ τὴς παπιγιότες, ἀκόμη καὶ τὴν μόδαν τῶν λουτρῶν τοῦ 1900, δὲν θὰ ἠμπορέσῃ νὰ καταστείλῃ ἕνα χαμόγελον οἴκτου. Ὅταν βλέπωμεν τὰς σημερινὰς γυναῖκας μὲ τὸ μωρουδιάστικο κεφαλάκι των καὶ τὰς γυμνὰς των κνήμας νὰ διαγράφουν ὡραίας καμπύλας εἰς τὸ κενόν, διὰ νὰ τὰς δεχθῇ ἡ ἀφρισμένη θάλασσα εἰς τὴν ἀγκάλην της, κάμνομεν τὴν ἑξῆς ἱκανοποιητικὴν διαπίστωσιν: Ὅτι ἡμεῖς οἱ ἀποκαλούμενοι ἄγριοι, εἴμεθα ἄνθρωποι κατὰ πολὺ καλύτεροι ἀπὸ τοὺς ἠθικολόγους τοῦ «παλαιοῦ καθεστῶτος», οἱ ὁποῖοι ᾐσθάνοντο ὡσαύτως τὴν καλλονὴν ὡς φορτίον, ἀλλ' ἐκεῖ ἀκριβῶς ποῦ ἡμεῖς αἰσθανόμεθα τὸ βάρος ἑνὸς λαμπροῦ στέμματος.

ΔΟΥΣΥ ΚΟΡΝΕΛΣΕΝ

Μακεδονικὰ γράμματα

Ἐνῷ αἱ φρουραὶ «πειθαρχοῦν», ἡ ἀνατρεπτικὴ κίνησις συνεχίζεται

Ποῖα μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Αὔγουστος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ στρατηγὸς διοικητὴς τοῦ Σώματος Στρατοῦ πηγαινοέρχεται, ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς ἀφώνως ἀκούοντας διοικητὰς τῶν μονάδων καὶ ἀπέρχεται μὲ τὴν στερεότυπον δήλωσιν ὅτι τὸ «Σῶμα πειθαρχεῖ». Ἕνας ἴλαρχος διαταχθεὶς ἀπὸ τὸ σύνταγμά του νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐναντίον τεσσάρων ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι κατελήφθησαν ὑπογράφοντες στὸ πρωτόκολλον» εὑρέθη αἰφνιδίως εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἀνακρίσεις του καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς φρουρᾶς τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ ἐν τούτοις τὰ πάντα ἠρεμοῦν, τὰ πάντα ἡσυχάζουν. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὴν φαινομενικὴν αὐτὴν ἠρεμίαν, κάτω ἀπὸ τὸν ἀφρὸν αὐτὸν τῆς ἡσυχίας εἶνε ἀναντίρρητον ὅτι ρέει, ἐδῶ τοὐλάχιστον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὸ κῦμα τῆς κινήσεως τῶν παραγόντων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνέχονται νὰ παρατείνεται ἡ ἐγκάθειρξις εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ἰτζεδδὶν τοῦ τέως δικτάτορος, ἀδελφωμένων μὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν λόγους νὰ εἶνε δυσηρεστημένοι ἀπὸ τὴν σήμερον κρατοῦσαν κατάστασιν. Καὶ ἡ κίνησις αὕτη συνεχίζεται μὲ τὴν αὐτὴν ἔντασιν, μὲ τὸν ἴδιον σκοπὸν καὶ κατὰ τρόπον σατανικὸν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ στρατεύματος. Ἐντὸς τοῦ στρατεύματος ὑπὸ ἀνωτέρων, κατωτέρων καὶ κατωτάτων βαθμούχων οἱ ὁποῖοι κάτι ἔχουν νὰ ἐλπίσουν ἀπὸ μίαν διαταραχήν, ἐκτὸς δὲ τοῦ στρατεύματος ὑπὸ ἀποστράτων, πρώην ἀξιωματικῶν καὶ πολιτευτῶν ἀκόμη. Τὸ δένδρον εἶνε τὸ ἴδιον. Ἀλλ' αἱ διακλαδώσεις κατευθύνονται πρὸς τὴν ἔνοπλον δύναμιν τοῦ Ἔθνους καὶ πρὸς τὴν εὐμετάβλητον μᾶζαν τοῦ λαοῦ.

Εἶνε ὅμως τόσον πολλοὶ ὥστε ὁ κίνδυνος νὰ εἶνε ἐπικείμενος; Κάθε ἄλλο. Συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Οἱ κινούμενοι ἀποτελοῦν τὴν ἐσχάτην μειοψηφίαν. Ἡ πλειοψηφία, τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ στρατεύματος ἀδιαφορεῖ ἢ ἀντιδρᾷ. Μήπως ὅμως τὰ κινήματα ἐνεργεῖ ἡ πλειοψηφία; Τὸ πρόσφατον παρελθὸν μᾶς πείθει ὅτι ἀρκοῦν ὀλίγοι τολμηροὶ — παράφρονες λέγουν ἄλλοι —διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἑνὸς κινήματος. Θὰ εὑρισκόμεθα λοιπὸν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐφιάλτου τούτου; Ἰδοὺ ἕνα ἐρώτημα εἰς τὸ ὁποῖον μόνον τὰ κυβερνητικὰ μέτρα εἶνε δυνατὸν νὰ δώσουν τὴν ἀπάντησιν. Ἕως σήμερον τί ἐγένετο; Σχεδὸν τίποτε. Ἐτιμωρήθησαν μὲ ὀλιγόμηνον φυλάκισιν 2—3 ἀξιωματικοὶ καὶ μετετέθησαν ἄλλοι εἰς ἄλλας φρουράς, οἱ ὁποῖοι δὲν παύουν νὰ ἐπισκέπτωνται τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ φυλακισθέντες δὲν θὰ μείνουν ἰσοβίως εἰς τὰς φυλακάς. Θὰ ἀποφυλακισθοῦν. Καὶ τότε τί θὰ πράξουν; Θὰ μεταβάλουν φρόνημα; Κάθε ἄλλο. Θὰ συνεχίσουν μὲ μεγαλυτέραν ἔντασιν τὴν προπαγάνδαν των. Διὰ δὲ τοὺς ἐκτὸς τοῦ στρατεύματος; Οὐδὲν μέτρον δύναται νὰ ληφθῇ. Τί νὰ τοὺς κάμωμεν; λέγουν οἱ ἁρμόδιοι. Αὐτοὶ εἶνε ἰδιῶται. Δὲν τοὺς πιάνει ἡ τσιμπίδα τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης. Μὲ τὰ ἐν ἰσχύϊ ἑπομένως ἠμιμέτρα κανὲν ἀποτέλεσμα θετικὸν καὶ ὁριστικὸν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ. Διὰ νὰ ἡσυχάσωμεν, διὰ νὰ εἰρηνεύσῃ τὸ στράτευμα, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν γαλήνην της ἡ χώρα πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα σωστικά, μέτρα ἀποτελεσματικά.

α') Κατὰ τῶν ἐντὸς τοῦ στρατεύματος, διὰ τῆς ὁριστικῆς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς συντάξεως ἀποτάξεώς των.

β') Κατὰ τῶν ἀποστράτων ἢ ἐν εἰδικῇ ἀποστρατείᾳ τελούντων διὰ τῆς ἀποστερήσεως τῆς συντάξεως καὶ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ἰσοβίως ἢ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν τιμητικῇ διαθεσιμότητι, καὶ

γ') Κατὰ τῶν πολιτῶν διὰ τῆς ἀποστερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των καὶ τῶν εὐεργετημάτων ἐνοικιοστασίου κ.ἄ. τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν οἱ ἄλλοι πολῖται.

Θὰ φανοῦν ὑπερβολικῶς αὐστηρὰ ἴσως τὰ μέτρα ταῦτα. Ἐν τούτοις δὲν εὑρίσκομεν ἄλλα ὀλιγώτερον ὀδυνηρὰ διὰ νὰ τερματίσουν μίαν κατάστασιν ἡ ὁποία καὶ τὸν στρατὸν κρατεῖ ἐν διαταραχῇ καὶ τὴν κοινωνίαν ἐκνευρίζει.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙ ΑΙΜΟΡΡΟΙΔΕΣ

Θεραπεύονται ριζικῶς διὰ τῶν σκληρυντικῶν ἐνέσεων. Ἰατρὸς Ἰω. Ὀρφανός, Μητροπόλεως καὶ Πατρώου 7. Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον 9—12 π.μ.

Σύγχρονοι Μεγάλοι Ἄνδρες

Μπενίτο Μουσσολίνι

(Ὁ Ἄνθρωπος καὶ ὁ Ἀρχηγὸς)

Ὑπὸ Μαργαρίτας Σαρφάττι

Β'.

III

ΑΝΗΣΥΧΗ ΦΛΟΓΑ

ποπερ[illegible] ἀν ἐν [illegible] τεβοῦ στὰ χωράφια. — Ἕνα μεταξὺ [illegible] Κυριακῆς.—Αἱ πατρικαὶ τι[illegible] τῶν ἐνδι[illegible] Ἀκροβασίαι τοῦ βολαν.— [illegible] πρὸς τὴν ὁπροσπερνῶντας τοὺς τάφους [illegible] ὁδὸς

Εἰς τὸ [illegible] τῆς τάξεως [illegible] ἐπάνω εἰς τὴν ἕδραν, πλάϊ [illegible] δασκάλα, ἕνα σκανταλιάρικο παιδὶ ἔχωνε [illegible] τὰ τέσσερα κάτω ἀπὸ τὰ θρανία, ἐτρόμαζε τὰ κοριτσάκια καὶ ἐβασάνιζε τοὺς συμμαθητάς του. Ὅ,τι ἤθελε, τὸ ἤθελε. Τὸ βλέμμα τῶν ματιῶν του, τόσον μεγάλων καὶ τόσον ὑπερηφάνων μέσα εἰς τὸ ἰσχνὸν του πρόσωπον, κάτω ἀπὸ τὸ κυρτὸν μέτωπόν του, ἐνέπνεε σεβασμὸν ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς μεγαλυτέρους. Ἓν ἀπὸ τὰ κοριτσάκια, πρὸ πάντων, ὑφίστατο τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν του. Ἦτο ἑπτὰ χρόνων, ἡ ὡραιοτέρα τῆς τάξεως. Ἐκεῖνος τὴν ἐπερίμενε στὰ χωράφια καὶ ἐπηδοῦσεν ἔξαφνα πίσω ἀπὸ κανένα φράκτην γιὰ νὰ τὴν φοβίσῃ. Συγχρόνως τῆς ἐπέβαλλε νὰ μὴ φωνάζῃ. Ἡ μικρούλα μὲ τὶς μακριὲς ξανθὲς κοτσίδες τὸν ἠκολούθει παντοῦ, κατεπτοημένη, εὐχαριστημένη, ἀσφαλῶς κολακευομένη.

«Φίλησέ με, Μαριέττα», ἔλεγεν αὐτός. Ἔπειτα τῆς ἐτραβοῦσε τὰ μαλλιὰ γιὰ νὰ παίξουν τὸ ἄλογο κ' ἔπειτα τὴν ἄφηνε σύξυλη: «Φύγε, ἐτελείωσες». Καὶ ἐκείνη ἐγύριζε στὸ σπίτι, ταπεινωμένη—ἡ μικρούλα ὑπάκουη μαθήτρια.

Ἐγεννήθη τὴν 29 Ἰουλίου 1883, μίαν ἡλιόλουστον, ὁλόλαμπρον Κυριακήν, «ὅταν ὡριμάζῃ τὸ σιτάρι» καὶ ὅλες ἡ καμπάνες τοῦ τόπου ἐσήμαιναν χαρμοσύνως. Μία λαϊκὴ δοξασία, προσφιλὴς εἰς τὸν Γκαῖτε, ἰσχυρίζεται πῶς τὰ παιδιὰ ποῦ γεννῶνται Κυριακὴν ἔχουν τὴν μοῖράν των ὑπὸ τὸ ζώδιον τοῦ Ἡλίου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἐκεχειρίας ἐπιβληθείσης εἰς τὴν παμφάγον ἐνεργητικότητά του ὑπὸ τῆς φυλακῆς, μίαν ἡμέραν ἐπεδαψίλευσεν εἰς ἑαυτὸν τὴν πολυτέλειαν νὰ συγκεντρωθῇ περὶ ἑαυτὸν πρὸς στιγμὴν καὶ νὰ καταγράψῃ ὅλας τὰς ἀναμνήσεις τῶν παιδικῶν του χρόνων σ' ἕνα φτωχοτετράδιο, τοῦ ὁποίου ὁ κ. Ἀρθοῦρος Ροσσάτο, ὅστις ἔλαβε γνῶσιν αὐτοῦ, ἐδημοσίευσε μερικὰς σελίδας. Ἔπειτα, ἐν τῇ ἀμεριμνησίᾳ του, ὁ συγγραφεὺς ἀφῆκε νὰ χαθῇ τὸ ντοκουμέντο.

Διπλῆ, ἀντιφατικὴ φύσις

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ πλεῖστα τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα εἶνε ἄπληστα συγκινήσεων καὶ τὰς ἐπιζητοῦν μ' ἕνα εἶδος αἰσθησιασμοῦ, ὁ Μουσσολίνι τὰς ἐφοβεῖτο καὶ τὰς ἀπέφευγεν, ἴσως διότι ᾐσθάνετο βαθύτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, μὲ περισσοτέραν ἔντασιν καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐπίσης, ὁ ἄνθρωπος οἷος θέλει νὰ εἶνε ὑπερτίθεται εἰς τὸν ἄνθρωπον οἷος εἶνε διὰ νὰ σχηματίσῃ μίαν φύσιν διπλῆν, σχεδὸν ἀντιφατικήν. Ἡ δυνατὴ ἐγκεφαλικὴ μνήμη του, καθὼς καὶ ἡ λεπτὴ καὶ πάλλουσα μνήμη τῆς καρδιᾶς του, ἐκπλήσσουν μὲ τὴν ἀκρίβειάν των καὶ τὴν ἀπροσδόκητον γοργότητά των. Καταλαμβανόμενος ἐξ ἀπροόπτου, σᾶς λέγει τὸν χρόνον, τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν ποῦ πέθανεν ἡ Βεατρίκη τοῦ Δάντη· ἢ τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ τὸν χρόνον τῆς πρώτης του συλλήψεως—14 Ἰουλίου 1902 — εἰς Λωζάννην· ἀλλ' ἀμέσως δαγκώνει τὰ χείλη του καὶ ζητεῖ συγγνώμην αὐτοκατηγορούμενος: «Ξεύρετε, εἶμαι πολὺ ἀμαθής, δὲν ἐνθυμοῦμαι ποτὲ τίποτε, τὸ παρελθὸν δὲν μ' ἐνδιαφέρει. Μόνον τὸ μέλλον μοῦ ἀρέσει».

Εἰς πεῖσμα μιᾶς ἐσωτερικῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἤρκει νὰ ἀποκαλύψῃ ἡ δύναμις τῶν διαισθήσεών των, εἶνε ἀληθὲς ὅτι θέλει νὰ ζήσῃ ἐστραμμένος ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς τὸ μέλλον. Θέλει νὰ ἐπιβάλῃ σιγὴν εἰς τὰς φωνὰς τῆς ἀναμνήσεως, διότι χαλαρώνουν τὸ ἡρωϊκὸν ἐλατήριον τῆς ριψοκινδυνεύσεως, καὶ σιγὴν εἰς τὴν σχολαστικὴν φωνὴν τῆς πείρας, διότι ὑποβάλλουσα τὴν ἀμφιβολίαν, παραλύει τὴν δρᾶσιν.

Αὐτοβιογραφία τῶν πρώτων χρόνων

«Ἐγεννήθην, γράφει, εἰς τὰς δύο τὸ ἀπόγευμα, μίαν Κυριακήν. Ἐπανηγυρίζετο ἡ ἑορτὴ τοῦ προστάτου ἁγίου τῆς ἐνορίας τῶν Καμμινάτι. Ἀπὸ τὸ τελευταῖον ἀντέρεισμα τῶν Ἀπεννίνων, ὁ γέρικος ἐτοιμόρροπος πύργος δεσπόζει μεγαλειωδῶς ὅλου τοῦ κάμπου τοῦ Φόρλι. Ὁ ἥλιος εἶχεν εἰσέλθει ἀπὸ ὀκταημέρου, εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Λέοντος.

..«Ὁ πατέρας μου δὲν εἶχε ποτέ του πάει στὸ σχολειό. Δέκα χρόνων, τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν γειτονικὴν χώραν, στὴ Ντοβάντολα, γιὰ νὰ μάθῃ ἐκεῖ τὴ δουλειὰ τοῦ σιδηρουργοῦ. Κατόπιν ἐπῆγεν στὴ Μέλντολα, ὅπου ἐμυήθη, μεταξὺ τοῦ 1875 καὶ τοῦ 80, εἰς τὰς διεθνιστικὰς ἰδέας. Σὰν ἔγινε μάστορας στὸ ἐπάγγελμά του, ἄνοιξεν ἕνα μαγαζὶ στὴ Ντόβια. Τὸ χωριὸ αὐτὸ δὲν ἀπήλαυε καλῆς φήμης. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ πάντοτε ἐκαυγάδιζαν. Ὁ πατέρας μου κατώρθωσε νὰ βρῇ ἐκεῖ δουλειὰ καὶ ἄρχισε νὰ διαδίδῃ μεταξὺ τῶν χωρικῶν τὰς σοσιαλιστικὰς ἰδέας. Ὠργάνωσε ἕνα πολυμελῆ ὅμιλον, ὅστις διελύθη βραδύτερον ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

«Τεσσάρων-πέντε χρόνων, ἄρχισα τὸ ἀλφαβητάριον καὶ ἔμαθα σὲ λίγο νὰ διαβάζω σωστά. Ἡ μορφὴ τοῦ πάππου μου ἐξαφανίζεται μέσα στὶς ὀμίχλες τῶν ἀναμνήσεών μου, ἐνθυμοῦμαι ὅμως ὅτι ἀγάπησα πολὺ τὴν γιαγιά μου.

«Ἤμουν ὁ πλέον παράτολμος λαθροθήρας. Τὶς γιορτές, ὡπλισμένος μ' ἕνα ἐργαλεῖον, ἐπερνοῦσα τὸν καιρόν μου, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἀρνάλντο, δουλεύοντας μέσα στὸ ποτάμι. Θυμᾶμαι ἐπίσης ὅτι μιὰ μέρα ἔκλεψα τὰ πουλιὰ ἀπὸ τὰ δίχτυα, ποῦ εἶχε στήσει κάποιος κυνηγός. Καταδιωκόμενος ὑπὸ τοῦ νομίμου ἰδιοκτήτου των, ἐτράπην εἰς φρενήρη φυγήν, διασχίσας ὅλην τὴν πλαγιὰν ἑνὸς λόφου, ἐπέρασα τὸ ποτάμι, ἀλλὰ δὲν ἀφῆκα τὴν λείαν μου. Ἀγαποῦσα πολὺ τὰ πουλιὰ καὶ πρὸ πάντων τὶς κουκουβάγιες.

«Ἡ μητέρα μου καὶ ἡ γιαγιά μου ἦσαν θρῆσκες, ἐσυχνοπήγαιναν στὴν ἐκκλησιὰ κ' ἐγὼ μαζί των· ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσα νὰ μείνω πολὺ στὴν ἐκκλησιά, ἰδίως κατὰ τὰς μεγάλας τελετάς· ἡ ροδίνη φλόγα τῶν κεριῶν, τὸ διαπεραστικὸν ἄρωμα τοῦ λιβανωτοῦ, ἡ λαμπρότης τῶν ἀμφίων, ἡ μακρόσυρτη φωνὴ τῶν πιστῶν καὶ τὸ τραγοῦδι τοῦ ἁρμονίου μὲ συνετάρασσον βαθειά.

Μέχρις ἑνὸς σημείου, ἡ στοργὴ τῆς Κας Ρόζας κατώρθωνε νὰ ὑποτάξῃ τὸν μικρὸν ἀντάρτην, λόγῳ τοῦ σεβασμοῦ ποῦ ἐξ ἐνστίκτου τρέφουν τὰ ἀγόρια πρὸς τὰς μητέρας των καὶ λόγῳ τοῦ γοήτρου τῶν μαύρων σημείων, ποῦ ἐχαράσσοντο ἐπάνω στὸ χαρτὶ καὶ ποῦ ἐγίνοντο σιγὰ-σιγὰ ἦχοι καὶ εἰκόνες, πράγματα καὶ πρόσωπα.

Καὶ τοῦ πατρός του ἡ διδασκαλία ἦτο ἀρκετὰ ὡραία. Αἱ ἀποκαλύψεις τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφυΐας διὰ μέσου μιᾶς τέχνης ἦσαν ἐξ ἴσου συναρπαστικαί, ὅσον τὸ μυστήριον ἐκεῖνο τοῦ πνεύματος τὸ διαφαινόμενον διὰ μέσου τῶν γραπτῶν στοιχείων. Ἀλλά, εἰς τὸ σιδεράδικο, ἂν τοῦ συνέβαινε νὰ ὀνειροπολῇ καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ βλέμμα, ὁ πατέρας ἐξυπνοῦσε τὴν προσοχήν του μὲ μίαν ἀνατροπή. Ἤξευρε πῶς ἡ ζωὴ δὲν ἦτο διόλου γλυκειά. Ὁ μπάτσος ἑνὸς καλοῦ πατέρα κάνει τὸ παιδὶ του προσεκτικὸν ἔναντι τῶν πληγμάτων τῆς τύχης. Αὐτὸς ἐκύτταζεν ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω μὲ ὕφος σκοτεινόν, περισσότερον ἀποσβολωμένος ἀπὸ τὴν προσβολὴν παρὰ ἀπὸ τὸν πόνον. Συμφορὰ του ἂν ἔκλεινε τὰ μάτια ἢ τὰ ἔκλεινε μόνον, ὅταν τὸ ἀτσάλι ἐπετοῦσε τὶς σπίθες του. «Δὲν θὰ μάθῃς ποτὲ τίποτε», τοῦ ἔλεγεν ὁ πατέρας του καὶ μιὰ γερὴ πέτσινη ζώνη ἔσχιζε τὸ διάστημα. Τὸ λιονταράκι ἐβρυχᾶτο καὶ τὸ ἔβαζε στὰ πόδια. Ὅταν ἔπεφτεν ἡ νύχτα, ἐξαναγύριζε κ' ἐχώνετο χωρὶς θόρυβον στὸ κρεββάτι.

Ἦτο ἐν τούτοις πολὺ ἐπιτήδειος. Καὶ ἡ τέχνη τοῦ ἄρεσεν. Ἐνοιωθε συγκεχυμένως [illegible] ἐπὶ τῆς ἀψύχου ὕλης. Ὁ σίδηρος ἐνέδιδεν εἰς τὰ χεράκια ἐκεῖνα τὰ ἐξ ἀτταβισμοῦ ἐπιδέξια.

...βουλευτὴς στὸ γύφτικο

Μετὰ πάροδον πολλῶν ἐτῶν, ὁ διευθυντής, ἱδρυτὴς καὶ ἰδιοκτήτης μιᾶς μεγάλης ἐφημερίδος τοῦ Μιλάνου, βουλευτής, ἀρχηγὸς ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων ἰταλικῶν κομμάτων, ὡδήγει τὸ ἰσχυρὸν αὐτοκίνητόν του κούρσας διὰ μέσου τῆς λομβαρδικῆς πεδιάδος. Καὶ διεσκέδαζε, πρὸς κατάπληξιν τῶν φίλων του, ἐξ ἴσου παράτολμον μὲ αὐτὸν—διεσκέδαζεν, αὐτὸς ποῦ μόλις εἶχε μάθει νὰ ὁδηγῇ, ἐκτελῶν τρομακτικὲς μανοῦβρες. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς εἶχεν ἀρκετὰ μεγάλην πεῖραν τοῦ ἀεροπλάνου. Τὸ αὐτοκίνητον δὲν ἦτο δι' αὐτόν, κατ' ἀρχάς, παρὰ μιὰ παρηγορία, τὴν ἡμέραν ποῦ ἕνα ὀλίσθημα ἐναέριον ἐξ ὕψους σαράντα μέτρων καὶ ἡ πληγή, εὐτυχῶς ἐλαφρά, ἥτις προέκυψεν ἐξ αὐτοῦ, τὸν εἶχαν ἐπί τινα χρόνον ἐμποδίσει νὰ πετάξῃ. Κατόπιν κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου πάθους διὰ τὸ χερσαῖον σπόρ, ἀλλὰ μερικαὶ στροφαὶ του ἐμοίαζαν πάντοτε μὲ ἑλιγμοὺς μέσα εἰς τὸ στοιχεῖον τὸ προικισμένον καὶ μὲ τὴν τρίτην διάστασιν μᾶλλον, παρὰ μὲ ἑλιγμοὺς ἐπὶ τοῦ ὁριζοντίου φλοιοῦ τοῦ πλανήτου. Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς τῶν ἀστειοτήτων αὐτῶν, κάτι ἔσπασε στὴν ὡραία καινούργια μηχανή καὶ τὸ μεγάλο παιδὶ ἠναγκάσθη νὰ σπρώχνῃ εἰς τὸν δρόμον τὸ μεγάλο παιγνίδι ποῦ εἶχε σπάσει γιὰ νὰ ἰδῇ.

Στὸ χωριὸ ἦταν γιορτή. Στοὺς σημαιοστολισμένους μὲ τόξα λουλουδιῶν δρομάκους ἡ σκοτεινὲς πορτοῦλες ἐξέχυναν πλῆθος χωρικῶν. Αἱ «κόραι τῆς Μαρίας», μὲ τοὺς ἀσπρους πέπλους των καὶ τὰ μάτια χαμηλωμένα, συνηθροίζοντο διὰ τὴν πομπήν.

Ὁ μοναδικὸς σιδερᾶς τοῦ τόπου ἀνεκαλύφθη, καθὼς ἐπρονοῦσε μὲ τὰ κυριακάτικα του, ἀλλὰ ἡ φωτιὰ ἦταν σβυστὴ στὸ μαγαζί του. Εἶδαν τότε τὸν βουλευτήν, δημοσιογράφον, ἀεροπόρον, νὰ κραδαίνῃ τὸ φυσερὸ καὶ νὰ κρατῇ τὸ σίδερο ἐπάνω στὸ ἀμμόνι ὑπὸ τὰ κτυπήματα τοῦ σφυριοῦ. Τὸν εἶδαν νὰ χειρίζεται προσηκόντως τσιμπίδες καὶ τανάλιες. Τὰ μάτια του ἔλαμπαν ἀπὸ εὐχαρίστησιν. Ἔστελνε νὰ φωνάξουν τοὺς φίλους του ἀπὸ τοὺς δρόμους γιὰ νὰ θαυμάσουν τὴν ρώμην του. Οἱ ἔπαινοι τοῦ ἀπορροῦντος σιδερᾶ τοῦ ἔδιδαν ἀσφαλῶς περισσότερη χαρὰ παρὰ μιὰ ἐπιτυχία εἰς τὴν Βουλήν. Ἕνας μεγαλύτερος ὅμως θρίαμβος τὸν ἀνέμενεν. Ὁ βοηθός, ὁ σοφέρ, ὁ ἴδιος ὁ σιδερᾶς, δὲν κατώρθωναν νὰ ξαναβάλουν τὸ ἐπισκευασθὲν τεμάχιον τῆς μηχανῆς. Μὲ τὰ δάκτυλα τοῦ Μουσσολίνι, ἐγλίστρησε, κατέλαβε τὴν θέσιν του. Καὶ αὐτὸς ὑπερηφανεύετο, γελῶν: «Ἂν ἔλεγα πραγματικῶς τὸ ὄνομά μου, γιὰ νὰ μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος τί ξέρω νὰ κάμω»

Τὰ ὡραῖα του χέρια, εἰς τὸ ἄκρον τῶν στιβαρῶν βραχιόνων ποῦ βγαίνουν ἀπὸ τοὺς εὐρεῖς καὶ μυώδεις ὤμους του, ἐξευγενίζουν ὁλόκληρον τὴν ἔκφρασιν τοῦ σώματός του ὅπως ἀκριβῶς οἱ παλλόμενοι ρώθωνες καὶ ἡ κινητὴ καὶ ἐλαφρὰ πτύχωσις τοῦ στόματος τοῦ ἐξευγενίζουν τὰς γραμμὰς ἑνὸς προσώπου μὲ τὸ θεληματικὸν πηγοῦνι.

Ἂν τοῦ ἐχρειάζοντο, εἰς τὰ παιδικά του χρόνια, περισσότεραι τῆς μιᾶς τσουχτερὲς διορθώσεις, ἡ τέχνη τοῦ σιδήρου ἦτο ἀποτελεσματική. Ὁ αὐστηρὸς ἐκεῖνος πατέρας τὸν εἶχε «βάψει» καλά.

Ὁ υἱὸς διὰ τὸν πατέρα

Τὴν 26 Νοεμβρίου 1910, ὅταν ἔσχε τὴν συμφορὰν νὰ χάσῃ τὸν πατέρα του, ὁ Μπενίτο τοῦ ἀφιέρωσεν, εἰς τὸν «Ταξικὸν Ἀγῶνα», τὴν ἐφημερίδα τὴν ὁποίαν διηύθυνεν εἰς τὸ Φόρλι, τὰς ἑξῆς ὀλίγας γραμμάς:

«Γράφω αὐτὰ τὰ λόγια μὲ τρέμουσαν χεῖρα καὶ δὲν σκοπεύω νὰ καταστρώσω βιογραφίαν, οὔτε νὰ πλέξω ἐγκώμια, θέλω μόνον νὰ καταθέσω τὸν ὕστατον φόρον τῆς υἱϊκῆς ἀφοσιώσεώς μου ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρός μου... Ὁ πατέρας μου ὑπῆρξε δημοτικὸς σύμβουλος καὶ δήμαρχος τοῦ Πρεντάππιο. Ἂν ὡρισμένα δημόσια ἔργα ἀναμφισβητήτου ὠφελείας ἤχθησαν εἰς αἴσιον πέρας, εἰς αὐτὸν ὀφείλεται τοῦτο κατὰ μέγα μέρος. Δὲν ἐκουράζετο ποτὲ ἐπιμένων πλησίον τῶν ἁρμοδίων, οὔτε καὶ αἱ ἀρχαὶ ἐκουράζοντο παρακολουθοῦσαι αὐτόν...

«Ἀπὸ τὸν σοσιαλισμὸν ὁ πατέρας μου ἐγνώρισεν ὄχι μόνον τὰς ἱκανοποιήσεις, ἀλλὰ καὶ τὰς πικρίας, ὀφειλομένας εἰς τὴν ἠθικὴν ἀθλιότητα τῶν ἀνθρώπων. Ὑπῆρξε καλὸς καὶ ἐνίοτε ἀλτρουϊστὴς μέχρις ὑπερβολῆς. Ἔκαμε τὸ καλὸν πρὸς τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἀντιπάλους του. Ἡ ζωή του ὑπῆρξε πολλάκις βασανισμένη· τὸ τέλος του πρόωρον.

«Δὲν μᾶς ἔφησε κανὲν ὑλικὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ ἕνα πνευματικὸν θησαυρόν, τὴν Ἰδέαν. *Καὶ τώρα, μετὰ τὴν ἐπικήδειον ἐκεχειρίαν, ἡ Ζωὴ ἂς ξαναπάρῃ τὰ δικαιώματά της, ἂς ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον της».*

Αὐτὸ τὸ ἐγκώμιον ἀνδρὸς πρὸς ἄνδρα, ἀγωνιστοῦ πρὸς ἀγωνιστήν, δὲν εἶνε τὸ εὐγενέστερον ἐγκώμιον, τοῦ ὁποίου ἠμπορεῖ νὰ τύχῃ ἕνας πατέρας; Καὶ ἀπὸ ἕνα υἱὸν ἄξιόν του καὶ ἰσχυρότερον, καλύτερον ὡπλισμένον, τέτοιον ποῦ κάθε ἄνθρωπος θὰ ἤθελε τὸν υἱόν του. Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ὁ Γκαῖτε βάζει στὸ στόμα ἑνὸς πολεμιστοῦ μὴ λιποψυχοῦντος εἶνε τὸ συμπέρασμα τοῦ ἐγκωμίου: «Ἐμπρός, προσπερνῶντας τοὺς τάφους».

IV

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ «ΤΙΜΩΡΟΙ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΙ»

Ἡ πρώτη προδοσία. - Ὁ γέρος τοῦ χωραφιοῦ καὶ ὁ μικρὸς κουτσὸς τῆς μηλιᾶς.

Τὸν ὠνόμασαν Μπενίτο, πρὸς τιμὴν τοῦ Μπενίτο Χουαρέθ, τοῦ Μεξικανοῦ ἐπαναστάτου ὅστις διηύθυνε τὴν ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ Μαξιμιλιανοῦ τῆς Αὐστρίας.

Πολὺ βραδύτερον, ἀπέκτησε μίαν ἀδελφήν, τὴν μικρὰν Ἐδβίγην μεταξὺ τῶν δύο, ἕνα μωρὸ ἀφιερωθὲν εἰς τὸν Ἀρνάλντο ντὰ Μπρέσια, ἄλλον ἅγιον τοῦ ἀνατρεπτικοῦ ἑορτολογίου. Ὁ Ἀρνάλντο (ὁ ἀγαθός, ὁ μετριόφρων, ὁ γενναῖος διευθυντὴς τοῦ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», ὅστις διεδέχθη τὸν ἀδελφόν του τὴν ἡμέραν ποῦ αὐτὸς ἐκλήθη εἰς Ρώμην κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀκτωβρίου 1922), ἦτο ἕνα στρουμπουλό, ἥσυχο καὶ λιγάκι μυστικὸν παιδί, ἀφωσιωμένον ἤδη ὁλοψύχως εἰς τὸν πρεσβύτερον, ὁ ὁποῖος τὸν ἐκυβέρνα καὶ τὸν διεσκέδαζε, τὸν ἐκακομετεχειρίζετο καὶ τὸν ἐχάϊδευε, δεσποτικὸς προστάτης, ἀντικείμενον ἑνὸς συναισθήματος λατρείας ἀναμεμιγμένου μὲ κάποιον φόβον πλήρη σεβασμοῦ.

* * *

Ὁ Μπενίτο ἀσφαλῶς ἔμαθε νὰ ὑπερασπίζεται καὶ νὰ ὑπερασπίζῃ τοὺς ἄλλους κάποια μέρα ποῦ, ἐνῷ ἔπαιζεν ἀνύποπτος μέσα εἰς τὴν χρυσόσκονη καὶ τὸ τραγοῦδι τῆς ἀλωνιστικῆς μηχανῆς στὸ ἀλώνι, ἕνας ἀπὸ τοὺς συντρόφους του, πολὺ μεγαλύτερος, τοῦ ἐφώναξε: «Φέρε λοιπὸν τὸ ὁλοκαίνουργο καρβουνίσιο σου». Μόλις ἐπῆγε τὸ παιγνίδι, ὁ ἄλλος τοῦ τὸ ἐκτύπησε στὸ κεφάλι ἐξαφνικὰ κ' ἔπειτα τὸ ἔβαλε στὰ πόδια ἐνώπιον τοῦ καϋμένου τοῦ Μπενίτο μὲ τὸ αἱματωμένον πρόσωπον. Ὁ ἥρως μας ἀνελύθη εἰς δάκρυα. Ἀλλὰ ὁ πατέρας του: «Ἄφησες νὰ σὲ κτυπήσουν; Ποιὸς σ' ἐκτύπησε, λοιπόν; Ἦταν μεγαλύτερός σου; Μάθε νὰ ὑπερασπίζεσαι σὰν ἄνδρας ἀντὶ νὰ κλαῖς σὰν γυναῖκα». Καὶ τοῦ ἔσκασεν ἕνα μπάτσο.

Τὰ δάκρυα ἔπαυσαν αὐτοστιγμεί. Ὁ ἥρως μας διελογίζετο. Ἐχρησιμοποίησεν ὅλο τὸ ἀπόγευμά του εἰς τὸ ἀκόνισμα μιᾶς πέτρας καὶ περὶ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἐτέθη εἰς ἀναζήτησιν τοῦ προσβολέως, ὁ ὁποῖος εἶχε ξεχάσει κι' ὅλας τὰ διατρέξαντα. «Μ' ἐκτύπησες. Ἄρπαχτην, λοιπόν!» Καὶ τοῦ ἐσφυροκόπησε τὸ κρανίον μιά, δυό, τρεῖς φορές, μέχρις αἵματος. Ὅταν κατὰ τύχην ἀναπολεῖ αὐτὴν τὴν ἀνάμνησιν, ὁ Μουσσολίνι κάνει ἀκόμη ἕνα μορφασμὸν ἀλλαζονικὸν καὶ ἄγρι[illegible] ον. Οὔτε τὸ μῖσος τῆς προσβολῆς, οὔτε ἡ ἐκδίκησις τῆς τιμῆς ἔχουν λησμονηθῆ. Εἰς τὴν ψυχολογικὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ, τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ ἀφῆκεν ἀνεξάλειπτον ἴχνος. Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐξεδιώχθη ἀπὸ τὴν Ἐδὲμ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐγνώρισε τὸ κακόν.

Οὐδέποτε εἶδα τὸν Μουσσολίνι καταβεβλημένον μετὰ μίαν ἧτταν. Κινεῖ τὴν κεφαλήν, γελᾷ μὲ τὸ σπάνιον καὶ ἐγκάρδιον γέλοιο του, εἰς τὸ ὁποῖον ὅλο τὸ σῶμά του, μέχρι καὶ τῶν ὤμων, συμμετέχει: μὲ περισσοτέραν αὐτοπεποίθησιν παρὰ πρίν, πεισματωμένος σὰν Σιοῦ ἐπάνω στὸ μονοπάτι τοῦ πολέμου, ἀμέριμνος σὰν παιδί, τὸ ὁποῖον εἶδε τὸν χάρτινον πύργον του καταρρέοντα καὶ δὲν σκέπτεται παρὰ νὰ ξαναρχίσῃ μὲ ἀπόλαυσιν τὸ παιγνίδι του. Ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, βουτηγμένου ἐν τούτοις εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν, ἡ προδοσία τοῦ προξενεῖ ἕνα πόνον, τὸν ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ κάτω ἀπὸ ἕνα προσωπεῖον ἀδιαφορίας.

Ἂν ἐπιχειρῇ νὰ διαφύγῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλίαν, πράττει τοῦτο διὰ νὰ μὴ δώσῃ εἰς κανένα τὸ μόνον ὅπλον, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ τὸν πληγώσῃ εἰς καίριον σημεῖον. Ὅταν «μασᾷ τὴν στάχτη» μιᾶς προδοσίας, τότε, μάλιστα, τότε μόνον ὁ Μουσσολίνι παρουσιάζει ὄψιν καταβεβλημένην.

Πάντως, ἀπὸ ἕνα εἶδος ἀντιφάσεως τῆς συναισθηματικῆς ζωῆς του, συγχωρεῖ πολύ, συγχωρεῖ συχνά, ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὸν ἠγάπησε κάποτε, ἀκόμη καὶ ἂν τὸν προδόσῃ. Ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὰ σφάλματά των, τοῦ ἔχουν μείνει κατὰ βάθος πιστοί, ὁ Μουσσολίνι εἶνε πάντοτε πρόθυμος νὰ τοὺς συγχωρήσῃ. Πιστὸς εἶνε λέξις ἀρχηγοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξ ἐνστίκτου ἀπέδωκε τὴν ἀρχαίαν καὶ φεουδαρχικὴν σημασίαν της καὶ τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος προφέρει οἱονεὶ θρησκευτικῶς.

«Μὴ δέχεσθε νὰ καταβάλλεσθε, νὰ καταπιέζεσθε. Ποτέ. Μὲ κανένα τρόπον. Ὅποιος ἀνέχεται τέτοιο πρᾶγμα εἶνε δειλός». Τὸ πατρικὸν ράπισμα τοῦ ἐκάρφωσεν αὐτὴν τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ πνεῦμα περισσότερον ἀπὸ οἱονδήποτε κήρυγμα.

Ἡ ἠθικὴ τῆς φασιστικῆς βίας

Ὁ φασισμὸς δὲν ἔχει ἄλλην ἀρχήν. Καὶ ἂν τὸ ρητὸν δὲν εἶνε εὐαγγελικῆς ἢ τολστοϊκῆς ἠπιότητος, ἀποτελεῖ τοὐλάχιστον τὸ πρακτικὸν θεμέλιον ὅλων τῶν κοινωνιῶν ποῦ ὑπῆρξαν καὶ θὰ ὑπάρξουν. Τὸ κράτος περιλαμβάνει ἕνα σύνολον ἀτόμων. Ἂς μὴν προστρέχῃ ὁ καθένας γιὰ κάθε πρᾶγμα στὴν Μητερούλα—κυβέρνησιν. Πρέπει καθένας νὰ εἶνε δυνατός.

Μὴ θεωρῆτε ὅμως τὴν βίαν ὡς μέθοδον ἐν παντὶ καὶ πάντοτε: «Ἡ βία εἶνε μία χειρουργικὴ μέθοδος· δὲν πρέπει ποτὲ νὰ εἶνε προκλητική. Πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε ἀπάντησις καὶ ὄχι ἐπίθεσις· ἐπεισόδιον καὶ ὄχι σύστημα».

Τοιαῦται αἱ διαταγαί, τὰς ὁποίας ἔδιδε συνεχῶς ὁ ταραχοποιὸς Μουσσολίνι. Καὶ ὅταν ἔγινεν αὐτὸς κυβέρνησις, διότι ἡ καθεστηκυῖα κυβέρνησις εἶχεν, οὕτως εἰπεῖν, ἐξαερωθεῖ, ἀπηγόρευσεν αὐστηρῶς πᾶν εἶδος προκλήσεως, διὰ νὰ μὴν εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς καταστολῆς. «Ὅταν θὰ ἀντιληφθῆτε ὁμαδικὸν ἀναβρασμόν, μὴ διστάσετε, κύριε νομάρχα, νὰ προβῆτε εἰς συλλήψεις εἰς ἀμφότερα τὰ στρατόπεδα. Καλύτερα νὰ φυλακίσετε εἴκοσι πρόσωπα σήμερον, ἂν ματαιώσετε τὸν φόνον ἑνός. Τὰ εἴκοσι πουλιά, τὰ κλεισμένα στὸ κλουβί, θὰ ἐλευθερωθοῦν μεθαύριον». Καὶ ὁ ἴδιος ἱπποτικὸς κῶδιξ, τὸ ἴδιον ἱπποτικὸν ἦθος, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει νὰ ἀπαντῶμεν κτύπημα πρὸς κτύπημα εἰς τὰς προσβολὰς τοῦ ἀντιπάλου, ἐντέλλεται νὰ σπεύσωμεν εἰς βοήθειαν τοῦ ἀπειλουμένου φίλου: ἡ ἄλλη ὄψις τῆς ἰδίας ἀριστοκρατικῆς καὶ πολεμικῆς αὐστηρότητος. Τὰ ὑλικὰ ἀγαθά, αἱ ἀνέσεις τῆς ζωῆς, αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως δὲν ἔχουν ἀξίαν πρὸ τῶν ὑπερτάτων ἠθικῶν ἀξιῶν, ὅπως ἡ τιμή.

* * *

Φυσικά, ἡ παιδικὴ ἡλικία τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν ἀνθρώπων δὲν εἶνε ποτὲ εὐτυχισμένη. Ἀγνοοῦν τὴν εὔκολον καὶ εὐάρεστον ἰσορροπίαν τῶν μετρίων. Ἡ ἀνάγκη νὰ δεσπόσουν τοὺς κατατρύχει ἤδη, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ὑποταγήν, τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὴν ἡλικίαν των.

Ἐνίοτε τὸ παμφάγον αὐτὸ πάθος ἐξωθεῖ τὸ παιδὶ νὰ φορτώνεται τραχεῖς καὶ παράξενους μόχθους. Ἔτσι, τὴν ἡμέραν ποῦ ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ σπίτι του τροχάδην, οἰστρηλατούμενον ἀπὸ κάποιαν ἔμπνευσιν καὶ ποῦ ἔφθασεν ἀπνευστὶ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος χιλιομέτρου ἔπειτα ἅρπαξε τὴν ἀξίνα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ γέρο-Φιλίππου, χωρὶς νὰ εἰπῇ λέξιν, ἔσκαψε μανιωδῶς ἓξ ὥρες μὲ τὸ ρολόϊ. Ὁ γέρος τὸν ἄφηνε, καθισμένος φιλοσοφικῶς κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρον καὶ καπνίζων τὴν πίπαν του. Τόσον τὸ καλύτερον γι' αὐτόν, τόσον τὸ χειρότερον γιὰ τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον, εἰς τὸ τέλος, ἐξηντλημένον ἀλλὰ γαληνευμένον, ἔρριψε κατὰ γῆς τὸ ἐργαλεῖον καὶ ἔφυγε χωρὶς νὰ εἰπῇ λέξιν, ὅπως ὅταν ἦλθε.

Καὶ τὰ ραπίσματα, ὁ καταιγισμὸς τῶν γροθιῶν, αἵτινες ὑπῆρξαν ὁ κλῆρος τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀρνάλντο καὶ τῶν συντρόφων του, μιὰν ἄλλη μέρα ποῦ εἶχαν ὅλοι φύγει σὰν σμῆνος σπουργιτιῶν, πρὸ τῶν λίθων καὶ τῶν κραυγῶν κάποιου ζημιωθέντος ἰδιοκτήτου! Ἐκεῖνος ποῦ ἐκουνοῦσε τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου διὰ νὰ ρίψῃ τὸν ὡραιότερον καρπόν, τὸν ἀπηγορευμένον, εἶχε σπάσει τὸ πόδι του ἐκ τῆς πτώσεως· ἀλλ' αὐτός, ὁ ἀρχηγός, ἀψηφῶν τὰς ἀπειλὰς καὶ τὸ ὅπλον τοῦ χωρικοῦ, μετέφερε τὸν τραυματίαν ἐπὶ τῶν ὤμων του, ὁλομόναχος, μὲ βῆμα κανονικόν, μέχρι τῆς οἰκίας.

Διότι ἦτο ἤδη, γιὰ καλά, ὁ ἀρχηγός: ἐκεῖνος ποῦ ἀναλαμβάνει ὅλας τὰς εὐθύνας καὶ γνωρίζει ἐξ ἴσου νὰ τιμωρῇ.

V

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ

Ἀπὸ τὸν δρόμον εἰς τὴν ἐξουσίαν. — Ἡ ἀξία τῶν ἀνεκδότων.

Βλέπω ὅτι παραστρατῶ, ὅτι προχωρῶ κατὰ γραμμὴν τεθλασμένην. Ἡ ἀφήγησίς μου παραβιάζει τοὺς κλασσικοὺς κανόνας τῆς ἑνότητος χρόνου, τόπου καὶ δράσεως.

Τὸ ἄγριον ἀγοράκι δὲν ἦτο ἀκόμη δέκα ἐτῶν καὶ ἐγὼ ὡμίλησα ἤδη περὶ τῶν ἄθλων του ὡς ἀνδρὸς καὶ ὡς ἀρχηγοῦ.

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι κάποιος βεβαιοῖ, πῶς μιὰ ἀφήγησις εἶνε καλή, ἀρκεῖ νὰ εἶνε κρεμαστάρι, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναρτῶνται καλὰ πράγματα· καὶ ἄλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ μέριμνα τῆς τάξεως εἰς τὴν σύνθεσιν στενοχωρεῖ πολὺ περισσότερον τὸν συγγραφέα παρ' ὅσον ἀρέσει εἰς τὸν ἀναγνώστην. Ἄλλως τε, ἕνα παιδὶ σὰν κι' αὐτὸ δείχνει ἐν σπέρματι τὸν ἄνδρα ὁλόκληρον. Ἡ χρονολογία εἶνε μικρὸν πρᾶγμα ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν βαθεῖαν ἐκείνην ἑνότητα τοῦ χαρακτῆρος, τὴν συνδεδεμένην μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑφὴν τῶν νεύρων. Δίδει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἀλλάζει διαρκῶς καὶ ἔχει μείνει ὅμοιος πρὸς ἑαυτόν. Ἀνεπτύχθη, ἐξειλίχθη, δὲν μετεβλήθη. Ὁ ἐπατηδειότερος ζωγράφος εἶνε ἐκεῖνος ποῦ εἰκονίζει τὴν ψυχήν.

* * *

Μεταξὺ τῶν ἀνεκδότων ἔργων τοῦ Μουσσολίνι, τὸ πλέον ἀνέκδοτον εἶνε ἀσφαλῶς ἐκείνη ἡ αὐτοβιογραφία, τὴν ὁποίαν ἐσχεδίαζε καὶ τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει παρὰ ὁ τίτλος: «Ἀπὸ τὸν δρόμον εἰς τὴν ἐξουσίαν». Τὸ βιβλίον μου εἶνε, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ἀντικατόπτρισμα τοῦ φανταστικοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

Ἔργον γυναικός, ἔχει τὴν περιέργειαν τῆς λεπτομερείας, τὴν λιχουδιὰν τῶν ἀνεκδότων.

Ἐδιάβασα πάρα πολλὴν ἱστορίαν καὶ πάρα πολλὰ χρονικά, ὥστε νὰ μὴν ἠμπορῶ νὰ περιφρονήσω τὸ ἀνέκδοτον. Μόνον ἡ μορφὴ τῶν πρωταγωνιστῶν καθιστᾷ τὰ μεγάλα γεγονότα ἀξιομνημόνευτα. Ἡ ἱστορία τῆς Ρώμης πάλλεται ὁλόκληρος ἀπὸ ζωήν, ἀπὸ τῆς ἁπαγωγῆς τῶν Σαββίνων μέχρι τοῦ Μαρίου καὶ τοῦ Σύλλα. Ὁ Γεγκὶς Χὰν καὶ ἡ Ἐλισσάβετ τῆς Ἀγγλίας, οἵτινες ἐπετέλεσαν τόσον μεγάλα πράγματα, δὲν διεγείρουν τὸ ἐνδιαφέρον μας ὅσον οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας, διότι ἀπολαμβάνομεν, εἰς τὰς ἀφηγήσεις τοῦ Βιλλεαρδουΐνου καὶ τοῦ Σαὶν-Σιμόν, μέχρι καὶ τῆς συνθέσεως τῶν γευμάτων των.

Ἀντὶ νὰ μᾶς ἀπομακρύνουν τοῦ θέματος, τὰ ἀνέκδοτα θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ συναντήσωμεν τὴν ἠθικὴν ἑνότητα ἑνὸς ἀνθρώπου· ἡ ἑνότης δὲ αὐτή, τὸ πρόσωπον τοῦ Μουσσολίνι δίδει τὸν χαρακτῆρά του εἰς τὸ πολιτικὸν πανόραμα τῆς συγχρόνου Ἰταλίας. Τὸ πᾶν φωτίζεται διὰ τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ἐκ τῆς ἀκάμπτου θελήσεως νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ πεπρωμένα της.

* * *

Μιὰ μέρα, ποῦ τὸ ταπεινὸν αὐτοκίνητον τῆς πρώτης περιόδου του ἀνερριχήθη εἰς κάποιαν πλαγιάν, ὁ νεαρὸς βουλευτὴς ἐβάδισε μὲ τοὺς φίλους του ἐπὶ τοῦ συγκροτήματος τῶν Ἄλπεων, μεταξὺ τῶν βράχων καὶ τῆς χλόης, μέχρι τῶν χιόνων.

Εἰς τὴν πρώτην στάσιν, ἐνῷ ἀνεπ[illegible] κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρον: «Θέλω [illegible] ἐκεῖ ἐπάνω», εἶπε κ' ἔδειχνε, [illegible] εἰς ὕψος τριῶν χιλιάδων μέτ[illegible] καταφύγιον τῶν τσοπάνη[illegible] μνίων, μίαν μεμονωμένην [illegible] λευταίαν κατοικίαν τοῦ [illegible] κοντὰ στὸν οὐρανό.

«Πῶς; Δὲν ἔχομε κ[illegible] σήμερα; Καλά. Θὰ ξαν[illegible] Πρέπει νὰ φθάσω ἐκεῖ [illegible] ζήσω ἐκεῖ· νὰ ζήσω.... μιά[illegible] τὸν σύντομον δισταγμόν [illegible] κατὰ νοῦν, ἀπὸ [illegible] χρόνια, τὸν ἕνα μῆνα, [illegible] μέρα—ἥτις ἠλαττώθη τελικῶς, ἐκ [illegible] θείας, εἰς μίαν ὥραν. Ἐδῶ εὑρίσκεται ὁλόκληρος, πάντοτε ἀνυπόμονος, νὰ προεικάσῃ, νὰ προχωρήσῃ, νὰ πάῃ νὰ συναντήσῃ τὸν χρόνον, διὰ τῆς ἐπιθυμίας, καὶ ὅμως πάντοτε ἰσορροπημένος, ἀναλλοιώτως συνετός.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὰ χρόνια τῆς νεότητος. — Εἰς τὸ Διδασκαλεῖον. — Ὁ Μουσσολίνι δημοδιδάσκαλος.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,

ΓΡΑΜΜΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν

"ΑΤΤΙΚΗ,,

ἀναχωρεῖ τὴν 13 Αὐγούστου ἡμέραν ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγόν:

"ΜΙΑΟΥΛΗΣ,,

ἀναχωρεῖ τὴν 13ην Αὐγούστου ἡμέραν ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 μ. μ. Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ

Τὸ θαλαμηγὸν

"ΥΠΕΡΟΧΗ,,

ἕκαστον Σάββατον 7 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἀγ. 40, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ

«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Πέμπτην, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ» Πέμπτην 6 μ.μ. Χίον, Καρδάμυλλα, Μυτιλήνην, Μήθυμναν, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.

«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ», Πέμπτην, 7 μ.μ. Πάτρας Σάμην, Πύλαρον, Φισκάρδον, Λευκάδα, Ἀμβρακικόν.

«ΑΓΓΕΛΙΚΗ» Παρασκευήν, 8 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστρον, Μήθυμναν, Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.

«ΖΑΚΥΝΘΟΣ» Παρασκευὴν 6 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ἅγιον Νικόλαον, Παχεῖαν Ἄμμον, Σητεῖαν.

«ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«ΑΦΟΒΟΣ» Σάββατον 7 μ.μ. ΤΗΝΟΝ, Χίον Μυτιλήνην.

«ΙΩΑΝΝΙΝΑ», Σάββατον, 7 μ.μ. Λουτράκιον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)

ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

Τὸ θαλαμηγὸν

"ΣΥΡΟΣ,,

τὴν 13ην Αὐγούστου Σάββατον 2 μ. μ.

Τὸ θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον

"ΑΝΔΡΟΣ,,

τὴν 20ην Αὐγούστου Σάββατον 2 μ.μ.

Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν

"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,

τὴν 27ην Αὐγούστου Σάββατον 2 μ.μ.

ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ των εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ πεπειραμένη γνωρίζουσα τὴν γαλλικὴν διαθέτει ὥρας ἢ αναλαμβάνει ἀντίγραφα. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΝΕΟΣ διατελέσας διευθυντὴς ἐργοστασίου ἀναλαμβάνει τὸ λανσάρισμα προϊόντων διὰ τὰς ἐπαρχίας. Γράψατε Χ. Δ. «Πρωΐα».

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ "ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΠΛΟΕΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ ΤΗΝΟΥ

Διὰ τῶν πολυτελῶν ταχυτάτων θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων «ΙΕΡΑΞ», «ΑΦΟΒΟΣ», «ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ»

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 Αὐγούστου 8 μ.μ. α)π «ΑΦΟΒΟΣ» κατ' εὐθεῖαν ΤΗΝΟΝ (Διάρκεια ταξειδίου ὧραι 6).
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 13 Αὐγούστου μεσημβρίαν α)π «ΙΕΡΑΞ» κατ' εὐθεῖαν ΤΗΝΟΝ. (Διάρκεια ταξειδίου ὧραι 5).
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 13 Αὐγούστου 7 μ.μ. α)π «ΑΦΟΒΟΣ» κατ' εὐθεῖαν ΤΗΝΟΝ, Χίον, Μυτιλήνην.
ΚΥΡΙΑΚΗ 14 Αὐγούστου μεσημβρίαν «ΙΕΡΑΞ» κατ' εὐθεῖαν ΤΗΝΟΝ.
ΚΥΡΙΑΚΗ 14 Αὐγούστου 7 μ.μ. «ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» κατ' εὐθεῖαν ΤΗΝΟΝ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΝΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 15 Αὐγούστου μεσημβρίαν «ΙΕΡΑΞ» κατ' εὐθεῖαν Πειραιᾶ.
ΔΕΥΤΕΡΑ 15 Αὐγούστου 8 μ.μ. «ΑΦΟΒΟΣ» κατ' εὐθεῖαν Πειραιᾶ.
ΤΡΙΤΗ 16 Αὐγούστου μεσημβρίαν «ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» κατ' εὐθεῖαν Πειραιᾶ.

CANADIAN PACIFIC

ΚΑΝΑΔΙΑΝ ΠΑΣΙΦΙΚ

Γενικὴ Ἀντιπροσωπεία τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν καὶ Σιδηροδρομικῶν Γραμμῶν Καναδᾶ. Τακτικαὶ ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις διά:

ΚΑΝΑΔΑΝ ΚΑΙ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

μὲ τὰ κολοσσιαῖα καὶ πολυτελέστατα ὑπερωκεάνεια θαλαμηγά:

S)S ΕΜΠΡΕΣ ΟΦ ΦΡΑΝΣ	ἐκ	Χερβούργου	13	Αὐγούστου	1927
» ΕΜΠΡΕΣ ΟΦ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ	»	»	20	»	1927
» ΜΑΡΛΟΣ	»	»	24	»	1927
» ΜΟΝΤΝΑΙΡΝ	»	»	25	»	1927
» ΕΜΠΡΕΣ ΟΦ ΣΚΩΤΛΑΝΔ	»	»	27	»	1927
» ΜΟΝΤΡΔΙΑΛ	»	»	31	»	1927

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας σχετικῶς μὲ τιμὰς εἰσιτηρίων ἢ καὶ λῆψιν ὁδηγιῶν διὰ τὴν ἐν Καναδᾷ εἴσοδον ἐπιβατῶν, παρακαλοῦμεν ὅπως ἀπευθύνεσθε εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι Γενικὸν Ἀντιπρόσωπον Κον Α. ΠΕΤΡΟΣΣΙΑΝ ἐν Πειραιεῖ ΜΕΓΑΡΟΝ ΒΑΤΤΗ Βον ΠΑΤΩΜΑ ΑΡΙΘ. 1, 6, 7.

ΑΝ ΕΛΛΑΔΑ

(ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Μον[illegible]ιστικὴ ἐπαρχία

τε καὶ ἂν αὐτὴ δὲν ἀποτελέσῃ εἰς τὸ μέλλον καθαρῶς κερδοσκοπικὸν ἵδρυμα. Διὰ τοῦτο παρίσταται ἀνάγκη μερίμνης ἀπὸ τοῦδε πρὸς ἱκανοποιητικωτέραν ὀργάνωσιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως. Πρὸς τοῦτο παρουσιάζεται σήμερον ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία λόγῳ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ λόγῳ τῆς δυνατότητος τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως (ξ)[illegible] των της) ὅπερ καὶ μετὰ [illegible] περὶ διει[illegible]ωσιν τῶν ἀγροτῶν πρ[illegible] στοιχείων εἰς ἀρκετὸν ὅπως ἀπ[illegible] Γεωργικῆς Τραπ[illegible] Ἀγωγῆς προὐκά[illegible]

Ἡ Τράπεζα [illegible]ένον, ἀληθῆ ἀναστάθῇ διὰ συμφερόμενοι κύκλοι πληγένζης [illegible] τὴν Ἀχίλλειον πτέρναν τῶν τῆς ἐμφανίσεως εἰς ὅλην των τὴν ἔκ[illegible]ασιν τῶν κακῶν καὶ ὑστεροβούλων σκοπῶν των, προσπαθοῦν μὲ τεχνητὸν θόρυβον καὶ μὲ ἀπειλὰς καὶ μὲ ὕβρεις, συνήθεις εἰς τοὺς ὁμοϊδεάτας των, νὰ ἁλιεύσουν εἰς τὰ θολὰ νερά. Ἂς εἶνε βέβαιοι ὅτι ἀδιαφοροῦντες τελείως θὰ ἐπιτελέσωμεν ἀκέραιον τὸ καθῆκόν μας, ἀντιπαρερχόμενοι ἐνώπιον τῶν ἀτόμων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀπογυμνωθέντα τῆς πατριωτικῆς λεοντῆς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκαλύπτοντο ἀνίεροι καὶ ἀσεβεῖς σκοποί, ἐκβάλλουν ἀπεγνωσμένας κραυγὰς πόνου καὶ ὀδύνης. Ἡ ὑγιὴς κοινωνία μας ὁλόκληρος συγχαίρει καὶ χειροκροτεῖ, διότι ἐδόθη ἕνα τόσον καλὸν μάθημα εἰς τοὺς κυρίους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ παραβιάσωσι καὶ αὐτὰ τὰ πατριωτικὰ ἄδυτα. Θὰ τοὺς ρίψωμεν τοὺς ὀγκολίθους τῶν ἐπιχειρημάτων μας, τὰ ὁποῖα, στηριζόμενα ἐπὶ μόνης τῆς ἀληθείας, ἀνατρέπουν οἱονδήποτε δικολαβισμὸν καὶ θέτουν τὰ πράγματα εἰς τὴν ἀληθῆ των θέσιν. Δὲν θὰ ἀναφέρωμεν ὅτι μαθηταὶ ἀποβληθέντες τοῦ γυμνασίου πρό τινων μόλις μηνῶν διὰ τὰ κομμουνιστικά των φρονήματα μετέσχον ἐνεργῶς εἰς τὸν σύλλογον. Δὲν θὰ τονίσωμεν ὅτι γνωστοὶ κομμουνισταὶ ἀνεκάλυψαν ἔξαφνα εἰς ἑαυτοὺς ἀθλητικὰς κλίσεις καὶ ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφῶσι μέλη τοῦ συλλόγου. Δὲν θὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς ἔπρεπε νὰ τεθῶσι πρόσωπα περισσότερον σοβαρά, ἄξια νὰ κατευθύνωσι τὸν σύλλογον εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του καὶ νὰ μὴ μετάσχωσι τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου νεανίαι, ἐγκαταλιπόντες χθὲς ἀκόμη τὰ θρανία. Θὰ μεταφέρωμεν μόνον μερικὰ ἀποσπάσματα προκηρύξεως, τὴν ὁποίαν ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ συλλόγου Δημ. Μεντῆς, βαρύνων κατὰ τεκμήριον παράγων καὶ ἐκπρόσωπος ὡρισμένης μερίδος ἐν τῷ συλλόγῳ, ἐδημοσίευσε, μαθητὴς ἀκόμη ὤν, ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2 φύλλῳ τοῦ τότε ἐκδιδομένου ἐνταῦθα ὀργάνου τῶν κομμουνιστῶν Ἀργολίδος «Ὁ ἐρυθρὸς ταχυδρόμος», διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμε καὶ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του εἰς τὸ κομμουνιστικὸν προσκήνιον. Ὑπὸ τὸν τίτλον «Μία ἐμπνευσμένη προκήρυξις ἑνὸς ἐπαναστάτου μαθητοῦ τοῦ γυμνασίου», ἀφοῦ ἀναπτύσσει ἐν πλάτει ὡς διαπρύσιος κῆρυξ τὰς κομμουνιστικὰς θεωρίας, καταλήγει μὲ τὴν ἀκόλουθον ἀποστροφήν: «Σύντροφοι μαθηταί! Οἱ πλουτοκράτες ἁρπάζανε μέσα ἀπὸ τὰ θρανία ἐπὶ δέκα χρόνια τοὺς συναδέλφους μας καὶ τοὺς στέλνανε στὰ μακελειὰ τοῦ πολέμου. Καιρὸς νὰ εἴπωμεν στὴν κεφαλαιοκρατίαν, ἐμεῖς ποὺ μὲ τὰ μάτια μας ἐλέπουμε τὰ θύματά της, τοὺς τραυματίες, τὰ ὀρφανά, τὶς χῆρες, τοὺς πρόσφυγες στοὺς δρόμους νὰ γυρνᾶνε γυμνοί, πεινασμένοι, σκελετοί, ἐμεῖς οἱ Νέοι, ἡ μαγιὰ τῆς ἐρυθρᾶς στρατιᾶς, μὲ μιὰ φωνὴ βροντερή, μὲ φωνὴ ὅπως ὁ δικαστὴς λέγει στοὺς στυγεροὺς ἐγκληματίας τὴν καταδίκη, μὲ φωνὴ διατάσσουσα: Κεφαλαιοκρατία! Θὰ δώσῃς λόγο γιὰ τὰ ὅσα ἔπραξες, εἴμεθα οἱ ἐκδικηταὶ τῶν σφαγιασθέντων στοὺς πολέμους πατέρων μας. Μὲ συντροφικοὺς χαιρετισμοὺς Δημ. Μεντῆς». Ἂς σημειωθῇ ὅτι παρομοίας προκηρύξεις κομμουνιστικοῦ ἐντελῶς χαρακτῆρος καὶ οὐχὶ ἅπαξ ἐδημοσίευσεν ἐπὶ ἐρυθροῦ μάλιστα χάρτου καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Δημ. Μεντῆ διὰ νὰ καταδειχθῇ μέχρι ποίου βαθμοῦ ἔχουν ἐμποτισθῆ ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν πνεῦμα. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι παρῆλθον ἔκτοτε 3—4 ἔτη. Δὲν ἐμεσολάβησεν ὅμως, καθ' ὅσον τοὐλάχιστον γνωρίζομεν, καμμία ἐπίσημος καὶ ἔγγραφος δήλωσίς του ὅτι ἀπετάξατε τῷ κομμουνιστικῷ Σατανᾷ, ὥστε νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι μεταβαλλόμενος εἰς ἐθνικόφρονα εἶχεν ὑπ' ὄψει του πατριωτικοὺς σκοπούς. Τοὐναντίον ἡ ὅλη στάσις του καὶ ἐδῶ καὶ ἡ πρόσφατος ἐν Ναυπλίῳ μεταγενεστέρως, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀσχοληθῶμεν ἰδιαιτέρως, τὰ ἐντελῶς σκανδαλώδη κομμουνιστικὰ κατορθώματά του, ἐπισύραντα πολλάκις ποινὰς σχολικὰς ἐναντίον του τὸν παρουσιάζουν ὡς φίλτατα φρονοῦντα πρὸς τὰς ἄκρας ἐξελίξεις τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Διὰ νὰ σχηματίσωμεν ἰδέαν τῆς δράσεως τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς εἰσχωρήσεώς του εἰς τὰς εὐπλάστους καὶ τρυφερὰς νεανικὰς ψυχάς, ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐν τῷ κυκλοφορήσαντι ἐσχάτως ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαθητικὸς Βίος» ὀργάνῳ τῶν μαθητῶν, ἐδημοσιεύθησαν ὕμνοι πρὸς τοὺς μπολσεβίκους τῆς Κίνας, προκαλέσαντες κατὰ τῶν ὑπευθύνων μαθητῶν ποινὰς τοῦ συλλόγου καὶ τῶν κ.κ. καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου. Ἔτσι ἐξηγοῦνται καὶ αἱ κατὰ τῆς παρουσίας τῶν καθηγητῶν κραυγαί, αἱ ὁποῖαι ἠκούσθησαν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συλλόγου.

Ταῦτα πρὸς τὸ παρόν. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν, φέροντες πλεῖστα ὅσα στοιχεῖα εἰς φῶς· διὰ νὰ καταδείξωμεν πόσον ἐπιβεβλημένη εἶνε ἡ ἐνέργεια ἀνακρίσεων πρὸς ἀποκάθαρσιν τοῦ συλλόγου ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δικαιολογοῦσι πλήρως τὴν ὀνομασίαν τῆς Ἀργολίδος ὡς κομμουνιστικῆς ἐπαρχίας μετὰ τὴν Θεσσαλονίκην, ὡς προέκυψεν ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἐρεύνης εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀρχεῖα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Γ. Π.

Αἱ ἑορταὶ διὰ τὸν Ἄστιγκα

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ (Ταχ. ἀνταπόκρισις)—Αἱ ἑορταὶ διὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ φιλέλληνος Ἄγγλου πλοιάρχου Φρ. Ἄστιγκος προμηνύονται μεγαλοπρεπεῖς. Ὁ Δῆμος ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἀνεγέρσεως μνημείου μετὰ προτομῆς ὅπερ θὰ στηθῇ ἐν τῷ Κήπῳ τῶν Ἡρώων, θὰ προσφέρῃ δὲ ἀναμνηστικὰ μετάλλια μὲ τὴν προτομὴν τοῦ Ἄστιγκος διὰ διπλωμάτων πρὸς τοὺς φίλους τοῦ Μεσολογγίου Ἕλληνας καὶ ξένους. Εἰς τὰς ἑορτὰς θὰ μετάσχουν πλὴν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις καὶ τὸ ἀγγλικὸν ναυτικόν. Περὶ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ εἰς τὰς ἑορτὰς ἔσχε κατ' ἐπανάληψιν συνεργασίαν ὁ δήμαρχός μας κ. Εὐαγγελάτος, ὅτε ἦτο εἰς Ἀθήνας, μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Κανάρη καὶ τοῦ προσωπάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κ. Σπύρου Μανωλάτου.

Εἰς τὴν ἱστορικὴν νησῖδα τοῦ Βασιλαδίου, ὅπου θανασίμως ἐπληγώθη ὁ Ἄστιγξ, κυβερνήτης τότε τοῦ πρώτου τροχοφόρου ἀτμοκινήτου «Καρτερία», ἀγωνιζόμενος διὰ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὸ Μεσολόγγι καὶ τὸ Αἰτωλικόν, θὰ γίνῃ εἰδικὴ τελετὴ καὶ θὰ ἐπισημανθῇ διὰ βραχώδους μνημείου τὸ μέρος ὅπου ἐκτυπήθη ὁ γενναῖος Βρεττανὸς φιλέλλην, θὰ κληθοῦν δὲ εἰς τὰς ἑορτὰς ἀντιπρόσωποι τῶν ναυτικῶν νήσων καὶ τῶν πόλεων Αἰγίνης, Ζακύνθου καὶ Πύλου.

Ἡ δημοτική μας ἀρχή, συνεχίζουσα τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργείας της, ἀπηυθύνθη δι' ἐμπνευσμένου ἐγγράφου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν, παρακαλοῦσα ὅπως ἐκδοθῇ καὶ κυκλοφορήσῃ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ ἡρωϊκοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος θανάτου τοῦ πλοιάρχου Ἄστιγκος ἀναμνηστικὸν γραμματόσημον μὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ «Καρτερία», τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ ἐδόξασε.

Αἱ καταστρεπτικαὶ πυρκαϊαὶ τῶν δασῶν

ΒΟΛΙΣΣΟΣ (Χίου). (Ταχ. ἀνταπόκρισις). — Δὲν παρέρχεται δυστυχῶς ἔτος χωρὶς νὰ θρηνήσωμεν καὶ μίαν μεγάλην πυρκαϊὰν δάσους. Τεράστιαι δασικαὶ ἐκτάσεις, ἀποτελοῦσαι τὸ στόλισμα τῆς νήσου μας καὶ τὴν πηγὴν μεγάλων ὠφελειῶν, παραδίδονται εἰς τὰς φλόγας καὶ μεταβάλλονται εἰς χέρσους ἐκτάσεις. Ἡ ἐφετεινὴ ὅμως πυρκαϊὰ ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας καὶ καταστρεπτικωτέρας, προξενήσασα γενικὴν θλῖψιν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν γύρω χωρίων. Τὸ πῦρ ἤρχισεν εἰς πυκνοφυτευμένον σημεῖον τοῦ δάσους, ὀλίγα χιλιόμετρα μακρὰν τῆς κοινότητός μας. Ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἡ πυρκαϊά, βοηθουμένη ἀπὸ τὸν πνέοντα σφοδρότατον ἄνεμον καὶ εὑρίσκουσα εὔφλεκτον ὑλικόν, ἐπεξετάθη καταπληκτικῶς.

Εἰς τὴν κωμόπολίν μας τὴν ἡμέραν ταύτην εὑρίσκοντο χιλιάδες πανηγυριστῶν, οἵτινες κατ' ἔτος συρρέουν ἐνταῦθα ἐξ ὅλων τῶν περιφερειῶν τῆς νήσου χάριν τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης. Οἱ χωρικοὶ παρηκολούθουν ἔντρομοι τὸ τραγικὸν θέαμα καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσεφέρθησαν νὰ ἐνισχύσουν τὰς ἀρχὰς διὰ τὴν περιστολὴν τοῦ πυρός.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πῦρ διαδιδόμενον μετὰ ταχύτητος κατήρχετο πρὸς τὴν πεδιάδα. Ὁ κίνδυνος ὑπῆρξε μέγας, ἀπειλήσας καὶ αὐτὴν τὴν κοινότητά μας. Θὰ ἐπήρχοντο δὲ μεγάλαι καταστροφαὶ ἐὰν τὸ πῦρ δὲν ἀνεχαιτίζετο, διότι ἐὰν ἔφθανεν εἰς τὸν κάμπον θ' ἀπετέφρωνε μεγάλας ποσότητας ξηρῶν καρπῶν τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας, ἐναποθηκευμένων ἐκεῖ. Εὐτυχῶς ἀπεγνωσμέναι καὶ ἀξιέπαινοι προσπάθειαι πάντων τῶν δυναμένων νὰ συμβάλλουν περιώρισαν τὸ πῦρ καὶ προελήφθησαν οὕτω μεγαλύτεραι καταστροφαί. Ὑψίστας ὑπηρεσίας προσέφερον ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητός μας, ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης καὶ ὁ δασονόμος, οἵτινες ἐστρατολόγησαν μέγαν ἀριθμὸν χωρικῶν, τοὺς ὁποίους διέθεσαν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας των πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός.

Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται προχείρως εἰς πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν κατ' ἐλάχιστον ὅριον.

Τὸ ζήτημα τοῦ σανατορίου Μυτιλήνης

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. (Ταχυδρ. ἀνταπόκρισις). — Εἶνε ἀρκετὰ ἔτη τώρα ποῦ οἱ κάτοικοι τῆς Μυτιλήνης καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λέσβου ἀκούουν νὰ γίνεται λόγος περὶ ἀνεγέρσεως σανατορίου καὶ περιθάλψεως τῶν φυματιώντων. Οὐδεμία ὅμως ἐργασία γίνεται διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σανατορίου ἐν σχέσει μὲ τὰ λεγόμενα. Καὶ ὑπάρχει μὲν ἐνταῦθα κάποια ἐπιτροπή, ἡ ὁποία φροντίζει ἑκάστοτε νὰ συλλέγῃ χρήματα, δίδουσα διαφόρους ἑορτάς, ἀπὸ κληροδοτήματα κ.λ.π., ἐν γένει ὅμως ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ τις ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς εἶνε ἀφανές. Πρὸ ἀρκετοῦ καιροῦ ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἠσχολεῖτο διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καταλλήλου τοποθεσίας πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ σανατορίου. Καὶ ἀπεφασίσθη μὲν ἡ ἀνέγερσις σανατορίου εἰς τὸ χωρίον Ἁγιάσσος, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνεγέρσεως σανατορίου συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐξέγερσιν τῶν κατοίκων τῆς Ἁγιάσσου, ἐπειδὴ ἐνόμιζον ὅτι ἡ ἵδρυσις σανατορίου εἰς τὸ χωρίον των θὰ ἦτο ὀλεθρία διὰ τὴν ὑγείαν των.

Κατώρθωσαν δὲ ἐν τέλει οἱ κάτοικοι τῆς Ἁγιάσσου νὰ πείσουν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀνεγέρσεως σανατορίου νὰ στρέψῃ πρὸς ἄλλον ὁρίζοντα τὰ βλέμματά της. Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν ἀπεφασίσθη νὰ κτισθῇ τὸ σανατόριον εἰς τὸ χωρίον Πλωμάριον—εἰς τοποθεσίαν ἴσης ἀξίας μὲ τὴν τῆς Ἁγιάσσου — ἀλλὰ καὶ ἐδῶ βλέπουμε νὰ γίνωνται τὰ ἴδια πράγματα μὲ ἐκεῖνα ποῦ ἔγιναν εἰς Ἁγιάσσον, φοβουμένων τῶν κατοίκων τὸ σανατόριον.

Πρὸς καθησύχασιν τῶν κατοίκων ἀμφοτέρων τῶν χωρίων ὁ κ. Μπένσης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς περιθάλψεως φυματιώντων Σ. Μητροπολίτην Μυτιλήνης ἐπιστολήν, δι' ἧς ἐβεβαίωνε ὅτι ὄχι μόνον εἶνε ἀκίνδυνον τὸ σανατόριον, ἀλλὰ καὶ ὅτι θὰ εἶνε μεγάλα καὶ εὐεργετικώτατα τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ὅμως τὸ ζήτημα τοῦ σανατορίου μένει πάντοτε ἐκκρεμές. Εἶνε δὲ περιττὸν νὰ ἀναφέρω ποίαν ἀξίαν ἔχει καὶ ποίας εὐεργεσίας δύναται νὰ παράσχῃ τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἵδρυμα, δεδομένου ὅτι ἡ τρομερὰ αὐτὴ νόσος μαστίζει εὐαρίθμους κατοίκους τῆς νήσου μας.

Διὰ νὰ δοθῇ μία λύσις εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τοῦ σανατορίου νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ὁριστικῶς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, ὁρίζον τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀνεγερθῇ τὸ σανατόριον, καὶ διαβεβαιῶνον ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς κίνδυνος ἀπὸ τὴν ἀνέγερσίν του.

Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δοθῇ ὁριστικὴ λύσις εἰς τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ζήτημα τοῦ σανατορίου.

Σ. Μ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Ἀ. Ματσούκαν. Κιάτον. — Ἡ σχολὴ Τ.Τ.Τ. θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Ἐξεταστέα μαθήματα: Σύνθεσις ἰδεῶν, ἄλγεβρα, Γεωμετρία, Φυσικὴ Γυμνασίου, Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὁμόρων ἐπικρατειῶν, γαλλικὴ καθ' ὑπαγόρευσιν. Ἡλικία 16—23 ἐτῶν. Προσόντα, ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 20 Σ)βρίου. Θέσεις εἰσακτέων 50.

κ. Παν. Δρίβαν Μαυρολιθάρι. — Ὁμοίως. Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλετε αἴτησιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων. Τὰ τέλη θὰ πληρώσετε σὺν τῇ ἐγγραφῇ.

κ. Μ. Λήξουραν. Ἐνταῦθα.— Ὁμοίως. Ἐφ' ὅσον ἔχετε ἀπολυτήριον Δημοσίας Ἐμπορικῆς σχολῆς δικαιοῦσθε νὰ λάβετε μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν.

κ. Λ. Χριστοφιλόπουλον. Βουνάζι.— Μάλιστα. Νὰ ὑποβάλετε αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων.

κ. Τ. Λουκίδην. Θεσ)νίκην.—Γράψατε ἀριθμὸν δηλώσεως ἐκκαθαρίσεως, ἡμερομηνίαν ὑποβολῆς ὑπευθύνου δηλώσεως καὶ τόπον ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας.

κ. Ἀθ. Χλιάντζον. Μυτιλήνην. — Δὲν ἐξεδόθησαν ἀκόμη.

κ. Ι. Γαλγαδᾶν. Ἀνδρίτσαιναν. —Ἀποστείλατέ μας ἀντίγραφον δηλώσεως ἐκκαθαρίσεως καὶ γράψατε πότε ὑπεβάλατε ὑπευθύνους δηλώσεις.

κ. Αἰκ. Μπακὰλ Σάββα. Βόλον.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ μητρῷον Μικτοῦ Συμβουλίου ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 38. Τοῦ ἐν λόγῳ μητρῴου ἡ πληρωμὴ θ' ἀρχίσῃ μετά τινας ἡμέρας. Ἐπιστρέφομεν τὴν ὑπεύθυνόν σας δήλωσιν αὐτόθι Σύλλογον Προσφύγων.

κ. Ἰσ. Τονέογλου. Ναύπλιον.—Ἐκδοθέντα ἀντίγραφα πράξεων σᾶς ἐστείλαμεν.

κ. Μαρ. Βογιατζῆ. Βαθύ.—Θὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ καταρτιζόμενον συμπληρωματικόν.

κ. Δημ. Καλ. Πάτρας.—Μὲ τὰ στοιχεῖα ποῦ μᾶς ἐγράψατε δὲν εὑρέθη καταχωρημένη εἰς τὰ πρακτικά. Ἀποστείλατε δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως ἢ ἀκριβὲς αὐτῆς ἀντίγραφον, πρὸς καλυτέραν ἐξακρίβωσιν.

κ. Γ. Γκούμαν. Ἄργος.— Ὁ κ. Κ. Ἰατρόπουλος δὲν κατεχωρήθη διότι δὲν εὑρέθη εἰς τὸν σχετικὸν φάκελλον ὑπεύθυνος δήλωσίς του. Ἐὰν τὴν ὑπέβαλεν ἐμπροθέσμως ἀπωλέσθη καὶ συνεπῶς ἄς μᾶς ἀποστείλῃ τὸ εἰς χεῖράς του ἀπόκομμα διὰ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ συμπληρωματικὸν καὶ λάβῃ ἀντίγραφον. Ἀποστέλλομεν ἀντίγραφον πράξεως.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προκηρύξεις πλειστηριασμῶν ἐκποιήσεως κτημάτων ἐξ Ἀνταλλαγῆς.

Αἱ τιμαὶ εἰς Δραχμὰς ἐμφαίνουν τὴν πρώτην προσφοράν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 21 Αὐγούστου 1927

1) Ὑπ' ἀρ.	54	οἰκία	Δρχ.	78.000
2) »	56	»	»	48.000
3) »	57	»	»	48.000
4) »	83	»	»	15.600

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ 4 Σεπτεμβρίου 1927

1) Ὑπ' ἀρ.	339	οἰκία	Δρχ.	10.800
2) »	342	»	»	10.100
3) »	351	»	»	14.400
4) »	356	»	»	16.800
5) »	362	»	»	18.000
6) »	364	»	»	10.400
7) »	366	»	»	10.800

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 28 Αὐγούστου 1927

1) Ὑπ' ἀρ.	743	οἰκόπεδον	Δρχ.	18.000
2) »	744	»	»	18.000
3) »	754	»	»	12.000
4) »	759	»	»	18.000

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΙΛΚΙΣ

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 29 Αὐγούστου 1927

1) Ὑπ' ἀριθ.	2	οἰκία	Δρχ.	39.600

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 4 Σεπτεμβρίου 1927

1) Ὑπ' ἀρ.	41	οἰκία	Δρχ.	13.300
2) »	46	»	»	32.000
3) »	182	»	»	36.000
4) »	37	ἀποθήκη	»	19.000
5) »	447	τέμενος	»	24.000
6) »	49	οἰκία	»	31.000
7) »	125	»	»	42.000
8) »	48	»	»	19.200

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΛΑΡΙΣΣΗΣ

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 25 Σεπτεμβρίου 1927

1) ὑπ' ἀρ.	97	κατάστημα	Δρχ.	48.000
2) »	98	»	»	90.000
3) »	100	»	»	90.000

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 2 Ὀκτωβρίου 1927

1) Ὑπ' ἀρ.	48	κατάστημα	Δρχ.	240.000
2) »	49	»	»	78.000
3) »	50	»	»	78.000
4) »	51	»	»	78.000
5) »	53	»	»	240.000
6) »	128	»	»	144.000

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΣ ΟΙΚΙΑΣ

Ἡ Λέσχη Φρουρᾶς Ἀθηνῶν προκηρύσσει διαγωνισμὸν πλειοδοτικόν, ἐνεργηθησόμενον εἰς τὰ γραφεῖά της ὁδὸς Πανεπιστημίου 6 τὴν 28ην Αὐγούστου ὥραν 11 π.μ. διὰ τὴν ἐνοικίασιν ὑπὸ ὅρους συνήθεις μιᾶς διωρόφου μονοκατοικίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς ἀριθ. 27 συγκειμένης ἐκ 4 δωματίων, κουζίνης, πλυντηρίου κλπ.

Πληροφορίαι ἐπὶ τῶν ὅρων ἐνοικιάσεως παρ' ἡμῖν (Πανεπιστημίου 6).

Ἐπίσκεψις τῆς οἰκίας καθ' ἑκάστην 10—12 π.μ. καὶ 5—7 μ.μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Αὐγούστου 1927
ΑΛ. ΣΠΥΡΑΚΟΣ
Συν)χης πεζικοῦ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι τὴν προσεχῆ Δευτέραν 15 τρέχοντος μηνός, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, θὰ κυκλοφορήσωσιν ἔκτακτοι ἁμαξοστοιχίαι δι' ἐπιβάτας, ἀποκλειστικῶς ἐκ Πειραιῶς—Ἀθηνῶν δι' Ἐλευσῖνα καὶ Νέαν Πέραμον καὶ ἀντιστρόφως, μὲ ὀχήματα μόνον τρίτης θέσεως, ὡς καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς, μὲ τὰς αὐτὰς τιμὰς ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν κανονικῶν εἰσιτηρίων 50 ο)ο καὶ τὸ αὐτὸ δρομολόγιον. Ἤτοι:

Μετάβασις—Πειραιεὺς Ἀναχ. ὥρ. 6.40
Ἀθῆναι Ἀναχώρ. ὥρ. 7.30
Ἐπιστροφὴ Νέα Πέραμος Ἀναχ. ὥρ. 20.35
Ἐλευσὶς Ἀναχ. ὥρ. 21.00

Ἀθῆναι τῇ 10ῃ Αὐγούστου 1927
(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως)

Β' ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὸ Ἀνθοπωλεῖον

ΑΓΑΛΙΩΤΗ & Σια

ἀνέλαβε τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ διακόσμου τῆς Ἐκθέσεως δι' ἀνθέων καὶ φυτῶν

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ διακοσμήσωσι τὰ Περίπτερα δι' ἀνθέων καὶ φυτῶν, δύνανται ἀπὸ τοῦδε νὰ προέλθωσιν εἰς σχετικὰς μετὰ τοῦ Ἀνθοπωλείου

ΑΓΑΛΙΩΤΗ & Σια
Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 19

συμφωνίας, δοθέντος ὅτι τὸ ἀνθοπωλεῖον Ἀγαλιώτη καὶ Σια θὰ μεταφέρῃ εἰς Θεσσαλονίκην μεγάλην ποσότητα φυτῶν καὶ ἀνθέων ἅτινα θὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὸν διάκοσμον τῆς Β' Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης

Ὁ Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος Ἀθηνῶν Β' Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης
ΕΤΑΙΡΙΑ "ΓΚΡΕΚΑ,,

DURA-SHINE
ΣΤΙΛΒΩΤΙΚΟΝ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΟΥ
ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΝ
1 σωληνάριον, 1 ζεῦγος ὑποδήματα, 1 ἔτος

Στιλβώνει, βάφει, διατηρεῖ καὶ καθιστᾷ ἀδιάβροχα καὶ μαλακὰ τὰ ὑποδήματα καὶ πᾶν δερμάτινον ἀντικείμενον. Καλύπτει ἀμυχάς, ξεθωριάσματα, κηλῖδας, γραμμάς, κοψίματα καὶ ἄλλας ἀτελείας. Προσδίδει ἐν διαρκὲς ἀπαστράπτον στίλβωμα εἰς τὰ ἀντικείμενα. Κατασκευάζεται ὑπὸ τῆς Χημικῆς Ἑταιρείας Σανμπὺμ Σικάγο Ἀμερικῆς, κατασκευαστρίας τοῦ RIT καὶ πωλεῖται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς Γ. ΑΝΤΙΠΠΑ Πανεπιστημίου 32. Δρχ. 25 ἕκαστον σωληνάριον.

Α. ΤΟΝΤΖΟΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ὑποδιευθυντὴς τῆς «Σωτηρίας» τέως ἐσωτερικὸς βοηθὸς τῶν νοσοκομείων Γενεύης, δέχεται ὁδὸς Σωκράτους 63β (Ὁμόνοια) Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον 4—6

Συνιστῶμεν
Διὰ τὰ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ καὶ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ Νοσήματα
Τὸ Ἰατρεῖον
Δ. ΦΟΥΡΙΕΖΟΥ καὶ Π. ΓΚΛΙΑΤΗ
Εἰδικῶς ἐν Παρισίοις ἐπὶ μακρὸν ἐκπαιδευθέντων
Σοφοκλέους 44
9 π. μ.—1 μ. μ. καὶ 3—8 μ. μ.

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 88 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΛΟΓΙΣΤΗΣ ἀναλαμβάνει τὴν τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων μὲ ὥρας. Γράψατε Χ. Κ. «Πρωΐα».

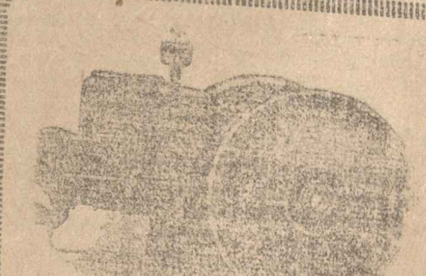

ΑΝΤΛΙΑΙ ΒΑΘΕΩΝ ΦΡΕΑΤΩΝ
ΑΝΤΛΙΑΙ ΦΥΓΟΚΕΝΤΡΟΙ ΑΝΕΜΟΚΙΝΗΤΟΙ ΣΤΑΡ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΒΕΝΖΙΝΟΜΗΧΑΝΑΙ 1 1)2, 2 1)2 καὶ 3 ἵππων
Ζητήσατε προσφοράν. Ἔκθεσις παρὰ τῇ ΓΕΩΡΓΙΚῊ ΤΡΑΠΕΖΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε. ὁδὸς Ἀριστείδου 1.

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΤΕΡΟΙ
ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΕΙΝΕ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ
Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πάσχοντες ζητήσατε ἔντυπον ὁδηγὸν μετρήσεως κήλης, παρεχόμενον δωρεὰν εἰς τὸ φαρμακεῖον «Ἐθνικὸν» καὶ Ἐργοστάσιον Κηλεπιδέσμων. Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 5.
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Καρπούζη Κ. Λύσεις Ἀλγέβρας καὶ Θεωρητικῆς Ἀριθμητικῆς Δρ. 40.

Καρπούζη Κ. Λύσεις Γεωμετρικαὶ τῶν κεκριμένων Γεωμετριῶν Σακελλαρίου καὶ Χατζηδάκη δρ. 35. Διὰ ταχυδρομικὰ ἐπὶ πλέον δρ. 5. Τὰ ἀνωτέρω χρήσιμα διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου καὶ ὑποψηφίους Πολυτεχνείου, Στρατ. Σχολῶν κλπ. πωλοῦνται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Χρήστου Σαλίβερου Σταδίου 38.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΔΗΛΩΣΙΣ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν (20ὴν) εἰκοστὴν Αὐγούστου 1927, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π.μ., διενεργηθησομένην εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν (τμῆμα προμηθειῶν) Κηφισίας 3, ἐνταῦθα, καὶ εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ τοιαῦτα τῆς Γ. Δ. Ε. Μ. (τεχνικὸν τμῆμα) διὰ τὴν προμήθειαν (500) πεντακοσίων τόννων τσιμέντου, συμφώνως τοῖς παρὰ τοῖς ὡς ἄνω γραφείοις ὅροις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Αὐγούστου 1927
(Ἐκ τοῦ Γραφείου Ε. Α. Π.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν διακηρύσσει ὅτι τὴν 23 μηνὸς Αὐγούστου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 1)2 θὰ διεξαχθῇ ἐνώπιον τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου δημ. διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν τῇ ναυτικῇ ὑπηρεσίᾳ πέντε χιλιάδων κορδονίων ναυτῶν.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι εὑρίσκονται κατατεθειμένοι παρὰ τῇ Δ)σει Προμηθειῶν, δημοσιευθήσονται δὲ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Β. ΛΟΠΡΕΣΤΗΣ (ὑπον)χος)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑΚΩΛΟΥ

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ τῶν ἔργων ἐξασφαλίσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ λιμένος Κατακώλου συμφώνως μὲ τὴν καταρτισθεῖσαν μελέτην, προϋπολογισμὸν δαπάνης, συγγραφὴν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ἐγκριθέντα ἅπαντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3391 τῆς 13ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ ἐν Πύργῳ Γραφεῖα τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὥρας 10—12 καὶ 16—18 1)2.

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 19.950.000.

Ἐγγύησις δραχ. 1.000.000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ τῶν γραφείων τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Πύργῳ τὴν 14ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. μέχρι τῆς ὁποίας δέον νὰ παραδοθῶσι καὶ οἱ ἔχοντες τὰς προσφορὰς τῶν ἐργολάβων φάκελλοι, ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος, ἥτις καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

Περισσοτέρας πληροφορίας τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐπιτροπῆς καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ὁρισθείσας ὥρας.

Πύργος 19 Ἰουλίου 1927
Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΚΑΝΤΟΥΝΗΣ

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
Εὐκαιρία νὰ ῥάψετε φθηνὸ καὶ καλὸ κοστοῦμι, τώρα ποῦ κάμαμεν Ἰσολογισμὸν καὶ θέλομεν νὰ ξεπουλήσωμεν τὰ κασμήρια.
"ΠΑΖΑΡ,, Στοὰ Ἀρσακείου

ΡΑΔΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΘ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ ραδιολόγου
Ἡ τελειοτέρα ἐγκατάστασις Ἀκτίνων Χ καὶ ἡ μεγαλυτέρα ποσότης ΡΑΔΙΟΥ καθαροῦ. Διάγνωσις καὶ θεραπεία τῶν καλοήθων καὶ τῶν κακοήθων ὄγκων (Καρκίνου). Διὰ τοὺς πτωχοὺς ΔΩΡΕΑΝ.
Ἡ μοναδικὴ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἐγκατάστασις ΡΑΔΟΝΙΟΥ (ἀερίου Ραδίου).
Ὁδὸς Πολυτεχνείου ἀρ. 8Α.
Ἀριθμὸς Τηλεφώνου 30—98

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ παραδιδόμενα ἀμέσως ἢ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου:
1) Τριώροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 9 (παράλληλος ὁδοῦ Πανεπιστημίου) ἐξ 22 δωματίων μεθ' ὅλων τῶν χρειωδῶν κατάλληλος διὰ κατοικίαν ἢ ἐπιχείρησιν ἀντὶ δραχμῶν 18.500 ἢ £ 50 μηνιαίως.
2) Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ (Κολωνάκι) Γκαρὰζ διὰ 9—10 αὐτοκίνητα μετὰ εὐρέος χὼλλ ἐπὶ τοῦ δευτέρου πατώματος, καταλλήλου δι' ἐργοστάσιον καὶ μικρᾶς κατοικίας ἐκ τεσσάρων δωματίων ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος 11.000 δρχ.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Κ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καὶ 5—6 μ.μ. καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας 3 οἰκίας.

ΣΟΒΑΡΟΝ ἀνδρόγυνον μεσήλικον ἔχον καὶ ἕνα ἀγοράκι 11 ἐτῶν ἀναλαμβάνει ἐπιστασίαν, καθαριότητα, ὑπηρεσίαν θυρωροῦ κλπ. εἰς οἰκίαν. Ἀπαιτήσεις ἐλάχισται. Παρέχει ἐγγύησιν. Γράψατε Ι. Ρ. Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πιάνο γερμανικῆς κατασκευῆς μεταχειρισμένο, εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Ὁδὸς Νάξου 73Α. Στάσις Σαλβαρᾶ (Πατήσια) 10 π.μ. —8 μ.μ.

ετ 6 κι

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΙΜΒΡΟΣ ΚΑΙ ΤΕΝΕΔΟΣ Ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις συνέταξε τὸν εἰδικὸν ὀργανισμόν, τὸν διέποντα τὸ αὐτόνομον καθεστὼς τῶν νήσων Ἴμβρου καὶ Τενέδου, δὲν εἶνε ἀσφαλῶς ὁ ἐναρμονιζόμενος πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης. Ἡ παρεχομένη εἰς τὰς νήσους τοπικὴ αὐτοδιοίκησις περιορίζεται ἀπὸ τὰ τόσα δικαιώματα ἐπεμβάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὥστε νὰ ἐξουδετεροῦται σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν. Ἡ δὲ ἐκπαίδευσις, ὁριζομένη καθαρῶς τουρκική, ἀντίκειται πρὸς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας καὶ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρέλθῃ ἀδιαμαρτύρητον. Ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ὡρισμένας αἰθούσας καὶ δαπάνῃ εἰδικήτῶν γονέων τῶν μαθητῶν, ἐνῷ ἡ γλῶσσα αὐτὴ τῆς ὁλότητος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν νήσων θὰ ἔπρεπε νὰ διδάσκηται δημοσίᾳ δαπάνῃ ὡς γλῶσσα βασικὴ εἰς τὰ σχολεῖα των. Ἡ συνθήκη τῆς Λωζάννης, διὰ τῆς ὁποίας αἱ δύο νῆσοι παρεχωρήθησαν εἰς τὴν Τουρκίαν, λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως πρὸ τοῦ πυλῶνος τῶν Στενῶν, προνοεῖ ὑπὲρ τῆς αὐτοδιοικήσεώς των καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ των πληθυσμοῦ. Ἡ Τουρκία ἔχει πᾶν συμφέρον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς σχετικὰς ὑποχρεώσεις της.

ΤΟ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ Ἡ Νοτιοσλαυΐα διεκανόνισεν ὁριστικῶς τὸ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν πολεμικὸν αὐτῆς χρέος, δευτέρα αὐτὴ ἐκ τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, μετὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία πρώτη ἐξ αὐτῶν ὑπέγραψε, πρό τινων μηνῶν, τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τοῦ ἰδικοῦ της. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν γενικὴν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας, μὴ ἐχούσης, ὅπως ἡ Ἑλλάς, βαρυτάτας ὑποχρεώσεις, οὐδ' ἀντιμετωπιζούσης προβλήματα προσφυγικά, οἱ ὅροι τοῦ διακανονισμοῦ δὲν πρόκειται νὰ βαρύνουν αἰσθητῶς τὸν Σερβικὸν προϋπολογισμόν. Ἡ Ἀγγλία οὕτω συμπληροῖ ὁλοὲν τὸν κανονισμὸν τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλομένων ἐκ πολεμικῶν δανείων. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ταῦτα προορίζονται κατ' οὐσίαν διὰ τὴν Ἀμερικήν. Διότι, ὡς γνωστόν, ἡ Ἀγγλία προσθέτει στερεοτύπως εἰς κάθε συμφωνίαν τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι ἤθελον παραιτηθῇ μέρους ἢ τοῦ συνόλου τοῦ πρὸς αὐτὰς Ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ χρέους, καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ ἔπραττε τὸ αὐτὸ ἔναντι τῶν ἰδικῶν της ὀφειλετῶν.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀντεπροσώπευσε τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ὁ κ. ντὲ Ζουβενέλ, πολιτευτὴς εὐρείας ἀντιλήψεως καὶ κύρους ὑπερβαίνοντος τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας. Καὶ ὁ κ. ντὲ Ζουβενὲλ παραιτεῖται ἤδη τῆς ἀντιπροσωπείας αὐτῆς διότι — λέγει— ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις τείνει ἀπό τινος νὰ ἀφαιρῇ ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τῆς Κοινωνίας διεθνεῖς διενέξεις καὶ ἄλλα σοβαρὰ ζητήματα, προκρίνουσα τὴν διὰ τῆς μυστικῆς διπλωματίας καὶ τῶν κατ' ἰδίαν συζητήσεων ἐπιδίωξιν τῆς διευθετήσεώς των. Ὁ κ. ντὲ Ζουβενὲλ δὲν ἔχει ἄδικον· ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀποσπῶνται ὁλοὲν ζητήματα, τὰ ὁποῖα κατ' ἐξοχὴν ἔπρεπε νὰ τὴν ἀπασχολοῦν, ἀντιθέτως δὲ παρατηρεῖται τάσις ἀντικαταστάσεως τῆς Κοινωνίας εἰς τὰς διεθνεῖς διενέξεις, ὁσάκις ὁ ἕτερος τῶν ἐνδιαφερομένων εἶναι μεγάλη τις Δύναμις, διὰ τῶν συνεννοήσεων τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν κυριωτέρων Δυνάμεων. Ἐὰν ἡ παραίτησις τοῦ κ. ντὲ Ζουβενὲλ συντελέσῃ ὥστε νὰ περιφρουρηθοῦν τὰ δικαιώματα τοῦ θεσμοῦ τῆς Γενεύης, ὁ Γάλλος πολιτευτὴς θὰ ἔχῃ παράσχει πολύτιμον ἐκδούλευσιν εἰς τὰ πραγματικὰ συμφέροντα ὅλων τῶν Ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν τὴν Κοινωνίαν.

Η ΣΤΑΦΙΣ ΜΑΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ Νομίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ δισταγμὸς περὶ τοῦ πρακτέου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς σταφίδος μας εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἡ Γερμανία προτίθεται νὰ αὐξήσῃ τὸν δασμὸν τῶν 16 μάρκων χρυσῶν κατὰ ἑκατόλιτρον εἰς 24, μετὰ τὴν ἐγγίζουσαν ἐκπνοὴν τῆς ἰσχύος τῆς προσωρινῆς συμβάσεως. Εἶνε ὅμως διατεθειμένη νὰ τὸν ἐλαττώσῃ μόνον εἰς 8 χρυσᾶ μάρκα, ἐὰν καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐλαττώσῃ ἀναλόγως τὸν δασμὸν δι' ὡρισμένα εἴδη τῆς γερμανικῆς βιομηχανίας, εἰσαγόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ σταφίς μας, κατόπιν τοῦ συναγωνισμοῦ τῆς αὐστραλιανῆς καὶ τῆς καλιφορνιακῆς εἰς τὰς ἀγγλοσαξωνικὰς χώρας, πρέπει ν' ἀσφαλίσῃ ἀγορὰς εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην καὶ ἐὰν ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς εἰς τὴν Γερμανίαν ὑψωθῇ, ἀσφαλῶς ἡ Κορινθιακὴ σταφὶς θὰ ἐκτοπισθῇ ἀπὸ τὴν γερμανικὴν ἀγοράν.

Η ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ Ἐπὶ τέλους ἀπεφασίσθη ἡ ταχεῖα ἀποπεράτωσις τῶν ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀρχίσει νὰ κατασκευάζωνται πρὸ τῆς παρούσης κυβερνήσεως. Ὅπως ἐπανειλημμένως ἐτονίσαμεν ἡ ἐγκατάλειψίς των ἐκινδύνευσε νὰ στοιχίσῃ εἰς τὸ Δημόσιον ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἀπὸ τὰ φθειρόμενα ἐκτεθειμένα ὑλικὰ καὶ ἀπὸ τὴν φθορὰν τῶν ἡμιτελῶν τμημάτων των. Ἀλλὰ καὶ ἡ ζημία ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας ἐπαρκῶν μέσων συγκοινωνίας δὲν ἦτο τὸ μᾶλλον εὐκαταφρόνητον σημεῖον τοῦ ζητήματος.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΔΙΨΗΣ Δὲν ὑπάρχει δικαιοτέρα ἐξέγερσις ἀπὸ τὴν τῶν Πειραιωτῶν κατὰ τῆς παμφάγου καὶ ἀδιαφόρου πρὸς τὴν δίψαν τῶν κατοίκων τῶν δύο πόλεων ἑταιρείας Οὔλεν. Ἀφ' ὅτου ἡ ἑταιρεία αὐτὴ ἤρχισε νὰ εἰσπράττῃ προκαταβολικῶς τὸν φόρον ὑποτελείας τῶν κατοίκων, τὸ νερόν των ὠλιγόστευσεν εἰς βαθμὸν ἀνυπόφορον. Καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀντὶ τῶν 140 χιλιάδων κυβ. μέτρων μηνιαίως, παρέχονται τώρα μόνον 90 χιλιάδες, ὅπως, ἄλλως τε, τόσαι συνοικίαι τῶν Ἀθηνῶν βλέπουν νερὸ κάθε 4 ἡμέρας, καὶ τότε ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας μόνον. Τὸ συλλαλητήριον τῶν Πειραιωτῶν θὰ εἶνε ἡ κραυγὴ τῆς ἀγανακτήσεως ἑνὸς καταδυναστευομένου πληθυσμοῦ ἀπὸ μίαν ὀργάνωσιν εἰσπρακτόρων, τῆς ὁποίας ἡ ἐγκατάστασις ἐσημειώθη μὲ ἐλάττωσιν τοῦ νεροῦ.

ΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτής μας μᾶς ἀποστέλλει τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ «Πρωΐα» εἰς τὰ τελευταῖά της φύλλα γράφει διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ «Σέτιλ» τῆς Κηφισιᾶς καὶ τὴν ἐπιτυχίαν της καὶ συνιστᾷ τὴν πύκνωσιν τῶν παρομοίων παραδειγμάτων κοινωνικῆς συναντιλήψεως. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σᾶς παραθέτω λεπτομερείας μιᾶς συνηθείας ἐπικρατούσης ἐδῶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν παρομοίων φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν.

Προέχοντα μέλη τῆς κοινωνίας τοῦ Λονδίνου καὶ ἄλλων ἀγγλικῶν μεγαλοπόλεων ὀργανώνουν κατὰ καιροὺς «πάρτις» ὑπὲρ ὡρισμένων ἱδρυμάτων εἰς τοὺς κήπους των ἢ εἰς τὰς αἰθούσας τῶν μεγάρων των, τὰ ὁποῖα ἀναγγέλλουν ἤδη ἀπὸ καιροῦ ἢ ἔχουν καθιερώσῃ δι' ὡρισμένην κατ' ἔτος ἡμερομηνίαν. Οἱ προσκεκλημένοι τῶν συγκεντρώσεων αὐτῶν ἔχουν κατ' ἔθιμον τὴν ὑποχρέωσιν προσερχόμενοι νὰ εἰσφέρουν κάτι καὶ ἀπερχόμενοι νὰ ἀγοράσουν κάτι ἄλλο. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν δὲ ἐξασφαλίζεται ἡ ἐπάρκεια τῶν ἐκθεμάτων, ἡ ἀρίστη ποιότης των, κολακεύεται ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία διὰ τῆς κοινῆς συμμετοχῆς καὶ διατηρεῖται ὁ κοσμικὸς χαρακτὴρ τῆς ἑορτῆς. Πολλάκις δὲ χάρις εἰς εὐφυεῖς εἰσφοράς—πόσον δὲν θὰ ἐπληρώνετο ἕνα ἐργόχειρον τοῦ κ. Παπαναστασίου ἢ ἕνα σκίτσο τοῦ κ. Τσαλδάρη; —ἐπιτυγχάνονται μεγάλαι τιμαὶ λόγῳ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀπόκτησίν των.

Μοῦ συνέβη νὰ ἔχω ἰδίαν ἀντίληψιν τῆς ἐπιτυχίας τῶν φιλανθρωπικῶν ἑορτῶν τοῦ εἴδους αὐτοῦ, αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον ὅλως κοσμικὸν γεγονὸς λόγῳ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα τὰς ὀργανώνουν, καὶ ἐλπίζω ὅτι μεταφυτευόμεναι εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ δώσουν καλοὺς καρπούς. Ἄλλως τε ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς φιλανθρωπικῆς μας ἀγωγῆς. Καὶ ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἐδῶ τὰ ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα συντηροῦνται ἐξ ὁλοκλήρου καὶ κατὰ πρότυπον τρόπον ἀπὸ τὰς ἐθελουσίας μόνον εἰσφοράς.

Μετὰ τιμῆς
3—8—27
Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτής σας

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ
ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΗΤΡΩΟΝ ΜΙΚΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Εἰς τὸ μητρῷον Μικτῶν Συμβουλίων κατεχωρήθησαν οἱ ἐμπροθέσμως ὑποβαλόντες τὰς ὑπευθύνους δηλώσεις δικαιοῦχοι, οἵτινες παρελείφθησαν τῶν δύο προηγουμένων. Τὸ ἐν λόγῳ μητρῷον ἐξετυπώθη ἤδη, πρόκειται δὲ νὰ ἀρχίσῃ ἡ πληρωμή του τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον. Περιλαμβάνονται δὲ ἐν αὐτῷ τὰ ἑξῆς ὀνόματα:

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

Ἀϊβαζίδης Γερμανὸς Προδρόμου, Ἀσκητόπουλος Ἀβραὰμ Ἰωάν. ἢ Ἀσκητόγλου, Ἀποστόλογλου Χρηστίνα γ. Γ. Ἰωάννου, Ἀδοσίδου Ἀναστασία σύζ. Ἀδοσίδου, Ἀναστασιάδης Ἀντώνιος Ἀναστασίου, Ἀκκαπάκογλου Ναζίκα Σ., Ἀλεξιόζογλου Γεώργιος, Ἀντωνιάδου Ἑλένη Νικ., Ἀκκάσογλου Πασκάλ, Ἀγγελήογλου Θεόδωρος Ἀβρ., Ἀρσλάνογλου Θεοδοσία Ι., Βανλόγλου Μαριγὼ Στεφάνου ἢ Κιουρκτζῆ Βανλόγλου Μαριγώ, Βασιλειάδης Χαράλαμπος, Βραχοπούλου Ἀφροδίτη Βασ., Βασιλείου Μαρία συζ. Καλατζίδου, Γεωργίου Δόμνα, Γιακουμῆ Ἐλισάβετ Κυριάκου, Γεωργιάδης Ἀβραὰμ Γ. ἢ Κισκάτογλου, Δολλόγλου Χαρίκλεια Ι., Δζεπίρογλου Κοσμᾶς Ι., Δάλογλου Βασίλειος Χ'' Πέτρου, Ἐτγιεμέζογλου Φωτεινὴ Γ., Ζαχαριάδου Ἀναστασία, Θ. Ζαχαριάδου Κατίνα, Θεοδωρίδης Θεόδωρος Γ., Ἰορδάνογλου Εὐανθία Ἰορδάνου, Ἰακωβίδης Χαράλαμπος Ι., Ἰορδάνου Ναζαρὲτ, Ἰσπύρογλου Λ. Λ. Ἰω. ἢ Σπυρόγλου, Σπυρόγλου, Ἰορδανοπούλου Μάρθα Θ., Κελέκογλου Καλλιόπη Ἰακώβου, Κασάπογλου Ὄλγα Ἰωάν., Κασάπογλου Αἰκατερίνη Ι., Καφάογλου Μαρία Ι., Κοσμίδου Ζωὴ Προδρόμου, Καραμανλῆς Γεώργιος Σάββα, Καραμανλῆς Γεώργιος Σάββα, Καρσαντόγλου Ἀνθοῦσα Γερασ., Βικτωρία, Κλημεντίνη Καρσαντζόγλου, Ἐλισάβετ καὶ Χαρ., Κασταμπάλογλου Σοφία, Κυριάκογλου Ἰωάν. Κυρ., Κηδαπόγλου Ἐλισάβετ Ἰωάν., Βασίλειος, Δημήτριος, Κυριάκος, Γεώργιος, Βασιλικὴ καὶ Δέσποινα, Κιοσελόγλου Σταῦρος Κ., Καραμποτόσογλου Γρηγόριος, Κιολεμουράτογλου ἢ Συμεωνίδης Περ., Καρα Εὐθύμογλου Ἀπόστολος Ἀβρ., Φωτεινὴ καὶ Μαρίκα, Καντάρας Δημήτριος Ι., Μπαγτζιλόγλου ἢ Παγτζ. Γεώργ. Ἀνέστη, Μιχαηλίδης Ἀλκιβιάδης Ι., Μισαὴλ Καλλιόπη, Νικολαΐδου Μαγδ. γ. Ι. Παπαπαησίου, Οὐζουμλόγλου Βασίλειος Πέτρου, Πασχαλίδης Παρασκευᾶς Πασχ., Παγδόγλου Γεώργιος Εὐδοκ., Παπαβασιλείου Μαγδ. γ. Παπαδοπούλου, Πουδάκογλου Δέσποινα Χαρ., Πεμπετζόγλου Ἐλισάβετ Παύλ., Παπακυρίλλου Ἐλισάβετ, Παπαϊωανίδης Λεωνίδας Χαρ., Πορλόγλου Μαγδ., Πορλόγλου Ἐλισάβετ, Σταμπουλόγλου Στ., Θεοδόσιος, Σαχίνογλου Ἑλένη Σεραφείμ, Σουβερμέζογλου Δημ. Ἐλευθ., Σαρόγλου Χαράλαμπος Ι., Σπυριδωνίδης Στέφανος, Στυλιανίδης Χρῆστος Ι., Σαραφίδης Κλήμης Ι., Σεφέρογλου Ἐλισάβετ, Σιαμλόγλου Ἰωάννης Λάζ., Σινάνογλου Ἀνέστης, Σιαμλόγλου Εὐανθία, Σαρῆ Κεϊσογλου Βασίλειος Ἰωακ., Τσαλίκης Χρύσανθος, Τσιλινκήρογλου Εὐανθία Ἠλίου, Τοκάζογλου Σοφία Σάββα, Ἀθανάσιος, Ἰωάννης καὶ Γερβάσιος, Τοσούνογλου Κωνστ. Γεώργιος, Τσαμκόσογλου Ἀβραὰμ Ι., Τσακύρογλου Κυριάκος Ι., Τικανόσογλου Γεώργιος Α., Φερμάνογλου Ἰορδ. Γεσθημανή, Φιλιππίδης Βασίλειος, Φαράσαλης Θεόδωρος, Χ' Μάργογλου Βηθλεέμ, Χουρσόγλου Βασιλικὴ Ἠλία, Ἐλισάβετ καὶ Δέσποινα, Χ' Ἀβραάμογλου Λάζαρος ἢ Λάζο ἢ Χατζαπάχογλου Λάζαρος, Χ' Ἀναστασίου Ἀβραὰμ καὶ Εὐθύμιος, Χ' Στεφάνου Ἐλισάβετ, Χ' Φωτίου ἢ Κεζίρογλου Ἐλισάβετ Β., Χ' Ἀναστάσογλου Ναζίκο, Χ' Ἀρσλανίδης ἢ Χ' Ἀσλανίδης, Ἀβραὰμ Χ' Προδρόμου, Χηδήρογλου Σοφία Προδρ.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ

Ἀναστασιάδης Ἀναστάσιος, Βουτυρᾶς ἢ Ψάλτης Φώτιος, Βιτάλη Ἄννα, Βαλασίδου Γ. Ἀφένδρα, Ἑλένη καὶ Εὐαγγελία, Βολασίδης Νικόλαος, Γεωργαντίδης Γεώργιος, Γκόγκου Εἰρήνη, Ζαφαρίκα Ν. Αἰκατερίνη, Ζαμπογιάννης Εὐφράνθη καὶ Χαράλαμπος, Καφετζῆς Εὐστρ. Σπῦρος, Μ. Θεόδωρος, Καρμίρης Ε. Ἀναστάσιος, Καραφετζῆς Ν. Εὐστράτιος, Κασίμης Ε. Διογένης, Κασίμη Ι. Βασιλική, Κωνσταντινίδου Χρυσὴ καὶ Ἀργυρώ, Καλφοπούλου Ἀντ. Ἑλένη, Λιόγκαρη Φανή, Μαυρόπουλος Ν. Ἰωάννης, Μόσας Β. Στράτος, Μόσα Β. Εὐμορφοῦλα καὶ Αἰκατερίνη, Μαλλιαροῦ Ἀλεξάνδρα, Ματζίνας Σπ., Ματζίνα Καντίτσα, Νάνου Ι. Σουλτάνα, Παπαδόπουλος Μ. Ἰωακείμ, Παπαγεωργίου Δημ. Ἄννα, Πατσᾶς Δ. Κωνσταντῖνος, Σπυρίδης Κ. Σπῦρος, Χαλέμος Π. Κωνστ., Χουρμέντης Ι. Χρ., Χατζηδημητρίου Τσουκαλᾶ Στυλιανή.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΓΚΥΡΑΣ

Ἀνέσογλου Ἀν. Μιχαήλ, Ἀδαλόγλου Δ. Γεώργιος, Γιαρίμογλου Δ. Ἑλένη Γιοβάνου Ἀναστασία, Γρηγορίου Ἀλεξάνδρα, Δασκαλοπούλου Π. Ἐλισάβετ, Ἐξάρχου Ἰωσὴφ Σαλώμη, Ἐμπέογλου Γ. Κυριάκη, Ἀναστάσιος, Ἀθανάσιος, Κλήμης, Μιχαήλ, Ἐκτάροφλου Ι. Βαρβάρα, Κιρτσόγλου Ι. Μαρία, Καμπερίδης Κυρ. Συμεών, Καρασάβογλου Παν. Σταῦρος, Μακαρήσογλου Ι. Ἡρακλῆς Νικολάογλου Ἰωάννης, Πεστιμαλτζόγλου Κυριακή, Πελδοσλοῦ Σαβ. Μιχαήλ, Σταυρίδου Εὐανθία, Σεραφειμόγλου Στ. Ἀναστασία καὶ Μαρία, Σπαρταλόγλου Γ. Γεσθημανή, Σάββας, Ἐπαμεινώνδας, Ἀναστάσιος, Ἠλίας, Δωροθέα, Τσουλόγλου Γ. Ἰωάννης, Τζανκιλόγλου Ι. Δέσποινα, Τσουλόπουλος Β. Χριστόφορος, Χότζογλου Κυρ. Νικόλαος, Χ' Παναγιώτογλου Ν. Μαρία, Χ' Ἐφραίμογλου Κ. Δέσποινα.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀβραμίδου Ι. Χρυσούλα, Ἀλκμήνη, Ἄννα, Μιχαὴλ καὶ Γεώργιος, Ἀντωνιάδου Α. Μαρία καὶ Ἀθηνᾶ, Ἀργυρόπουλος Δ. Χρ., Ἀκτημᾶς Σταῦρος, Βερανίδου Στεφ. Ἀννίκα, Βεζυρτζόγλου Α. Σοφία, Βεργίδου Κ. Ἄννα, Διομήδους Δημ. Μαίρη, Ζούκης Ι. Δημήτριος, Θεοδωρίδου Γ. Μάρθα, Θεοδώρου Χαραλάμπους Ἄννα καὶ Φωτεινή, Ἰωάννου Χρ. Ἐλευθέριος, Καραμανλῆς Θ. Μιχαήλ, Καζαμία Θανάσ. Ἀναστασία, Κουρτίδου Ι. Ἄννα, Κοκκωνίδου Α. Ἄννα, Καραμανλίδου Γ. Μαρίκα, Κιουρκτζίδης Α. Κῶτσος, Μαυρίδης Α. Ἰωάννης, Μαλκαζὰν Π. Γεώργιος, Μπιτζακτζῆς Δ. Ἐλευθέριος, Μπιπερλῆς Α. Δημήτριος, Παπαδόπουλος Δ. Γεώργιος, Πεχλιβανίδης Δημήτριος, Πεχλιβανίδου Σ. Ὀλυμπιάς, Παταχίδης Στ. Κωνστ. Προυδανούδα Γ. Μαριγώ, Παρδολίδης Δ. Ἀπόστολος, Πεταλᾶ Χρυσῆ Πετρόπουλος Βασίλειος, Ρουμπιὲ Χρ. Ἀπόστολος καὶ Γεώργιος, Σουβατζῆ Π. Μαριόρα, Σταφυλοῦδα Βασιλική, Τοποζοῦδα Γ. Καλλιόπη, Τζιλιέρογλου Δ. Σταῦρος, Τσαούσενα Κωνστ. Ἑλένη Χ., Τραντίδης Δ. Ἰωάννης, Φικιλιώτισσα Πέτρ. Μαριγώ, Χρηστίδης Χ. Δημήτριος, Χ' Ἀντωνίου Χ' Δημήτριος, Χαρισιάδης Μ. Ἀστέριος, Χαραλάμπους Δημ., Χ' Γιαννάκη Χαρίκλεια.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΡΗΝΗΣ

Ἀνδραλῆ Παναγ. Θεοδώρα, Ἀσλάνης Στυλιανός, Ἀγάπης Ν. Δημήτριος, Βούρλου Κυριάκου Κατίνα, Βαλαλῆς Ἀνδρέας, Βούρλου Μιχαὴλ Πάτρα γ. Ρόσβουλα, Γεωργουδάκη Νικ. Βενετία, Γερανιοῦ Κωνστ. Μαρουκή, Γιαννουλάκη Ἀγγελικὴ Δημητρίου, Γιανναρόπουλος Γ. Ἀλέκος, Δούκας Δημ. Ἰωάννης, Δεληθεοδωρῆ Δημ. Αἰκ., Δασκαλάκη Μαρία Ἀθανασίου, Δασκαλάκης Ἀθαν. Ἰωάννης καὶ Δημοσθένης, Ἐπιτρόπου Κωνστ. Ἀφροδίτη, Ἐγγλέζος Γεωργίου Παναγιώτης, Θεοδοσίου Κυριάκου Σῖμος, Κοκκοῦ Ἀντωνίου Μαρία, Καρατζᾶς Σπ. Σταμάτιος, Καράβα Κωνστ. Φιλιά, Κιουζέπης Κ. Δημήτριος καὶ Ἄρτεμις, Καρακατσάνη Κ. Μαρία, Κιορπέση Στ. Χρυσάνθη, Καραθανάσης Ι. Ἀντώνιος, Καζανᾶ Ἰωάν. Κυριακοῦλα, Κουτσουβίδης Κωνστ. Ἰωάν., Καρμοίρη Μαρία Ἀρχοντοῦλα, Καναβαράκη Μαρ. γ. Μοσχονᾶ, Κάλας Γεωργίου Χρ., Κιοσὲ Νικολάου Μαρία, Καλιμντὸς Ἀντωνίου Δημ., Καλλιτεράκη Δημ. Καλλιόπη, Κουζούμης Γεώργιος καὶ Ἰωάννης, Κοϊδάκης Κωνστ., Λινάκη Ματθαίου Σοφία καὶ Γεώργιος, Μοναστιρλῆς Γεωργ. Σταματίου, Μαστρομανώλης Σ. Ἰωάννης, Μακρογιάννης Δημητρίου Θεόδωρος καὶ Ἰωάννης, Μήμινα Στασία, Μοναστιρλῆ Διαμαντῆ Ἀνθία, Μαστρομανώλης Σταμ. Πολυξένη, Ἐμμανουὴλ καὶ Κλέων, Μποστάνη Ι. Εἰρήνη, Μίκα Φωκίωνος Εἰρήνη καὶ Νικόλαος, Μαμωνίδης Ι. Ἀλέξανδρος, Ντασλῆ Ἰωάννου Μαρία γ. Παρμαξῆ, Παπαζογλάκη Κ. Ἀφροδίτη, Πουναρτζῆς Πέτρου Ἰωάννης, Πικριδᾶς Ν. Ἀντώνιος ἢ Διακάκης, Παπαδόπουλος Ἐμμανουὴλ Στέλιος, Προβατάρης Κωνσταντῖνος καὶ Σοφία, Παπάζογλου Ἰωάν. Ἄννα, Ρόσβογλου Στεφ. Νικόλαος, Σκούλικα Σ. Ἄννα, Τσιφτάλη Ι. Ἄννα, Τσιμπούκα Α. Κλειώ, Τσουροῦς Γ. Ἰωάννης, Τσεπνοῦ Ἀρετή, Ταγιάκα Στυλιανὴ καὶ Αἰκατερίνη, Τζοκάκης Α. Δημήτριος, Τζίκα Κ. Χρυσάνθη καὶ Καλλιόπη, Τρυφερὸς Δ. Νικόλαος, Ὑψηλάντης Α. Ἰωάννης, Χρυσάκης Α. Κυριάκος, Ψαρροῦ Νικ. Ἀργυρώ.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΥΖΙΚΟΥ

Ἀλεξανδρίδου Κ. Μαρίκα, Ἀναγνώστου Κ. Ἀθανάσιος, Ἀράπογλου Ν. Ἀθηνᾶ γ. Λύκα, Ἀγγελίδου Π. Σουλτάνα, Βούλα Ἀγλαΐα συζ. Κ. Πανακάκη, Βαφειάδης Α. Βασίλειος, Βουλγαράκης Θ. Δημήτριος, Γκρόζου Δ. Κυριακή, Γαϊτάνου Δ. Ὄλγα συζ. Σέργιου, Δζακύρ Κλημάντου Καλλιόπη, Δάγγουλας Αἰμιλιανός, Ἠλιάδου Η. Φωτεινή, Καπλανίδου Οὐρανία, Καλλαθέρης Χ' Α. Παντελῆς, Καρατζίκης Ξ. Ἀλέξανδρος, Κριθαρέλης Στέφανος, Κρίτσου Ν. Εὐφροσύνη, Καραγιαννάκη Ι. Κυριακίτσα, Κυρλῆ Π. Σοφία, Κιουρτζίδης Α. Σεραφείμ, Λαδόπουλος Σ. Εὐστράτιος, Λύκα Α. Ροδόσταμος, Λαγὲρ Κ. Καλλιόπη, Λαζόπουλος Ε. Δημήτριος, Λαζαρῆς Θεόδωρος, Μορφιάδου Ν. Ἀνθή, Μαυρίδου Δέσποινα, Μαμὴ Ἀθαν. Κυριακίτσα, Μανίτσα Α. Γαβριήλ, Μακαροῦς Ἀθανάσιος, Μαραντζόλη Γ. Γεώργιος, Μπεκιάρη Χρ. Κανάκη, Μαρτσινιώτου Δ. Μαριάνθη, Παντελῆ Σουλτάνα, Παπαμιχαὴλ Κ. Στυλ. σ. Ι. Διαμαντῆ, Παπασταύρου Κυρ. Ἀναστάσιος, Πογιαντζῆ Κ. Κυριακή, Πιστικὸς Θεόδωρος, Πανάκης Νικόλαος, Σιταρᾶ Θηρεσία καὶ Θάλεια, Σκουράκη Ι. Δημ. καὶ Εὐαγγελίτσα, Σταματόγλου Εὐθυμία, Σακαλόγλου Ι. Μαρία, Σκαμνιώτου Κ. Βασιλική, Σαραϊνίδου (Κανακ.) Μαριγώ, Τσαπαρλῆ Δ. Μανώλη, Τσογένης Ἰωάν. Γεώργιος, Τσίλια Φωτεινή, Τσάγγενα Βασιλική, Φοίκης Ν. Γεώργιος, Χριστομόγλου Χρ. Παναγιώτης, Χ' Κάλφα Κ. Κωνστ., Χ' Ἀντωνιάδου Π. Μελπομένη.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΥΔΩΝΙΩΝ, ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΞ

Ἀποστολίδης Εὐάγ. Ἀργυρ., Ἀρτίκη Ἀθανασία Χριστοδ. γ. Σκοπελίτου, Ἀθηναῖος Ἀριστείδης Ι., Ἀχλάτη Μαρία Δημ., Βαρελτζῆ Ἀσπασία χήρ. Ἀντωνίου γ. Ἀρμενοτσόγλου, Βιολατζῆ Μαρία Τριανταφυλ., Γαϊτάνογλου Δέσποινα Ἰγνατ., Ζαβουργιανὸς Ἀντώνιος Δημητρ., Ἰορδανίδου Κρυσταλλία Κωνστ., Κάρλου Ἑλένη τοῦ Νικολάου, Κοντοστάθη Καλλιόπη Παναγῆ, Κοκκινέλης Φώτιος Δημητρ., Καλδῆς Δημήτριος Ἀθαν., Λαμπρέλης Γεώργιος, Μαμουνίδου Δέσποινα Νικολ. Μαμουνίδης Εὐστράτιος Νικολ., Μαντζουράνης Κωνστ. Εὐστρ., Δημήτριος, Παρασκευὴ καὶ Καλλιόπη, Μπουνιόζου Μαριάνθη Δημ., Ξεταριώτου Φανῆ Α., Πισσᾶς Κ. Ἰωάννης, Περγαμηνὸς Νικόλαος Γεωργ., Πολυχρόνης Μιχαὴλ Ι., Παρδάκα Ἀργυρὼ Α., Παταχιούτη Εὐστρατία Δημ., Ρώμανος Κωνστ. Γ., Σκοπελίτου Μελπομένη γ. Δ. Σταμπουλῆ, Σαρρηγιάννη Ζωγραφὼ Ι., Σισμάνη Βασιλικὴ Γ., Φλωρῆς Ἀχιλλεὺς Δ., Ψυρούκη Α. Βιργινία.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Καμαράδου Νικόλαος, Ἀργύριος καὶ Φρόσω, Τσαλόπουλος ἢ Τζάλας Δημήτριος.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΟΛΩΝΙΑΣ

Ἀμανάτογλου Κ. Δέσποινα, Ἀϊδινίδου Ε. Σταυροῦλα, Ἀλφαντίδης Θ. Μιχαήλ, Ἀλεξιάδη Χατζῆ Ἑλένη, Χαρίκλεια, Οὐρανία, Ἔλλη, Βαλαβανίδου Θ. Δέσποινα, Γρηγοριάδης Στ. Κυριάκος, Γαβριηλίδης ἢ Θεοχαρίδης Γαβρ. Λαζ., Γρηγοριάδου Χριστ. Σοφία, Γρηγοριάδης Ι. Σταῦρος, Γρηγοριάδου Θ. Δέσποινα, Γαλεάδης Κ. Ἰωάννης, Γενιτίδης Θ. Σάββας, Γρηγοριάδης Κ. Ἀνδρέας, Γαργασίδου Μαρία σύζ. Ἐλ. Τσιρ., Δασκαλίδης Κ. Γεώργιος, Δουρμούσογλου Εὔχαρις, Ἑρμείδου Π. Σπυρίδων, Παναγιώτης καὶ Φωτεινή, Ἠλιάδου Π. Ἀναστάσιος, Θωμαΐδης Χρ. Ἰωάννης, Θωμαΐδου Δαυΐδ Δέσποινα, Ἰωαννίδης Ἠλ. Ἀναστάσιος, Ἰωαννίδης Σ. Γεώργιος, Ἰακωβίδου Σ. Ἑλένη, Ἰωαννίδης Ι. Σάββας, Καρατζόγλου ἢ Μαυρίδης Στ. Ραφαήλ, Κωνσταντινίδου Γ. Θεοδώρα, Κουρτίδης ἢ Παπαδόπουλος Π. Θεόδ., Κουγιτσάκογλου Ἀγγελική, Σοφία, Μακρίνα, Βικτωρία, Εὔχαρις, Κιρμανίδης Μ. Ἠλίας, Καζαντίδης Α. Ἀντώνιος, Κερκενίδου Α. Παρθένα γ. Παπαδοπ., Κερκενίδης Συμεὼν γ. Παπαδοπ., Κόσογλους Μ. Νικόλαος, Κολέσογλου Κ. Θεόδωρος Κυριακοῦ Α. Κυρασσώ, Κεϊβανίδου Στ. Βασιλική, Λαζαρίδης Ἠλίας, Μουδούσογλου Κ. Ἰωάννης, Μαυρομματίδης Α. Ἰωάννης, Μιχαήλογλου Ν. Μιχαήλ, Ξανθόπουλος Η. Ἀθαν., Ὀρφανίδης Γ. Μιχαήλ, Παπαδόπουλος Ἀριστ. Εὐκλίδης καὶ Καλλιμόρφη, Παπαδόπουλος Μ. Μιχαήλ, Παπαδοπούλου Α. Ἰωάννης, Σπυρόπουλος Η. Ἰωάν., Σαραντίδου Μ. Μαρία, Στεφανίδης Θ. Ἠλίας, Σουκιούρογλου Κ. Πηνελόπη, Σαμλίδης Ι. Λάζαρος, Σαββαόγλου Γ. Οὐστᾶ Κυριακή, Τελγλου Ε. Παπαγεωργίου, Τσιρανίδης Α. Νικόλ., Τσιρανίδης Δ. Σάββας, Τζιρίκογλου Α. Ἰωάννης, Τσολλερίδου Ν. Παρθένα, Τουρναΐδου Π. Κυριακίτσα, Τσιλογλανίδης Δ. Παῦλος, Τσιλφόγλου Λ. Ἐλπίς, Ὑφασμοτεπενίδου Κυριακή, Ὑφαντίδου Κ. Κυριακοῦλα, Φεστερίδου Γ. Λεμόνα, Χαΐτα Παύλου Ἀναστάσιος, Χρηστοφίδης Γ. Κωνστ., Χαριτωνίδης Κ. Ἀθανάσιος, Χρυσανθίδης Θ. Χριστόφορος.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΙΖΥΗΣ

Ἀριστοβούλου Νικ. ἐφέντη Χρυσή, Ἀθανασίου Κανελλιά, Ἐμμανουήλ, Ἰωάννης καὶ Ζαχαρένια, Ἁμαξόπουλος Μ. Μπαχάρης, Ἀλμπάνη Α. Καλλιόπη, Ἀραμπατζῆς Ι. Κ., Ἀμπατζόγλου Δ. Ζωή, Διαμαντίδης Ε. Ἐμμανουήλ, Ζωγραφόπουλος Θ. Γωγράφος, Θεοδωρίδης Στ. Μιχαήλ, Κακκανᾶ Π. Ἀναστασία, Καξελτζῆς Δημ. Μηνᾶς, Κρυονερίτης Θ. Γεώργιος, Καραπαιδὶ Θ. Γεώργιος, Κατοπούλου Μανιώ, Καλογιάννη Κυπαρισένια, Λεκίδου Γ. Μαρούλη, Μιχαηλόπουλος Ε. Κωνστ., Μαυρουδόπουλος Κυριάκος, Νικολαΐδης Νικ., Νεραντζῆς Γεώργιος, Πολυχρόνης Στέργιος, Παπαγιαννίδης Ι. Κωνστ., Παπαδόπουλος Δ. Ἰωσήφ, Παπαδόπουλος Ν. Γεώργιος, Τριανταφυλλίδης Χ'' Παναγιώτης, Τριανταφυλλίδου Χ'' Π. Τζιβάνη, Τσουρποδῆ Π. Θεοδωρίτσα, Φωτιάδης Παράσχος, Χιώτου Γ. Κατίνα, Χρυσαφακίδου Β. Μελαχροινή, Χατζόπουλος Ν. Δημήτριος.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ
ΠΟΙΑΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΟΥΝ

Ἤρχισεν ἤδη ἡ ἐργασία πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀσφαλτοστρώσεως τῶν μεγάλων ὁδῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Περιχώρων καὶ ἐπεκτάσεως.

Αἱ ὑπὸ κατασκευὴν ὁδοὶ εἶνε ἡ ὁδὸς Λιοσίων, τῆς ὁποίας ἡ ἀσφαλτόστρωσις συμπληροῦται μέχρις Ὀκτωβρίου, ἡ ὁδὸς Κερατέας μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου, Ἐλευσῖνος μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου, Πειραιῶς—Θηβῶν μέχρι Δεκεμβρίου, Γλυφάδας μέχρι Δεκεμβρίου καὶ Μεσογείων μέχρι Δεκεμβρίου.

Ἡ ὁδὸς Κηφισσίας ἐλπίζεται νὰ ἀποπερατωθῇ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἀρθοῦν αἱ διαφοραὶ μεταξὺ ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων, ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁδοῦ.

Ἡ ὁδὸς ἀπὸ τέρματος λεωφόρου Συγγροῦ μέχρι Μπὰρ Παλαιοῦ Φαλήρου θὰ συμπληρωθῇ μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου. Ὡσαύτως θὰ διαρρυθμισθῇ ὁ σταθμὸς τοῦ Ἠλεκτρικοῦ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ, ὥστε νὰ διευκολύνεται ἡ συγκοινωνία ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.

Ἤδη ἤρχισεν ἡ διακοπεῖσα ἀσφαλτικὴ ἐπίστρωσις τῆς ὁδοῦ Δεληγιάννη πρὸς τοὺς σταθμοὺς Λαρίσσης καὶ Πελοποννήσου, ἐπαναλαμβάνεται δὲ προσεχῶς ἡ ἐργασία διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Ἐλευσῖνος.

Πληροφορούμεθα ἀφ' ἑτέρου ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν νέαν γενικὴν σύμβασιν περὶ ὁδοποιΐας, διὰ τῆς ὁποίας προβλέπεται ἡ κατασκευὴ διαφόρων ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, προεκηρύχθη ἤδη ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν 17ην τρέχοντος.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΟΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ἡ μικτὴ Κεντρικὴ ἐπὶ τοῦ Ἐνοικιοστασίου Ἐπιτροπή, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προέδρου τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν, τοῦ Γενικοῦ γραμματέως τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ γνωρίσῃ τὰς ἐπενεχθείσας ἐπὶ τοῦ Ἐνοικιοστασίου τροποποιήσεις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπεσχέθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι θὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν τροποποιήσεων ἵνα λάβωσι γνῶσιν τούτων οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Μεταξὺ τοῦ κ. ὑπουργοῦ καὶ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς κ. Βρεττοῦ διεξήχθη μακρὰ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου περὶ τῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων, καθ' ἣν ὁ κ. Βρεττὸς κατήγγειλε τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ὡς ἀντισυνταγματικὸν λόγῳ τοῦ ὅτι δι' αὐτοῦ καταργοῦνται συμβάσεις συναφθεῖσαι δι' ἐπισήμων συμβολαίων. Ἐξέφρασε δὲ τὸν ἐνδοιασμὸν ὅτι ἐφ' ὅσον ἐγένετο τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἀντισυνταγματικότητα, δὲν εἶνε παράδοξον ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν πλήρη διάλυσιν τῶν μισθώσεων τούτων. Ὁ κ. ὑπουργὸς παραδεχθεὶς τὴν ἀντισυνταγματικότητα τοῦ ἄρθρου ὑπεσχέθη νὰ εἰσηγηθῇ τὰ δέοντα παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Αὔριον πρόκειται νὰ συνέλθῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τὸ Ἀνώτατον Ναυτικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν θὰ ἀποφασισθῇ τίνες καὶ πόσοι ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν θὰ τεθοῦν εἰς διαθεσιμότητα. Θὰ συζητηθῇ ἐπίσης ἐὰν τὸ μέτρον θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς μαχίμους ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῇ ὡρισμένος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν, διότι ὑπάρχουν οἱ μισθοδοτούμενοι χωρὶς νὰ ἀναφέρεται ὀργανικὴ θέσις ἀνάλογος εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Τέλος θὰ ληφθῇ ἀπόφασις καὶ περὶ ἐλαττώσεως ὁρίου ἡλικίας εἰς τὰ βοηθητικὰ σώματα.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

Τὴν 7 1)2 πρωϊνὴν ὥραν τῆς χθὲς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11719 ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ σωφὲρ Κων. Κόντη καθ' ἣν ὥραν διήρχετο μετὰ μεγίστης ταχύτητος τὴν γέφυραν τοῦ Ἰλισσοῦ παρὰ τὴν συνοικίαν Ζωγράφου καὶ ἀκριβῶς ὄπισθεν τοῦ ὄρχου αὐτοκινήτων ἀνατραπὲν συνεπείᾳ ἀδεξιότητος τοῦ σωφέρ, κατέπεσεν ἐντὸς τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ ἐξ ὕψους πέντε περίπου μέτρων. Ἐκ τῆς πτώσεως ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ὁ σωφὲρ καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες Σάββας Πηγαδῆς, Σπυρ. Τσουτσιάνης καὶ Η. Κατσούλης. Ἅπαντες οἱ τραυματισθέντες μετεφέρθησαν εἰς τὸ Προσφυγικὸν Νοσοκομεῖον. Ἡ ἐνεργηθεῖσα ἀνάκρισις διεπίστωσεν ὅτι ὁ σωφὲρ διετέλει ἐν μέθῃ.

—Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς χθὲς πλησίον τοῦ Ἀμαρουσίου καὶ παρὰ τὸ 10ον χιλιόμετρον τῆς λεωφόρου τὸ ὑπ' ἀριθ. 12635 αὐτοκίνητον μάρκας Φόρτ, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ σωφὲρ Σ. Ἀμαραντίδου, ἐνῷ κατήρχετο τὴν λεωφόρον Κηφισίας, προσέκρουσε μετὰ σφοδρότητος ἐπί τινος λέβητος πλήρους ζεούσης πίσσης, χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν ἐπισκευαζομένην ὁδόν. Ἐκ τῆς συγκρούσεως τὸ αὐτοκίνητον ὑπέστη σημαντικὰς ζημίας, συνεπείᾳ δὲ τῆς ἐκτιναχθείσης ζεούσης πίσσης ὑπέστησαν σοβαρὰ ἐγκαύματα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματός των οἱ ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου ἐπιβαίνοντες Φιλ. Κύρου καὶ Ἑλένη Κ. Κοσμοπούλου. Ἐπίσης ἐγκαύματα ὑπέστη καὶ ὁ σωφέρ. Οἱ παθόντες μετεφέρθησαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον. Ἡ κατάστασίς των εἶνε κρίσιμος.

Τὸ δυστύχημα ἐπῆλθεν ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι δὲν ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ λέβητος φανός, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ὁ σωφὲρ ἵνα ἀποφύγῃ σύγκρουσιν μετ' ἄλλου αὐτοκινήτου ἔστρεψε τὸ αὐτοκίνητον πρὸς τὸ μέρος τοῦ λέβητος, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ὑπῆρχεν οὗτος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ

Τὸ συμβούλιον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν στελεχῶν τοῦ στρατεύματος κατὰ τὴν χθεσινήν του συνεδρίασιν ἐπεράτωσε τὴν κρίσιν του ἐπὶ τῶν ταγματαρχῶν τῶν βοηθητικῶν σωμάτων καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον θὰ ἀρχίσῃ κρῖνον τοὺς λοχαγοὺς τῶν μαχίμων ὅπλων.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διεβιβάσθη πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τὸ συνταχθὲν νέον σχέδιον νόμου περὶ συντάξεων τῶν ἀξιωματικῶν. Τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα ὡς ἐπαναληφθοῦν αἱ ἐργασίαι της.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΦΕΣΕΩΣ

Διὰ τοῦ συνταχθέντος νέου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν νόμου παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς δυσμενῶς κρινομένους παρὰ τῶν ἀναθεωρητικῶν συμβουλίων ἀξιωματικοὺς νὰ ἐφεσιβάλλουν τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον δευτεροβαθμίου συμβουλίου.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς νέας ἀποφάσεως ὁ ὑπὸ κρίσιν ἀξιωματικὸς θὰ τίθεται εἰς αὐτεπάγγελτον διαθεσιμότητα.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΝ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΩ

Ἐν Καρπενησίῳ τὴν νύκτα τῆς 28—29 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀρξαμένης τῆς ἐμποροπανηγύρεως ἐφονεύθη ἄγνωστον πρόσωπον, οὗτινος εἰσέτι δὲν ἀνευρέθη τὸ πτῶμα. Παρακαλοῦνται οἱ οἰκεῖοι τοῦ ἐξαφανισθέντος νὰ χορηγήσωσιν ἀμέσως πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς Καρπενησίου.

ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΣ

Ὑπεγράφη προεδρικὸν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τίθεται εἰς διαθεσιμότητα τῇ αἰτήσει του ὁ ὑποναύαρχος κ. Γεώργ. Πανᾶς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ οἰκογένεια Εὐδοκίμου Θ. Μποστανδζόγλου ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας εἰς ὅλους τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος αὐτῆς ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ λατρευτοῦ αὐτῆς υἱοῦ Ἰωάννου.

ΚΑΣΜΗΡΙΑ
Κατόπιν ἰσολογισμοῦ ξεπωλοῦμεν τὰ καλοκαιρινὰ καὶ χειμερινὰ κασμήρια. Ὅσα! Ὅσα! «ΠΑΖΑΡ» Στοὰ Ἀρσακείου.

ΔΙΑΒΗΤΙΚΟΙ. Οἱ πάσχοντες ἀπὸ ζαχαροδιαβήτην δύνανται νὰ στείλουν τὴν διεύθυνσίν των εἰς τὸ εἰδικὸν ἐργοστάσιον κατασκευῆς ἄρτου Ν. Θ. Ζωγράφου Ἀλιπέδου 16—18 Πειραιᾶ.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΟΥΛΕΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἡ Ἐπαγγελματικὴ Ὁμοσπονδία καὶ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Πειραιῶς ἀπεφάσισαν ὅπως τὴν 25ην τρέχ. μηνὸς συγκροτήσουν συλλαλητήριον διαμαρτυρίας κατὰ τῆς Οὔλεν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς τελείαν παραμέλησιν τῆς ὑδρεύσεως τοῦ Πειραιῶς. Αἱ διοικήσεις τῶν δύο τούτων ὀργανώσεων ἐν κοινῇ συσκέψει θὰ κανονίσουν τὰ τοῦ συλλαλητηρίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔλλειψιν ὕδατος, αὐτὴ προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Οὔλεν ὑδρεύεται ἀπὸ 7 μόνον φρέατα τοῦ Ρέντη καὶ ἀντλεῖ ἐλάχιστον ὕδωρ ἐξ αὐτῶν.

ΜΟΝΤΙΑΛ
ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΠΡΩΤΗ
Ο ΒΑΡΚΑΡΗΣ ΤΟΥ ΒΟΛΓΑ
ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΗ ΟΠΕΡΕΤΤΑ Σ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΙΚΗ Α. ΜΑΣΤΡΕΚΙΝΗ

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ «ΕΡΜΗΣ»
(ΠΡΩΗΝ ΒΟΥΡΔΕΡΗ)
46 ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 46
ΚΑΤΩΘΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ "ΕΡΜΗΣ,,
ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΕΝ ΗΡΞΑΤΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ
ὑπὸ τὴν νέαν διεύθυνσιν κ. κ.
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Σια

Β' ΔΙΕΘΝΗΣ
18 ΣΕΠΤ. - 3 ΟΚΤΩΒΡ.
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ
Πληροφορίαι:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΕΤΑΙΡ. "ΓΚΡΕΚΑ" ΒΟΥΛΗΣ 15
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΜΕΓ. ΣΠΥΡΑΚΗ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ "ΓΚΡΕΚΑ,,

ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ ΥΔΩΡ ΤΟΥ
VICHY
Πηγαὶ ἀνήκουσαι εἰς τὸ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ
VICHY CÉLESTINS
Εἰς ὁλοκλήρους φιάλας. Ἐπιβάλλεται εἰς τὰς παθήσεις τῶν νεφρῶν τῆς κύστεως, νεφρίτιδος, ψαμμιάσεως, καὶ ἀρθριτισμοῦ.
VICHY GRANDE-GRILLE Ἄριστον κατὰ τῶν παθήσεων τοῦ ἥπατος καὶ τῶν χολολίθων.
VICHY HOPITAL Κατὰ τῶν παθήσεων τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος.
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις. Ἐπιβάλλεται νὰ πίνετε νερὸ τῆς πηγῆς ποῦ θεραπεύει τὴν πάθησίν σας. Ἑκάστη φιάλη προερχομένη ἐκ τῶν πραγματικῶν πηγῶν φέρει τὸ ἔναντι σῆμα.
VICHY ÉTAT
Ἄλλα προϊόντα τῆς Ἑταιρίας VICHY
SEL VICHY-ÉTAT Ἄλας ἐξαγόμενον ἐκ τῶν ὑδάτων τοῦ VICHY εἰς πακέτα καὶ [illegible]
PASTILLES VICHY-ÉTAT 2 ἢ 3 μετὰ τὸ φαγητὸν διευκολύνουσιν αἰσθητῶς τὴν πέψιν.
COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT Μεταχειριζόμενοι τὰ comprimés Vichy μετατρέπετε [illegible] νερὸ εἰς ἀφρῶδες καὶ χωνευτικόν.
Εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα
ΘΕΡΙΝΗ ΔΙΑΜΟΝΗ. Ἡ θελκτικωτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλην λουτρόπολιν καὶ ἡ εὐθυνοτέρα. Προγράμματα τῶν ἑορτῶν καὶ ὁδηγοὺς τῶν ἐν VICHY Ξενοδοχείων μετὰ τιμῶν, κρατοῦμεν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς αἰτοῦντος καὶ δίδομεν πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν πληροφορίαν.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σια
ΑΘΗΝΑΙ ΑΘΗΝΑΣ 51

3Η ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΠΕΡΙΠΛΟΚΗ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑΞΥ κ. κ. ΖΑΪΜΗ ΚΑΙ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΝ ΔΕΝ ΤΩ ΔΟΘΟΥΝ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ

Ἀργὰ τὴν νύκτα ἡ κατάστασις περιεπλάκη ἀπροόπτως συνεπείᾳ ἐπεισοδίου μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. Τσαλδάρη, αἱ ἐπὶ τοῦ ὁποίου λεπτομέρειαι ἔχουν, κατὰ γνωσθείσας ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ὡς ἑξῆς·

Ὁ κ. Τσαλδάρης, λαβὼν γνῶσιν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῶν μετὰ τὸ πέρας τοῦ χθεσινοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γενομένων ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δηλώσεων, αἵτινες δημοσιεύονται ἀλλαχοῦ, περὶ τὴν 1ην πρωϊνὴν ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ κ. Ζαΐμη, πρὸς τὸν ὁποῖον διεμαρτυρήθη ζωηρῶς διὰ τὸ περιεχόμενον τῶν δηλώσεων τούτων, αἵτινες ἐμφανίζουν ὡς ληφθείσας ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι δὲν ἐλήφθησαν, ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τῶν συζητηθέντων ἐν τῷ Συμβουλίῳ θεμάτων.

Ὁ κ. Τσαλδάρης προσέθεσεν ὅτι κατὰ τὴν ἐκ τοῦ χθεσινοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποκομισθεῖσαν ἐντύπωσίν του οὐδεμία ἐλήφθη ἐν αὐτῷ ἀπόφασις, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον διεπιστώθη προσέγγισις ἀπόψεων ὡς πρὸς τὰ ἐπίμαχα θέματα τῆς ἐκδοτικῆς Τραπέζης καὶ τῆς σταθεροποιήσεως, ἀπόκειται δὲ εἰς τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ λάβῃ ὁριστικὰς ἀποφάσεις· πρὸς τοῦτο δὲ ἀκριβῶς καὶ ἐκλήθη τοῦτο. Κατὰ συνέπειαν, αἱ περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐπίσημοι βεβαιώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἔρχονται εἰς ἀντίφασιν πρὸς τὴν πραγματικότητα, ἀντίφασιν τὴν ὁποίαν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ σημειώσῃ ἰδιαιτέρως καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ δι' αὐτήν, δεδομένου ὅτι ἂν αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπηχοῦν τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἐντύπωσιν τότε ὁ ἴδιος (ὁ κ. Τσαλδάρης) θὰ ἐνεφανίζετο εἴτε ὡς ἀπὼν εἴτε ὡς μὴ ἐννοήσας καλῶς τὰ διαμειφθέντα ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην ὅτι εἶνε διατεθειμένος ν' ἀνακαλέσῃ τὰς δηλώσεις του **προκαλούμενος**. Ὁ κ. Τσαλδάρης, ἀνταπαντῶν τότε, ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὅτι, κατὰ τὴν ἀντίληψίν του, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀνακαλέσῃ ἄνευ ἑτέρου δηλώσεις μὴ ἀνταποκρινομένας εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Τσαλδάρης προσέθεσεν ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μετάσχῃ τοῦ σημερινοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἂν δὲν τῷ παρείχοντο ἱκανοποιητικαὶ ἐξηγήσεις.

Πιστεύεται ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας, τὸ ἐπεισόδιον θὰ διευθετηθῇ, τοῦ κ. Ζαΐμη παρέχοντος τὰς δεούσας ἐξηγήσεις.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΕΙΣ ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Η ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

ΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ἡ οὐσιωδεστέρα διαφωνία, ἡ διαπιστωθεῖσα κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνάντησιν τῶν κ. κ. Καφαντάρη—Τσαλδάρη—Διομήδους—Μαξίμου σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόσχισιν τοῦ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀφεώρα τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων τοῦ διὰ λ)σμὸν τῆς Τραπέζης κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος.

Κατὰ τὸ ὑφιστάμενον σχέδιον, ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα ἐπρόκειτο ν' ἀποζημιώσῃ τὴν Ἐθνικὴν διὰ τὰ εἰς χρυσὸν καλύμματα τοῦ διὰ λ)σμόν της κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος, τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν ἀνέρχονται εἰς 3 1)2 ἑκατομμύρια λιρῶν, διὰ τοῦ ἰσοτίμου αὐτῶν εἰς δραχμὰς εἰς τὴν τρέχουσαν σημερινήν των ἀξίαν (1250 ἑκατομμύρια δραχμῶν). Τὸ τοιοῦτον ἐθεωρεῖτο ὡς δικαία ἀποζημίωσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν γνώμην τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Διομήδους τὸ εἰς χρυσὸν κάλυμμα ἀπετέλει μέρος τῆς περιουσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἀφοῦ, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἰδίων, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἐκλονίζετο ἄνευ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης.

Ἀπ' ἐναντίας οἱ κ. κ. Μάξιμος καὶ Τσαλδάρης ὑπεστήριξαν ὅτι τὸ τοιοῦτον θ' ἀπετέλει ἀλόγιστον πλουτισμὸν τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ, καθ' ὅσον τὰ εἰς χρυσὸν καλύμματα κατ' οὐδένα τρόπον δύνανται νὰ λογισθοῦν ὡς περιουσία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀποτελοῦντα ἀντίκρυσμα τοῦ διὰ λογαριασμόν της κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος, ἀντίκρυσμα μάλιστα κτηθὲν ὑπὸ τῆς Τραπέζης διὰ τοῦ ἐκχωρηθέντος αὐτῇ ἐκδοτικοῦ προνομίου τοῦ ὁποίου παρακολούθημα εἶνε τὰ εἰς χρυσὸν καλύμματα.

Ἀπέμενε φυσικὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ της προνομίου πρὸ τῆς λήξεώς του.

Μετὰ τὴν συνάντησιν τὸ ζήτημα παρέμεινεν ἐκκρεμές, ἑκάστου διατηρήσαντος τὰς γνώμας του. Κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἐπελθούσης εἰς τὴν προχθεσινὴν σύσκεψιν συμφωνίας κατ' ἀρχὴν περὶ ἱδρύσεως χωριστῆς Τραπέζης, ὁ κ. Καφαντάρης καὶ μετ' αὐτὸν ὁ κ. Τσαλδάρης ἀνέπτυξαν τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν καλυμμάτων. Ἀμφότεροι ἐπέμειναν εἰς τὰς ἀπόψεις των καὶ τέλος, ἀφοῦ ἔλαβον μέρος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν συζήτησιν, προὐτάθη ἐκ μέρους τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἡ σύγκλησις συμβουλίου ἐμπειρογνωμόνων ἵνα ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Καὶ ἡ πρότασις μὲν αὕτη, ἣν πρώτη ἡ «Πρωΐα» ὑπεστήριξεν ἐγένετο δεκτὸν προέκυψεν ὅμως ἑτέρα διαφωνία ἐπὶ τῆς συνεπείας τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τούτου. Ἐγένετο μὲν θετὴ ὑπὸ πάντων, ὅπως ἡ ἀπόφανσις τοῦ συμβουλίου ἐμπειρογνωμόνων ἔχῃ συμβουλευτικὴν μόνον ἰσχὺν διὰ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὑπεστηρίχθη ὅμως παρὰ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν ὅλων—πλὴν τοῦ κ. Τσαλδάρη,—ἡ ἄποψις ὅτι μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐμπειρογνωμόνων ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ ληφθῇ κατὰ πλειοψηφίαν καὶ ὡς τοιαύτη νὰ γίνῃ ἀδιαμαρτυρήτως δεκτὴ ὑπὸ πάντων.

Ὁ κ. Τσαλδάρης δὲν συνεφώνησεν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὑποστηρίξας τὴν ἄποψιν ὅτι τὸ ζήτημα εἶνε τοιαύτης σημασίας ὥστε νὰ μὴ τῷ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τῶν προτέρων δέσμευσις νὰ δεχθῇ τὴν κατὰ πλειοψηφίαν ἀπόφασιν, θελήσας νὰ ἐπιφυλάξῃ ἑαυτῷ ἐλευθερίαν δράσεως καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔμειναν τὰ πράγματα κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον, θὰ ἐξακολουθήσῃ δὲ ἡ συζήτησις κατὰ τὸ σημερινὸν διὰ τὴν 7ην μ.μ. συγκληθησόμενον ὑπουργικὸν συμβούλιον, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ληφθοῦν πλέον ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς σταθεροποιήσεως ἐπῆλθε συμφωνία ὅπως αὕτη γίνῃ νόμῳ, μετὰ παρέλευσιν ὅμως ἑπταμήνου, ὁπότε ἐλπίζει ὁ μόνος διαφωνήσας ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσαλδάρης, ὅτι θὰ ὑπάρχῃ ἡ γενικὴ κατάστασις τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ διατρέχῃ κινδύνους ἀποτυχίας ἡ νόμῳ σταθεροποίησις.

ΔΙΕΚΑΝΟΝΙΣΘΗ

ΤΟ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου, αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς διακανονισμὸν τῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν σερβικῶν πολεμικῶν χρεῶν ἔληξαν, ὑπεγράφη δὲ ἡ σχετικὴ συμφωνία.

Κατ' αὐτὴν τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν χρεῶν ὁρίζεται εἰς εἰκοσιπέντε καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια λιρῶν, θὰ ἐξοφληθῇ δὲ δι' ἑξήκοντα δύο ἐτησίων δόσεων, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων, καταβλητέα ἐντὸς τοῦ 1927, ἀνέρχεται εἰς 150 χιλιάδας λιρῶν.

Ἡ δευτέρα δόσις ὡρίσθη εἰς 200 χιλιάδας λιρῶν, ἡ τρίτη εἰς 250 χιλιάδας. Ἀπὸ τοῦ 1930 μέχρι τοῦ 1935 θὰ καταβάλλωνται ἐτήσιαι δόσεις 300 χιλιάδων λιρῶν, αὐξανόμεναι, μετὰ τὸ 1942, βαθμιαίως μέχρις 600 χιλιάδων.

ΛΗΞΙΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἀπεργία τῶν αὐτοκινητιστῶν Καβάλλας ἔληξε γενομένων ἀπὸ τῶν τῶν αἰτημάτων τῶν ἀπεργῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Ο κ. ΖΑΪΜΗΣ ΑΝΕΚΟΙΝΩΣΕΝ ΟΤΙ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΣ ΕΙΝΕ ΠΛΗΡΗΣ

ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ, ΛΕΓΕΙ, ΟΥΣΙΩΔΗ ΣΗΜΕΙΑ ΠΡΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΕΣ ΤΗΝ ΕΠΕΛΘΟΥΣΑΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΝ

Ζωηροτάτη ἀπὸ τῆς πρωίας χθὲς ἐσημειώθη κίνησις μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἀποβλέπουσα εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς ὁμαλῆς ἐξελίξεως τῆς συζητήσεως, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ διεξαχθῇ τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὁποίας εἶχεν ἐξαρτηθῇ αὐτὴ αὕτη ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐπισκεφθεὶς ἀλληλοδιαδόχως τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς κ.κ. Μιχαλακόπουλον, Παπαναστασίου καὶ Μεταξᾶν κατέστησεν αὐτοὺς ἐνημέρους τῶν πορισμάτων του ἐκ τῆς προχθεσινῆς τελικῆς συνομιλίας τὴν ὁποίαν εἶχε μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ἐκ τῶν πορισμάτων τῆς συνομιλίας ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστόν, εἶχε μετάσχῃ καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Διομήδης, ἐγένετο συζήτησις εἰς ἰδιαιτέρας συνεργασίας τῶν κ.κ. Διομήδη καὶ Δροσοπούλου μετὰ τῶν κ.κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Μεταξᾶ.

Ἡ δημιουργηθεῖσα ἐντύπωσις ἐκ τῆς ὅλης ἀναφερθείσης κινήσεως καὶ ἐκ τῶν γενομένων ἀνακοινώσεων ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως συνέπιπτεν εἰς τὸ ὅτι ἡ κατάστασις εὑρίσκετο εἰς κρίσιμον σημεῖον.

Ὑπὸ ἀτμόσφαιραν ἀνησυχητικὴν ἡ δημιουργία τῆς ὁποίας ὠφείλετο κυρίως εἰς τὴν τηρηθεῖσαν ἐπιφυλακτικότητα εἰς ἀνακοινώσεις ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Τσαλδάρη ὡς πρὸς τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα τῆς προχθεσινῆς συνομιλίας των, συνῆλθε τὴν 7ην ἑσπερινὴν περίπου εἰς συνεδρίασιν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ.

Ἡ συνεδρίασις παρετάθη μέχρι τῆς 10ης νυκτερινῆς ὥρας.

Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀπεχώρησε τῆς συνεδριάσεως ἀνήγγειλεν ὅτι ἐπετεύχθη συμφωνία, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀπελθὼν μετ' ὀλίγον ἀνεκοίνωσεν, ὅτι διεπιστώθη σημαντικὴ προσέγγισις ἀπόψεων.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία εἶνε πλήρης καὶ ἐρείδεται ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος κατευθύνσεων τῆς Κυβερνήσεως ἐνῷ ὁ κ. Τσαλδάρης, τελευταῖος ἀποχωρήσας ἐκ τῶν ἀρχηγῶν, παρετήρησεν ὅτι μόνον προσέγγισις τῶν ἀπόψεων διεπιστώθη καὶ ὅτι ἡ συμφωνία θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἑσπέραν τῆς αὔριον (σήμερον) νέας συνεδριάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρακληθεὶς νὰ διευκρινίσῃ τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν ἀκριβῶς ἡ συνεδρίασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προέβη εἰς τὰς ἑξῆς ἀνακοινώσεις:

— Κατ' ἐμὲ ἡ συζήτησις ἐξηντλήθη οὐσιαστικῶς. Κατετέθησαν δὲ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς δύο σχέδια ἀνακοινωθέντων, ἓν ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ ἕτερον ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου. Ταῦτα παρέλαβεν ὁ κ. Τσαλδάρης ἵνα ἐγκρίνῃ τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν, ἢ νὰ διατυπώσῃ τρίτον.

»Ἐὰν ὑπάρχῃ μία διαφορὰ γνώμης—καὶ ὄχι διαφωνία—ἡ διαφορὰ αὕτη εἶνε ἐπὶ μιᾶς λεπτομερείας, δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν καλυμμάτων».

ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΝ ΤΩ ΥΠΟΥΡΓΙΚΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΥΣΙΩΔΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ κ.κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας μας ἐν τούτοις πληροφορίας, ἡ ἀντίληψις τῶν κύκλων τῶν εὑρισκομένων εἰς στενὴν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἡγέτου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρη εἶνε ὅτι ναὶ μὲν ἐπῆλθε κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον προσέγγισις ἐπὶ ὡρισμένων σημείων τῶν διϊσταμένων ἀπόψεων, ἀλλ' ὅτι ἡ προσέγγισις αὕτη δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐπῆλθεν ἐπὶ τῶν οὐσιωδῶν σημείων, παραμεινασῶν μόνον τῶν λεπτομερειῶν πρὸς συζήτησιν. Ἡ συζήτησις ἔθιξε τὰ ἐπίμαχα θέματα κατὰ σειράν, λόγῳ δὲ τοῦ προκεχωρηκότος τῆς ὥρας διεκόπη ἵνα συνεχισθῇ σήμερον. Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις λοιπὸν ταύτας ἡ σημερινὴ συζήτησις θὰ εἶνε ἐπίσης σπουδαία, δεδομένου ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συζητηθῶσι μόνον αἱ λεπτομέρειαι τῶν περὶ οὗ πρόκειται ἀπόψεων, ἀλλὰ καὶ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀποδίδει σπουδαίαν σημασίαν καὶ ἐκ τῆς λύσεως τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ὁριστικὴ συμφωνία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. Τσαλδάρης, δεχθεὶς ἀργὰ τὴν νύκτα συντάκτην μας, καθώρισε διὰ τῶν κάτωθι ἀνακοινώσεών του τὴν θέσιν τῶν ὑπὸ κρίσιν οἰκονομικῶν προβλημάτων μετὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον

«Κατ' ἀρχήν, εἶπε, ἐγένετο πράγματι ἀποδεκτὴ ἡ διαίρεσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἡ ἵδρυσις νέας ἐκδοτικῆς τοιαύτης. Εἰς τὸν καθορισμὸν ὅμως τῶν ὅρων, προσέθεσε, προέκυψαν ζητήματα τόσον οὐσιώδη καὶ ἀναγόμενα εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν κατόχων τῶν τραπεζογραμματίων, ὥστε ἐκ τῆς διευθετήσεως αὐτῶν νὰ ἐξαρτᾶται αὐτὴ αὕτη ἡ πραγματοποίησις τῆς διαιρέσεως τῆς Τραπέζης. Ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν δὲν ἐπῆλθε προσέγγισις τῶν ἀπόψεων.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος, τὸ ἀκριβὲς εἶνε, συνέχισεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ὅτι διεπιστώθη συμφωνία ὡς πρὸς τὴν ἐν προκειμένῳ πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ καθορισθεῖσα πολιτικὴ συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ σταθεροποίησις θὰ πραγματοποιηθῇ νόμῳ. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτου παραμένει ἐκκρεμὴς ὁ καθορισμὸς τῶν ὅρων ὑφ' οὓς θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ νόμῳ σταθεροποίησις. Ἐπὶ πάντων τούτων θὰ διεξαχθῇ συζήτησις κατὰ τὸ αὐριανὸν (σημερινὸν) ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐκ ταύτης δὲ θὰ ἐξαρτηθῇ πραγματικῶς καὶ ἡ ἐπίτευξις ἢ μὴ συμφωνίας.»

Ἐπεξηγῶν τὴν τελευταίαν ταύτην φράσιν του ὁ κ. Τσαλδάρης, παρετήρησεν ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ συζήτησις ἐν τῷ χθεσινῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ δὲν ἐσημείωσεν οὐδεμίαν πρόοδον πέραν τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον προχωρήσει αἱ ἰδιαίτεραι συνομιλίαι του μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη, μόνον δὲ κατὰ τὴν σημερινὴν νέαν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου θὰ καταδειχθῇ τὸ δυνατὸν τῆς ἐπιτεύξεως τελικῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία, ὡς ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς στάσεως τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης φαίνεται ἐπιμένων εἰς τὴν ἄποψίν του ὅτι τὰ καλύμματα δέον νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν, χωρὶς νὰ ἀναγνωρισθῇ οὐδεμία ἐπ' αὐτῶν ἀξίωσις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀξίωσιν ἀποζημιώσεως τῆς Ἐθνικῆς ἀναγνωρίζει ὡς δικαίαν μόνον διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐκδοτικοῦ της προνομίου. Ἡ Διοίκησις ἀντιθέτως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κατὰ νυκτερινὰς ἀνακοινώσεις τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Διομήδη, ἐπιμένει εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη διατυπωθεῖσαν καὶ ὑποστηριχθεῖσαν ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἀξίωσίν της περὶ ἀποζημιώσεως της διὰ τὴν παράδοσιν εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν τῶν καλυμμάτων. Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην καθορίζει ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1.250 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Κατὰ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε.

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΩΝ

Ὑπὸ τῶν προσκειμένων τῷ κόμματι τῶν Ἐλευθεροφρόνων κύκλων ἐλέγετο ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ὀφείλεται εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν στάσιν τοῦ κ. Μεταξᾶ, ὅστις ἀπεριφράστως ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεμίαν παρέκκλισιν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος ἦτο διατεθειμένος νὰ δεχθῇ.

Ἐλέγετο ἐπίσης ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία ὀφείλεται εἰς πλήρη ὑποχώρησιν τοῦ κ. Τσαλδάρη εἰς τὴν πρὸ πολλοῦ χαραχθεῖσαν οἰκονομικὴν πολιτικὴν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον κατ' ἀρχὴν ἐδέχθη καὶ τὴν νόμῳ σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος ὡς καὶ τὴν ἀναγκαίαν ταύτης συνέπειαν ἥτις ἀφορᾷ τὴν πλήρη ἀπόσχισιν τοῦ ἐκδοτικοῦ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ νέου τραπεζιτικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραπομπὴν εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ζητήματος τῶν εἰς χρυσὸν καλυμμάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, περὶ οὗ ἐν ἄλλῃ στήλῃ λεπτομερῶς γράφομεν, καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μετόχων αὐτῆς διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου, οἱ αὐτοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ τεχνικὸν ζήτημα μὴ δυνάμενον νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἀκολουθουμένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως οἰκονομικὴν πολιτικήν, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν λυθῇ.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Μεταξᾶς συναντηθεὶς μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐτόνισε τὴν ὑφισταμένην κατὰ τὴν ἀντίληψίν του ἀνάγκην νὰ προβῇ εἰς σαφεῖς δηλώσεις περὶ τῆς ἐπελθούσης συνεννοήσεως ἵνα μὴ δημιουργηθοῦν ἐντυπώσεις ἀφιστάμεναι τῆς πραγματικότητος λόγῳ τῆς ἀναβολῆς διὰ τὴν αὔριον τοῦ κυβερνητικοῦ ἀνακοινωθέντος ἣν ὅλως ὑποχωρητικῶς ἀπεδέχθη.

Ὁ κ. Μεταξᾶς εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν συντάκτου μας ἀπήντησε:

— Νομίζω ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης ὀρθῶς ἔπραξε προσχωρήσας εἰς τὴν ἐγκριθεῖσαν οἰκονομικὴν πολιτικὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ συναδέλφων του.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Συμφώνως πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ συνέλθῃ τὴν 7 μ.μ. εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, πρὸς λῆψιν τελικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος.

Κατὰ τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῶν σχετικῶν νυκτερινῶν ἀνακοινώσεων, ἡ ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ συζήτησις δὲν πρόκειται νὰ διεξαχθῇ κατ' οὐσίαν ἐπὶ τῆς ὑφισταμένης ἐκκρεμοῦς διαφορᾶς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, δεδομένου ἄλλως τε ὅτι ἔχει ἤδη γίνει δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου περὶ συστάσεως συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνωμόνων, ἐνώπιον τῆς ὁποίας θὰ παραπεμφθῇ τὸ ζήτημα.

Ἡ συζήτησις προβλέπεται ὅτι θὰ περιστραφῇ κυρίως εἰς τὴν ἐκδηλωθεῖσαν κατὰ τὸ τέλος τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διαφορὰν μεταξὺ τῶν τεσσάρων ἄλλων ἀρχηγῶν καὶ τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὡς ἐκ τῆς ἀξιώσεως τῶν πρώτων, ὅπως ἡ κατὰ πλειοψηφίαν ληφθησομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασις ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς καθορισθῇ ἀπὸ τοῦδε ὅτι θὰ γίνῃ σεβαστὴ ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀξίωσις αὕτη τῶν τεσσάρων ἀρχηγῶν εἶνε προφανὲς ὅτι ἐκρίθη δεσμευτικὴ διὰ τὸν κ. Τσαλδάρην, ὅστις καὶ τὴν ἀπέκρουσε μέχρι τοῦδε. Ὁπωσδήποτε, προβλέπεται ὅτι θὰ ἐξευρεθῇ τρόπος συμβιβαστικῆς διευθετήσεως τοῦ τελευταίου τούτου ζητήματος, ὥστε νὰ διαπιστωθῇ ἡ τελικὴ συμφωνία κατὰ τὸ ἀποψινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἡ ἐπιφύλαξις ἄλλως τε τοῦ κ. Τσαλδάρη ὅπως ἀποδεχθῇ οἱονδήποτε ἐκ τῶν καταρτισθέντων χθὲς σχεδίων ἀνακοινωθέντων ὑπὸ τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Μιχαλακοπούλου, ἀνάγεται κυρίως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Προβλέπεται ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ καταρτίσῃ ἴδιον ἀνακοινωθέν, ἵνα διευκολύνῃ οὕτω τὴν κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν συζήτησιν.

Ἐπερχομένης τελικῆς συμφωνίας, τὸ ἀποψινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ λάβῃ ἀποφάσεις καὶ διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ πιθανώτατα ὡς προηγγέλθη ἄλλως τε, τὴν 17ην τρέχοντος.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ

ΜΕΤΕΧΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Ἐπιτυγχανομένης συμφωνίας κατὰ τὸ ἑσπερινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, προβλέπεται ὅτι θὰ κανονισθῇ κατ' αὐτὸ καὶ τὸ ζήτημα τῆς συγκροτήσεως τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἡ ὁποία θὰ μεταβῇ εἰς Γενεύην κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τῆς ἀντιπροσωπείας εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ δεχθῇ νὰ μετάσχῃ καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου διεκόπησαν πᾶσαι αἱ τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι μετὰ τῆς Σερβίας. Ἐπίσης τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας ἀγγέλλει ὅτι καὶ ἡ ἐκ Βουλγαρίας τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μετὰ τοῦ Βελιγραδίου διεκόπη. Ἀργότερον ἐπανελήφθη ἡ μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Βελιγραδίου συγκοινωνία.

ΕΙΣΒΟΛΗ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Εἰκοσαμελὴς ἀλβανικὴ συμμορία εἰσβαλοῦσα εἰς τὸ Γκόστιβαρ τῆς νοτίου Σερβίας ἐκυκλώθη ὑπὸ ἀποσπάσματος τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ, παρ' οὗ ἐφονεύθησαν δύο συμμορῖται.

ΔΥΟ ΘΥΜΑΤΑ

ΕΞ ΕΚΡΗΞΕΩΣ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΟΣ

Χειροβομβὶς ἐκραγεῖσα ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κιλκὶς 25 οἰκίας τοῦ Β. Μανδραπίλια ἐτραυμάτισε τοῦτον θανασίμως, ἐφόνευσε δὲ τὸν ἐργάτην Ι. Χατζηγεωργίου. Τὴν χειροβομβίδα εὗρεν ὁ ἐργάτης εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας καὶ ἀγνοῶν περὶ τίνος ἐπρόκειτο τὴν ἐχρησιμοποίησε διὰ νὰ καρφώσῃ μίαν σανίδα. Εἰς τὸ πρῶτον κτύπημα ὅμως ἡ χειροβομβὶς ἐξερράγη καὶ ὁ ἀτυχὴς ἐργάτης ἐφονεύθη ἐκ πολλῶν τραυμάτων, ἐνῷ ὁ πλησίον του ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας Μανδραπίλιας ἐτραυματίσθη θανασίμως.

ΤΟ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ

ΟΞΥΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Τὸ καπνεργατικὸν ζήτημα ἐν Καβάλλᾳ ὀξύνεται ἐκ νέου συνεπείᾳ τῆς ἀνεργίας. Οἱ καπνεργάται ἡνωμένοι διεμαρτυρήθησαν εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐζήτησαν διὰ τελεσιγράφου τὸ ἄνοιγμα ὅλων τῶν καπναποθηκῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οἱ καπνεργάται ἀπειλοῦν βιαίαν κατάληψιν. Οἱ καπνέμποροι ἐξ ἄλλου ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐργασίαι, διότι ἡ ἐπεξεργασία τῶν καπνῶν ἔληξεν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χθεωγράφων εἶχε χθὲς σταθερότητα. Κατὰ τὸ ἄνοιγμα ἡ ὑποτιμητικὴ κερδοσκοπία πιέσασα τὴν ἀγορὰν ἐπέφερεν ἐλαφρὰν κάμψιν τῶν τραπεζικῶν ἀξιῶν. Βραδύτερον τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἀξίας. Ἀπὸ τῆς διακοπῆς ὅμως ἡ ἀγορὰ μετεστράφη σημαντικῶς, οἱ δὲ ὑπερτιμηταὶ κατώρθωσαν νὰ ἐπιβληθῶσιν ἀπολύτως, καὶ οὕτω αἱ τιμαὶ νὰ βελτιωθῶσιν αἰσθητῶς.

Ζωηρῶς ἀνετιμήθησαν αἱ ὁμολογίαι τῶν εἰς χρυσὸν δανείων, συνεπείᾳ τῆς βελτιώσεως αὐτῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον Λονδίνου.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο χθὲς σταθερὰ καὶ βελτιωμένη. Παρετηρήθη ἐν τούτοις στασιμότης καὶ ἐπιφυλακτικότης, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐξελίξεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἀνοίξασα τὴν πρωΐαν εἰς τὰ 372.25 μετρητοῖς, ἀνῆλθεν εἰς τὰ 373 καὶ ἔκλεισε τὴν μεσημβρίαν εἰς τὰ 372.75 μετρητοῖς.

Τὸ ἀπόγευμα παρέμεινεν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 372.50 μετρητοῖς.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Συνεδρίασις 10 Αὐγούστου 1927 (Ἀσύρματος

ΩΡΑΙ	ΓΑΛΛΙΚΟΝ	ΒΕΛΓΙΚΟΝ	ΙΤΑΛΙΚΟΝ
10.40	124,03	34.936	89,27
10,52	124,03	34,932	89 32
11.10	124,02	34,934	89,30
11.20	124,02	34,937	89,35
11,29	124,04	34,938	89,33
11,37	124,04	34,934	89,28
11,45	124,03	34,936	89,24
11,55	124,03	34,933	89,27
12.07	124,02	34,935	89,28
12,15	124,02	34,935	89,25
12,30	124,02	34,934	89,23
12,43	124,02	34,933	89,26
12,52	124 02	34.932	89,31
15.10	124,03	34,935	89.34
15.25	124,03	34,937	89,30
15.40	124,04	34,235	89,28
16.15	124,02	34,933	89,24
16,34	124,02	34.986	89,27
17,20	124,02	34,934	89,31

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΓΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν.Υόρκης	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Βερολίν.	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξέλλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλεως
Δραχμή	—.—	372.75	—.—	=.—	—.—	0.333	0.242	—.—	0.445	0.754	—.—	—.—	254
Στερλίνα	372.75		4.861	25.227	12.132	124.03	89.30	20.465	163.95	27545	34937	785 —	960
Δολλάριον	76.55	4.861	—.—	51.925	—.—	25.512	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετικ. Φρ.	14.76	25.227	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλανδικ. Φρ.	30.69	13.132	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικὸν Φρ.	3.—	124.03	2.912	20.33	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.16	89.30	7.081	28,24	20.613	—.—	0.61	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Μάρκον	18.22	20.465	—.—	—.—	—.—	1.389	—.—	—.—	1.67	2.06	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.27	163.55	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.34	275.45	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικὸν Φρ.	10.72	34 937	13.916	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λέϊ	0.47	785. =	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	3.05	—.—
Λίρ. Τουρκίας	33.37	980. =	—.—	—.—	—.—	1.580	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου ἀνταλλαξίμων ἐγένοντο πράξεις μετρητοῖς μὲν εἰς ἐλαχίστην τιμὴν δραχ. 595.50, μεγίστην 600 καὶ τελευταίαν 597, ἐπὶ προθεσμίᾳ δὲ 596.60—601 καὶ τελευταίαν 598.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐπίσημον συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐγένοντο πράξεις τῆς μετρητοῖς ἐπὶ 7 ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 500 ἑκατ. πρὸς δραχμὰς 4920 καὶ ἐπὶ 5 ὁμολογιῶν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου πρὸς δραχμὰς 7200.

ΤΟ ΜΕΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ

Ἀνεκοινώθη χθὲς εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὅτι αἱ μετοχαὶ τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης ἄνευ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15 μερισματαποδείξεως ἐτιμῶντο πρὸς δραχμὰς 10, καθαρὸν μέρισμα χρήσεως α' ἑξαμηνίας 1927.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δελτίον τιμῶν ἐμπορευμάτων Τετάρτης 10ης Αὐγούστου 1927.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου τὰ διάφορα ἐμπορεύματα περιεστάφησαν εἰς τὰ ἑξῆς ἐπίπεδα:

Σῖτος.—Χὰντ Βίντερ Νο 2 Δολ. 6.47 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἐν πλῷ

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας «Δόντι» δραχ. 5.10 κατ' ὀκᾶν ἐλευθ. δασμ. ἕτοιμος. Ρουμανίας «Δόντι» λ. στ. 80 κατὰ βαγόνιον χῦμα τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις, Ρουμανίας Κοτσιτούρα λ. στ. 81 κατὰ βαγ χῦμα τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις.

Κριθὴ Μακεδονίας δραχ. 4.45 κατ' ὀκᾶν χῦμα τσίφ.

Βρώμη ἐγχωρία δραχ. 5.10 κατ' ὀκᾶν μικτοβαρής.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κλείσιμον μεσημβρίας 10 Αὐγούστου 1927

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΑ		Τελευτ. πληρ. μέρισμα	ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΑ		Τελευτ. πληρ. μέρισμα
30)ο 1880	1410	Φρ.62—	50)ο 1920)π.	178—	Δρ.10.—
21)20)ο 1904	68.—	Δρ. 2.50	)μ.	180—	» 6.50
21)20)ο 1912	64.50	» 2.50	61)20)ο 1922	82.—	» 6.—
80)ο 1926	598.—	» 40.—	60)ο 1926	71.—	

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		
Ἐθνικῆς	4725	Δ 1300—
Ἀθηνῶν	681	» 55.16
Ἀνατολῆς	800	Φ 26—
Ἐμπορικῆς	584	Δ 44—
Λαϊκῆς	5750	» 150—
Πειραιῶς	420	» 20—
Βιομηχαν.	578	» 45—
Οἰκονομίας	188	» 15—
Γενικῆς	2000	» 40—
Κεντρικῆς	348	» 35—
Κοσμ)πουλ.	700	» 40—
Θεσσαλίας	147	» 10.50
Χίου	702	» 37—
Ἑλ.Ἐμ.Πίσ.	235	» 12—
Ἀγγλοαμ.	65	» —
Καραβασίλ.	3800	» 200—
ΑΤΜΟΠΛ.		
Κάππαρη	45	» 20—
Ἐθνικῆς	552	» 20—
Παληοῦ	11.—	» —
Μιχαληνοῦ	590	» 35.—
Χιακῆς	360	» 11.50
Γιαννουλάτ	240	—.—
Κροκόδειλ.	375	
ΟΙΝΟΠ)ΚΑΙ		
Οἰνοποιΐας	815	» 75—
Οἴνων	1128	» 95—
Καμπᾶ	329	» 25—
Ἡσαΐα	191	» 19.15
Ἕνωσις	292	» 30.64
Γεωρ. Βιομ.	283	» 20—
ΥΦΑΝΤΟΥΡ		
Πειρ. Ἐπιχ.	250	» 11.75
Ἐριουργίας	622	£ 0.5.0
Βρεμίου	310	» 20—
Ἔρια	220	» 15—
Ἑλλ. Ταπητ	360	£ 0.1.0
ΣΙΔ)ΜΙΚΑΙ		» 30—
ΣΠΑΠ	765	» 15.32
Θεσσαλίας	520	» 30—

ΒΙΟΜΗΧ.		
Ἠλεκτρικ.	203	Δ 12—
Πυριτιδοπ.	2170	» 120—
Λιπασμάτ.	834	» 42.13
Χρωμάτων	324	» 20—
Ὑπεγγύων	3150	» 125—
Ἡρακλῆς	810	» 47.10
Τιτάν	1350	» 25—
Καπνοῦ	162	» —.—
Ἑνιαίας	380	$ —.—
Βασιλειάδ.	96	Δ —.—
Ἑρμῆς	250	» 12—
Ἀπόλλων	220	» 12—
Κονσέρβαι	355	» 30.64
Βίο	230	» 13.50
«Τέκτων»	279	» 16—
Ἀβεζᾶπ	87	» —.—
«Ἄτλας»	193	» 5—
Ἐμ.καὶ Βιο.	160	» 15—
«Παλλάς»	360	» 20—
Γεν. Ἀποθ.	420	» 20—
Ἥλιος	45	» —.—
«Κέκρωψ»	180	» —.—
«Ἔργον»	355	» 45.—
ΨυγεῖαΘεσ.	150	» 12
Ἑτ. Πατησ.	100	» —.—
«Ἀθηνᾶ»	225	» 29.96
Ἀλεξοπού.	273	» 20—
Γεω. & Σεκ	200	» 5—
Σανιτᾶς	70	» 17—
Βέλος	114	» —.—
Κύκλωψ	245	» 15—
Ψυγ. Πειρ.	156	» 20—
Ἀνατολῆς	220	» —.—
Χημ. Βιομ.	116	» 8—
Μακρῆς	850	» 15—
Ἐργοληπτ.	216	» 10—
Ὄλυμπος	215	» —.—
Ἄλατος	215	» 20—
ΑΝΘΡΑΚ.		
Ἀλιβερίου	155	» —.—
Ἀνθρακωρ.	35	» —.—
Ὠρωποῦ	122	» —.—
Ἐπ.)Καιναὶ	103	» 6.03
)Προν.	145	» 26.35
Λαυρίου	56.—	» —.—
Κασσάνδρα	875	» 22.95

Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗΣ

ΕΘΝΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ			Τελευτ. πληρ. μέρισμα	ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ			Τελευτ. πληρ. μέρισμα
50)ο	1881	4025	Φρ 4,—	40)ο	1910	3370	Φρ 20—
50)ο	1884	4025	» 4,—	50)ο	1914	5040	» 25—
40)ο	1887	3365	» 4,30	70)ο	1924	7250	» 35—
40)ο	1889	3365	» 6.40	80)ο	1925	76000	$ 80—
50)ο	1890	3975	» 8—	50)ο	1898	73.—	Δρ 2.50
50)ο	1893	3900	» 2—	70)ο	1900	70.—	» 5.—
40)ο	1902	4010	» 10—	60)ο	1906	41—	» 1—
50)ο	1907	1240	» 2,50	60)ο	1917	36.—	» 3—
21)20)ο	1898	30000	$ 62.50	60)ο	1918	36.—	» 3—
				80)ο	1919	74.—	» 8—

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ: Κλείσιμον 9 Αὐγούστου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ			ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
50)ο	1881	54.—	Δάνεια 1914	1825.—
50)ο	1884	54.—	Τράπ. Ἀθηνῶν	—.—
40)ο	1889	44.=	» Ἀνατολῆς	268.—
50)ο	1890	52 —	Λαυρίου	—.—
40)ο	1902	—,—	Οἴνων	377—
50)ο	1907	83.—	Ἠλεκτρικῆς	
40)ο	1910	64.—		
50)ο	1914	67.37		
70)ο	1924	97.25		

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ	ΘΕΣ)ΚΗ	ΠΑΤΡΑΙ	ΒΟΛΟΣ	ΚΑΛΑΜ.
Λονδίνου	373.—	373.—	371.75	371.50
Νέας Ὑόρκης	76.72	76.65	76.55	76.50
Παρισίων	3.—	3.01	2.98	—.—
Ρώμης	4.17	4.18	—.—	—.—
Βελιγραδίου	1.45	—.—	—.—	—.—
Βουκουρεστίου	0.47	0.47	—.—	—.—
Σόφιας	0.60	0.54	—.—	—.—
Κων)πόλεως	38.25	38.24	—.—	—.—
Βερολίνου		—.—	—.—	—.—

ΣΥΝ)ΓΜΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ	ΛΙΡΑ ΑΓΓΛΙΑΣ Π. Μ.	ΛΙΡΑ ΑΓΓΛΙΑΣ Μ.Μ.	ΔΟΛΛΑΡΙΟΝ Π. Μ.	ΔΟΛΛΑΡΙΟΝ Μ.Μ.
Ἄνοιγμα	—.—	—.—	=.—	—.—
Ἀνωτάτη	—.—	—.—	=.—	—.—
Κατωτάτη	=.—	—.—	—.—	—.—
Κλείσιμον	373 —	—.—	76.75	—.—
Μέση τιμή	373.—	—.—	76.75	—,—

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Τραπέζης)

Σημείωσις.—Εἰς ὅσας ἀξίας δὲν ἀναγράφεται τὸ μέρισμα σημαίνει ὅτι δὲν ἐπληρώθη τοιοῦτον ἀπὸ ἔτους

2Α ΕΚΔΟΣΙ

ΟΙ ΣΑΚΚΟ ΚΑΙ ΒΑΝΤΖΕΤΤ ΘΑ ΕΞΕΤΕΛΟΥΝΤΟ ΤΗΝ ΝΥΚΤ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10 (Τοῦ ἀν ποκριτοῦ μας)—Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κ. Κο λιτζ καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς Μασσαχουσέττης κ. Φοῦλερ ἀκολουθοῦν λαμβάνοντες ἄπειρον πλῆθος διαμαρτυριῶν τελευταίαν στιγμὴν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναβολῆς τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τῶν Σάκκο καὶ Βαντζέττι, ἀλλὰ κατὰ τὰς τελευταίας διαβιβασθείσας Βοστώνης εἰδήσεις ἡ δι' ἠλε τρισμοῦ θανατικὴ ἐκτέλεσις θὰ γένῃ σήμερον τὸ μεσονύκτιον (κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν ὥραν).

Ἐν τούτοις οἱ ὑποστηρικταὶ τῶν Σάκκο καὶ Βαντζέττι ἔχουν μικράν τινα ἐλπίδα ὅτι ὁ κυβερνήτης Φοῦλερ δυνατ νὰ μεταπεισθῇ τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ νὰ παράσχῃ τοιουτοτρόπως τὴν εὐκαιρί αν εἰς τοὺς ὑπερασπιστὰς νὰ ἐφεσιβάλλουν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀρχιδικαστοῦ Τέγερ, ὅστις περριψε τὴν αἴτησιν περὶ ἀν θεωρήσεως τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

ΒΟΜΒΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος).—Ἔξωθεν τοῦ ἐν Βερολίνῳ μεγάρου τῆς Ἀμερικανικῆς πρεσβείας ἐγένοντο σήμερον πολλαὶ ἀπόπειραι διαδηλώσεως διαμαρτυρίας διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Σάκκο καὶ Βανζέττι, τὰς ὁποίας ὅμως παρημπόδισεν ἡ ἀστυνομία. Εἰς τὴν πόλιν Οὔτικα τῆς Πολιτείας Νέας Ὑόρκης, ἕνεκα ἐκρήξεως βόμβας διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν κατεστράφησαν 3 οἰκίαι καὶ 20 ἄνθρωποι ἐπληγώθησαν. Καὶ εἰς Σικάγον Λονδῖνον καὶ ἄλλας πόλεις συνέβησαν ταραχαὶ ὑπὲρ τῶν Σάκκο καὶ Βανζέττι.

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Ὁ κ. Μουσολίνι εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ πατρὸς τοῦ Σάκκο νὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ υἱοῦ του, ἀπήντησεν ὅτι κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, πρὸς ματαίωσιν τῆς ἀπειλουμένης θανατικῆς ἐκτελέσεως.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος). — Ἡ ἀστυνομία τῆς Βοστώνης συνέλαβε δύο Ἰταλοὺς κατηγορουμένους ὅτι διωργάνωσαν συνωμοσίαν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ κυβερνήτου τῆς Μασσαχουσέτης κ. Φοῦλερ.

Δύο βόμβαι ἐξερράγησαν σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Μπουένος Ἄϋρες, ἡ μία πλησίον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἡ ἄλλη εἰς ἕνα σιδηροδρομικὸν σταθμόν, ἀμφότεραι δὲ αἱ ἐκρήξεις αὗται προὐξένησαν μόνον ὑλικὰς ζημίας. Πιστεύεται ὅτι αἱ βόμβαι ἐρρίφθησαν κατ' εἰσήγησιν τῶν ὑποστηρικτῶν τῶν Σάκκο καὶ Βανζέττι.

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης ὁ διὰ τὴν θανατικὴν ἐκτέλεσιν τῶν Σάκκο καὶ Βανζέττι προωρισμένος δήμιος ἠλεκτρομηχανικὸς ἐξηφανίσθη αἰφνιδίως. Πιστεύεται ὅτι οὗτος ἐκ φόβου ἀντεκδικήσεως ἐκ μέρους τῶν κομμουνιστῶν παραμένει κεκρυμμένος ἐν τῇ φυλακῇ.

ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐν Καβάλλᾳ ἐκυκλοφόρησαν προκηρύξεις τῶν κομμουνιστῶν καλοῦσαι τοὺς ἐργάτας νὰ ἐπαναστατήσουν ἵνα ἐκδικηθοῦν διὰ τὴν καταδίκην τῶν Σάκκο καὶ Βανζέττι. Ἡ ἀστυνομία κατέσχε τὰς προκηρύξεις.

Ἐπίσης οἱ κομμουνισταὶ δημαρχιακοὶ πάρεδροι τῆς πόλεώς μας ἀπέστειλαν ἀπόψε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Μασσαχουσέτης τηλεγράφημα ὑπὲρ τῆς ἀπολύσεως τῶν δύο καταδίκων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος). — Εἰς τὴν Ἀγγλίαν οὐδεμία διαδήλωσις ἐσημειώθη ὑπὲρ τῶν Σάκκο καὶ Βανζέττι. Πάντως ἐν εἴδει προληπτικοῦ μέτρου ἡ Κυβέρνησις διέταξε τὴν φρούρησιν τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας ὡς καὶ τῶν ἀνὰ τὴν Ἀγγλίαν Ἀμερικανικῶν Προξενείων.

Ο ΣΕΡΒΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΜΟΝΑΧΟΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀνεχώρησεν ἐκ Μπλέντ, μεταβαίνων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πρῶτος σταθμὸς τοῦ ταξειδίου του εἶναι τὸ Μόναχον, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τετραήμερον.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουν ὡς λόγον τοῦ βασιλικοῦ ταξειδίου τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ βασιλέως, ὅστις ἔχει ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῇ ξένους ἰατρούς.

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΔΕΝ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΤΩΝ ΤΙΡΑΝΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βελιγραδίου ἐξακολουθοῦν σχολιάζουσαι τὴν ἐπίσημον ἐπανάληψιν τῶν ἀλβανοσερβικῶν σχέσεων.

Ἡ ἡμιεπίσημος «Σαμεσούπραβα» εἰς σημερινὸν κύριον ἄρθρον γράφει σχετικῶς, ὅτι διὰ νὰ καταστῶσιν αἱ ἐπαναληφθεῖσαι μετὰ τῆς Ἀλβανίας σχέσεις φιλικαὶ παρίσταται ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως τοῦ Συμφώνου τῶν Τιράνων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀλβανικὴ ἀνεξαρτησία.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁμὰς ἐξ τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Νόβι, ἐπιβαίνοντες Νοτιοσλαύων ἀεροπόρων ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν ἀεροπλάνων των καὶ κατευθυνόμενοι εἰς Ζυρίχην, ἵνα μετάσχουν τῶν διεθνῶν ἀεροπορικῶν ἀγώνων.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος).— Τηλεγραφοῦν ἐξ Οὐασιγκτῶνος, ὅτι ὁ Πρόεδρος Κούλιτζ ἐνέκρινε τὸ νέον ἀμερικανικὸν ναυτικὸν πρόγραμμα, ὅπερ περιλαμβάνει τὴν ναυπήγησιν ὀκτὼ νέων καταδρομικῶν ἐκτοπίσματος 10 χιλιάδων τόννων. Ἐκτὸς τούτου τὸ ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν σκοπεῖ νὰ ναυπηγήσῃ βραδύτερον δώδεκα ὁμοίου μεγέθους καταδρομικά.

ΘΑ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΘΗ ΤΟ ΙΣΧΥΟΝ ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΟΝ

Ἐκ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, πληροφορούμεθα ὅτι μελετᾶται ἡ τροποποίησις τοῦ ἰσχύοντος δασμολογίου πρὸς θεραπείαν τῶν παρατηρουμένων ἐλλείψεων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο θὰ μεταβληθοῦν οἱ συντελεσταὶ ἐνίων δασμῶν.